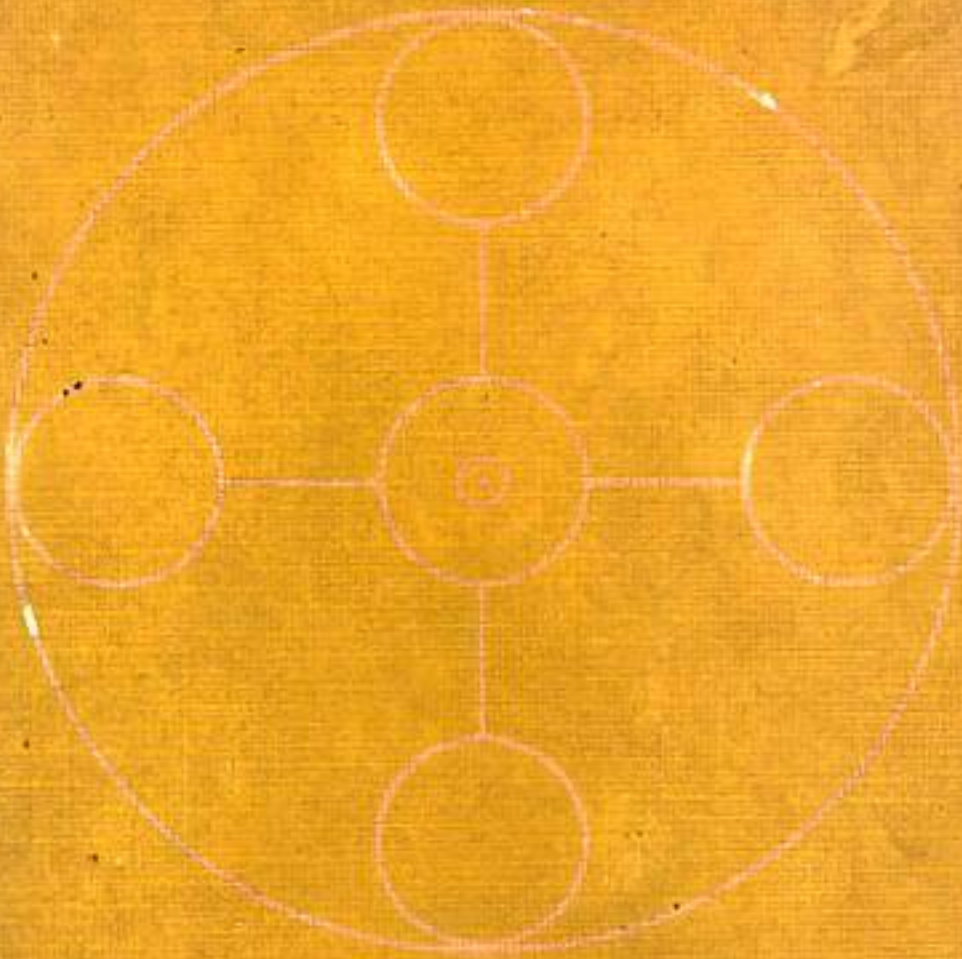

วิชชามรรคผลพิสดาร 2

โดย พระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำฯ)

โครงการจัดพิมพ์เพื่อประชาชน
จัดโดยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร

อภินันทนาการ

จากวัดปากน้ำภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

แด่.....

.....(นายการุณย์ บุญนวนุช).....

ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร.....

ขอให้เจริญรุ่งเรืองในพระบวรพุทธศาสนายิ่ง ๆ ขึ้นไปเทอญ

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....

....

....

ให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พระเดชพระคุณ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

(หลวงพ่อวัดปากน้ำ)

ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

สารบาญ

คติ ของพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (๑)

โอวาท ของเจ้าคุณพ่อ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๙๘ (๓)

คำนำ โดยพระธรรมธีรราชมหามุนี (๖)

วิธีบูชาพระ (๘)

เทียบความหมายคำต่าง ๆ ในหนังสือนี้ (๑๖)

สมถภูมิ ๓

ก. กสิณ ๑๐ ๓

ข. อสุภะ ๑๐ ๕

ค. อนุสติ ๑๐ ๖

ง. พรหมวิหาร ๔ ๘

จ. อรูปกรรมฐาน ๔ ๙

ฉ. อาหาเรปฏิกูลสัญญา ๑ ๑๐

ช. จตุธาตุววัตถาน ๑ ๑๐

วิปัสสนาภูมิ ๑๓

พระบัญญัติ ๖ ประการ ๑๓

กายธรรม ๑๓

ขันธ์ ๕ ๑๔

การสงสางธาตุ-ธรรมพิสดาร ๒๑

ดวง-กาย ๒๓

กายไปเกิด-กายมาเกิด ๒๗

การเกิดดวงปฐมมรรค ๓๐
ธาตุ-ธรรม ๓๑
ภาคผู้เลี้ยง ๔๔
ลักษณะธาตุ-ธรรม ๓ อย่าง ๔๙
ต้นธาตุสายดำ ๕๐

การสะสางธาตุ-ธรรมพิสดาร (ต่อ) ๕๓
ทำวิชชาด้วยเครื่องสำเร็จ ๕๕
กำเนิดเดิมของกาย ๕๘
ภพสาม ๖๓
เครื่อง ๗๒
พระไตรปิฎก ๘๓
โลกในกาย ๙๐
กายเถา กายชุด ๙๔
ทำวิชชาเป็น ไม่ขาดสาย ๙๙
ต้นธาตุมนุษย์ ๑๐๒
สิทธิและอำนาจ ๑๐๓
เชฟ-มรรค ๑๐๙
ธาตุธรรมพิสดาร ๑๑๒
ภพพิสดาร ๑๑๗
วิธีการสร้างพระของขวัญ ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ๑๓๓
วิชชาแก้โรค ๑๓๙
รายนามผู้ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์หนังสือนี้ ๑๔๐

คติของ พระมหาสมณเจ้า
หลวงพ่อวัดปากน้ำ ฯ

ถ้วยดอกไม้ธูปเทียน เพื่อใช้ ไหว้ประชาชน
รักษาอาณาจักร์ อยู่ร่มใต้เบื้องบาทา
ผู้ใดดาด อาจถวายหลัก พิทักษ์ดี
อันหวังชั่ว ไม่มี อาจขัดขวาง

เกิดมาว่ายน้ำมาแล้ว ขยันแล้วไม่กลัว ระทดลมทำไรไร
ตื้นที่ลึกก็หลอก ตื้นที่หยอก เอากลับทำให้ชื่นใจ
เลิกงานก็ว่ายน้ำ อาหยอก รีบออกมาจากคูน เดินมาพบนั่งสำนักเรือนนี้
เสร็จกิจสิ้นตา ไม่ยากกันดาร เรียกว่าชื่นบาน ก็ได้

รักษ์ร่าง ของสี่ร่างร้าย รอดตน
ยอดเยี่ยม "ธรรมกาย" ผ่องแผ้ว
เลอเลิศล่วงกู่ตัว ใดอื่น
เชิญท่านรถื้อเอาแล้ว ก่องหลวงเรืองฟ้า

ประกอบมาดู ดั่งกายของตน ตนเองเกิด ประเสริฐนัก
ไม่ทุกข์ ไม่ทิ้งตาย ตรงทุกข์นี้แหละ เป็นตัวสำเร็จ
ผลไม่ตัก ขาดูน ล้ำเป็นปลายอบอาคีย์

ประกอบมาดู ดั่งกายของตน ตนเองเกิด ประเสริฐนัก
ประกอบในมาดูดั่งกายในตน ตนเองเกิด ประเสริฐดีนัก
ประกอบที่ในมาดู ดั่งกายดูในตน ตนเองเกิดประเสริฐดีนัก

พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าของวิชชาธรรมกายนี้ และนับแต่พระองค์เสด็จเข้าปรินิพพานแล้ว ๕๐๐ ปี วิชชานี้ยังมีผู้ปฏิบัติรักษากันต่อมาตลอดมา แต่หลังจาก ๕๐๐ ปีแล้ว วิชชานี้หายไป เพราะไม่มีผู้ปฏิบัติสืบต่อมา ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายมาก แต่ยังเป็นบุญของเราอยู่ที่พระคุณท่านค้นคว้าคืนมาได้ นำมามอบไว้ให้แก่พวกเรารักษากันต่อไป

โอวาทของเจ้าคุณพ่อ*

ผู้เทศน์เกิด วันศุกร์ ปีวอก บวชมา ๕๐ พรรษา ค้นคว้าธรรมะเรื่อยมา การออกธุดงค์ ใจเป็นมรรคผล *สงบสมาธิ* เป็นทาง รู้ว่าเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เป็นปัญญา (ไม่ใช่ธรรม)

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นพุทธรัตนะ ผู้เทศน์รู้จักเกือบ ๕๐ ปี (ตำราไม่มี) โดยการค้นคว้าทางปฏิบัติ

ดีที่สุด คือ พระพุทธเจ้า แต่อ่อน

ชั่วที่สุด คือ มาร แข็งกว่าพระพุทธเจ้า

ผู้เทศน์มารู้ตัวเมื่อบวชแล้ว ว่าต้นธาตุ (คือพระพุทธเจ้าองค์แรกขณะนี้อยู่บนอายตนนิพพาน) ใช้ให้จุติมาเกิดเพื่อปราบมาร (ไม่ให้เจ็บ ไม่ให้แก่ ไม่ให้ตาย)

ถ้ามารไม่แพ้ ผู้เทศน์ยอมตายอยู่วัดปากน้ำ

มารปล่อยสายมาปกครองมนุษย์ มนุษย์ตกเป็นบ่าวเป็นทาษของ โลภะ โทสะ โมหะ (ผลคือความเสียหาย) มีแก่ มีเจ็บ มีตาย เช่นสงครามที่แล้วมาเกิดจาก *โลภะ* คือ ความโลภเป็นเหตุให้คนเจ็บคนตาย ลูกชายหญิงมีความหลง *โมหะ* ว่าตัวเก่งแล้ว พ่อแม่ว่าไม่ได้ มี*โทสะ* โมโหโต้เถียงไม่กลัวเกรง.

ที่เป็นเช่นนี้เพราะนาย โลภะ โทสะ โมหะ เขาปกครอง เขาสั่งให้ทำเช่นนั้น เอาบ้านเมืองมาล่อ เอาความเจ็บความตายมาให้

---

*เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ ตรงวันศุกร์ แรม ๖ ค่ำ เดือน ๑๑ ซึ่งคล้ายกับวันเกิดของเจ้าคุณพ่อ ๆ เทศน์เป็นการให้โอวาท และสั่งสอนลูก ๆ ได้บันทึกไว้โดยนางแฉล้ม อุตุภรัตน์ และได้ตีพิมพ์ในหนังสือ *เรื่องธรรมกาย* ของพระมงคลเทพมุนี วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พ.ศ. ๒๔๙๙

ปราบมารเหล่านี้ลงเสียได้ มนุษย์จะได้อยู่เป็นสุข เจ้าตัวมารเหมือนผีเที่ยวสิง บังคับให้เป็นไปตามคำสั่งของเขา

เราต้องเข้าวิชชาธรรมกายจึงรู้ เห็นหมด เพราะธาตุธรรมไม่เหมือนกัน

วัดปากน้ำช่วยเหลือแก้คนป่วยไข้ ให้หายไม่ต้องกินยา มารมันยอมให้ คนไข้หาย แต่มันไม่ยอมแพ้ มันแพ้หลอกๆ (ตามวิสัยของมาร)

มนุษย์ชายหญิงเป็นพระก็มาก เป็นมารก็มาก

เป็นธรรมกาย ดูเป็น รักษาตัวได้ เราจับสายธรรมะเสีย เขาก็ไม่รบกัน เก็บสมบัติให้หมด เก็บอาวุธให้หมดตามจุด เขาก็ไม่รบกัน (จับหรือเก็บในที่นี้หมายความว่าเก็บในทางปฏิบัติธรรมะ)

กวดกันอย่างนี้ ๒๕ ปีแล้ว แยกพระ แยกมาร ไม่ให้ปนกัน ไม่ให้กระทบกัน ต่างฝ่ายต่างเป็นสุข (เหมือนรัฐกันกระทบในมนุษย์โลก)

จะให้สัญญาไม่รังแกกัน ถ้าไม่ยอมก็เก็บฤทธิ์เสีย ที่ไม่ตกลงกันเพราะเขาลองฤทธิ์กัน

ผู้เทศน์ปล่อยชีวิต (ยอมตายถวายชีวิตแด่พระพุทธเจ้า) ถึง ๒ คราว จึงได้พบ "ธรรมกาย" (พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าของ)

ชายหญิงผู้ปฏิบัติธรรมะ ถึง "ธรรมกาย" โคตรภูเท่ากับได้บวชข้างใน เป็นหญิงบวชข้างใน เป็นชายบวชทั้งข้างในข้างนอกเป็น ๒ ชั้น

ความอยากเป็นเหตุให้เกิด เกิดเป็นผล

หยาบดับได้ ดับเป็นชั้นๆ ดับตั้งแต่กายมนุษย์หยาบจนถึงธรรมกาย ความเกิดเป็นของจริง ละได้ก็เห็นดับ ดับนั้นเป็นนิโรธ นิโรธมีขึ้นได้เพราะศีล สมาธิ ปัญญา.

ดับหยาบไปหาละเอียดเป็นชั้น ๆ เข้าไป จนเป็นพระโสดา ตาดีก็เห็น ญาณดีก็รู้ มีบาลีรับรอง

พระพุทธเจ้าทั้งหลาย "*ธรรมกาย*" นั่นแหละเป็นผู้รักษาความสงบ.

คำนำ

หลัก *วิชชามรรคผลเบื้องต้น* (สิบแปดกาย) พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำฯ) ท่านได้เขียนไว้แล้ว และได้สอนหลัก *วิชชามรรคผลพิสดาร* ให้แก่ผู้ที่ได้วิชชาธรรมกาย เพื่อจะได้เป็นครูสอนวิชชานี้ต่อไป และการที่จะให้อาสวกิเลสหมดไป หรือการสะสางธาตุธรรมนั้นท่านได้สอน *วิชชารบ* ให้ ซึ่งเรียกว่า *วิชชามรรคผลพิสดารอย่างละเอียด* และบัดนี้ทางวัดก็ได้จัดพิมพ์วิชชามรรคผลพิสดารอย่างละเอียดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เรียกว่า *มรรคผลพิสดารเล่ม ๒*

ขออนุโมทนาแก่บุตรคุณสหัท-หงษ์ มหาคุณ และคุณผาสุก โปษยะจินดา กับผู้มีจิตศรัทธาร่วมเป็นเจ้าภาพอื่น ๆ ที่ได้จัดพิมพ์วิชชามรรคผลพิสดารเล่ม ๒ ขึ้น ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยบุญกุศลที่ได้บำเพ็ญให้เป็นไป จงดลบันดาลให้ท่านได้รับผลบุญปัจจุบัน และมีความสุขความเจริญในพระพุทธศาสนา และเจริญยิ่งด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ มุ่งประสงค์จำนงค์หมายในสิ่งใดในทางที่ชอบ ขอให้สำเร็จสมดังความประสงค์ในสิ่งนั้น ๆ จงทุกประการ เทอญ

พระธรรมธีรราชมหามุนี
เจ้าอาวาส
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
กรุงเทพมหานคร

พระภาวนาโกศลเถร
รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนา
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
กรุงเทพมหานคร

พระณัฐนันท์ กุลสิริ
พระอาจารย์ที่ปรึกษา คณะผู้จัดพิมพ์

คำปรารภ

วิชชามรรคผลพิสดาร อย่างละเอียด (เล่ม ๒) นี้ พระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาสและอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำฯ องค์ปัจจุบัน ได้เป็นผู้รวบรวมขึ้นไว้ตั้งแต่สมัยที่ พระเดชพระคุณ พระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำฯ) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ยังมีชีวิตอยู่ และได้มอบให้คณะกรรมการบริหารธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน ของวัดปากน้ำฯ จัดการพิมพ์ขึ้นถวายวัด เพื่อพิจารณาแจกแก่วิปัสสนาจารย์และผู้เจริญภาวนาธรรมตามแนววิชชาธรรมกายขั้นละเอียดต่อไป

คณะกรรมการบริหาร ธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชนฯ และคณะศิษยานุศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำฯ ขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถร และขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของพระเดชพระคุณท่านที่ได้มอบ *วิชชามรรคผลพิสดาร* ขั้นละเอียดนี้แก่วัดฯ เพื่อเผยแพร่แก่ศิษยานุศิษย์ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะกรรมการบริหารธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชนฯ

และ **คณะศิษยานุศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ**

กรุงเทพมหานคร

๘ ธันวาคม ๒๕๑๘

วิธีบูชาพระ
ว่าก่อนนั่งภาวนาทุกครั้ง

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะ โต (ชาย) ตา (หญิง) อิมินา สักกาเรนะ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้ ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ ซึ่งข้าพเจ้าถึง ว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดทุกข์ได้จริง ด้วยสักการะนี้

ยะมะหัง สะวากขาตัง ภะคะวะตา ธัมมัง สะระณัง คะ โต (ชาย) ตา (หญิง) อิมินา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้ ซึ่งพระธรรม อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าถึง ว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดภัยได้จริง ด้วยสักการะนี้

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง สังฆัง สะระณัง คะ โต (ชาย) ตา (หญิง) อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้ ซึ่งพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดี ซึ่งข้าพเจ้าถึง ว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดโรคได้จริง ด้วยสักการะนี้

ไหว้พระต่อไป

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบลง ๑ หน)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบลง ๑ หน)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ (กราบลง ๑ หน)

คำขอขมาโทษ

ตั้งนโม ๓ หน แล้วขอขมาโทษดังต่อไปนี้

อุกาสะ อัจจะโย โน ภันเต อัจจักคะมา ยถา พาเล ยะถามุฬเห ยะถาอะกุสะเล เย มะยัง กะรัมหา เอวัง ภันเต มะยัง อัจจะโย โน ปะฏิคคัณหะถะ อายะติง สังวะเรยยามิ

ข้าพระพุทธเจ้า ขอวโรกาส ได้พลั้งพลาดด้วย กาย วาจา ใจ ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เพียงไร แต่ข้าพระพุทธเจ้า เป็นคนพาล คนหลง อกุศลเข้าสิงจิต ให้กระทำความผิด ต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงงดความผิดทั้งหลายเหล่านั้นแก่ข้าพระพุทธเจ้า จำเดิมแต่วันนี้เป็นต้นไป ข้าพระพุทธเจ้า จักขอสำรวมระวังต่อไป ฯ

คำอาราธนา

อุกาสะ ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนา สมเด็จพระพุทธเจ้า ที่ได้ตรัสรู้ล่วงไปแล้ว ในอดีตกาล มากกว่าเมล็ดทรายในท้องพระมหาสมุทรทั้ง ๔ และสมเด็จพระพุทธเจ้า อันจักได้ตรัสรู้ ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า และสมเด็จพระพุทธเจ้า ที่ได้ตรัสรู้ในปัจจุบันนี้ ขอจงมาบังเกิดในจักขุทวาร โสตทวาร ฆานทวาร ชิวหาทวาร กายทวาร มโนทวาร แห่งข้าพระพุทธเจ้า ในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

อุกาสะ ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนา พระนพโลกุตตรธรรมเจ้า ๙ ประการ ในอดีตกาลล่วงลับไปแล้ว จะนับจะประมาณมิได้ และ

พระนพโลกุตตรธรรมเจ้า ๙ ประการ ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า และพระนพโลกุตตรธรรมเจ้า ๙ ประการ ในปัจจุบันนี้ ขอจงมาบังเกิด ในจักขุทวาร โสตทวาร ฆานทวาร ชิวหาทวาร กายทวาร มโนทวาร แห่งข้าพระพุทธเจ้า ในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

อุกาสะ ข้าพระพุทธเจ้าขออาราธนา พระอริยสงฆ์กับสมมติสงฆ์ ในอดีตกาลล่วงลับไปแล้ว จะนับจะประมาณมิได้ และพระอริยสงฆ์กับสมมติสงฆ์ ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า และพระอริยสงฆ์กับสมมติสงฆ์ในปัจจุบันนี้ ขอจงมาบังเกิด ในจักขุทวาร โสตทวาร ฆานทวาร ชิวหาทวาร กายทวาร มโนทวาร แห่งข้าพระพุทธเจ้า ในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

คำอธิษฐานต่อไป

ขอเดชคุณพระพุทธเจ้า คุณพระธรรมเจ้า คุณพระสงฆ์เจ้า (ชาย) คุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์ (หญิง) คุณครูบาอาจารย์ คุณมารดาบิดา คุณทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี ขันติบารมี สัจจบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี อุเบกขาบารมี ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมา แต่ร้อยชาติ พันชาติ หมื่นชาติ แสนชาติก็ดี ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมา ตั้งแต่เล็กแต่น้อย ระลึกได้ก็ดี หรือระลึกมิได้ก็ดี ขอบารมีทั้งหลายเหล่านั้นจงมาช่วยประคับประคองข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้สำเร็จมรรคและผลในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด นิพพานะปัจจะโยโหตุ ฯ

จบวิธีบูชาไหว้พระ

วิธีนั่งต่อไป

คู้บัลลังก์ขัดสมาธิ เท้าขวาทับเท้าซ้าย มือขวาทับมือซ้าย เว้นหัวแม่มือทั้งสองให้ห่างกันสององคุลี คือหัวแม่มือซ้ายจดกับปลายนิ้วชี้ขวา แล้วตั้งกายให้ตรง คือ วัดตั้งแต่ปลายนิ้วชี้ของเท้าขวาถึงกลางลูกสะบ้าของหัวเข่าขวานั้น แล้วเอาเครื่องวัดนั้นจดลงที่ตรงบนตาตุ่มขาขวา แล้วเอาเครื่องวัดอีกข้างหนึ่งจดเข้าที่ใต้ลูกคาง นี้เป็นส่วนของกายตรง เรียก อุชุงกายัง ปะณิธายะ ตั้งกายให้ตรง ปะริมุขัง สะติง อุปัฏฐะเปตวา เข้าไปตั้งสติไว้ให้มีหน้ารอบ คือเข้าไปตั้งสติไว้ไม่ให้เผลอ (ตรงกับพระขีณาสพ ผู้เป็นสติวินัยมีสติทุกเมื่อ) นี่เป็นทางไปของพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ สติไม่เผลอจากบริกรรมภาวนาและบริกรรมนิมิต ให้ติดกันไม่แยกแตกจากกัน นี้แลเป็นของสำคัญในเรื่องที่จะเป็นหรือไม่เป็น สติไม่เผลอจากบริกรรมทั้งสอง บริกรรมว่า "สัมมา อะระหัง" นี้เรียกว่าบริกรรมภาวนา กำหนดเครื่องหมายให้ใสเหมือนเพชรลูกที่เจียระไนแล้ว ไม่มีขนแมว โตเท่าแก้วตา ประมาณเท่าวงของตาดำ ใสขาวเหมือนกระจกที่ส่องเงาหน้า สัณฐานกลมรอบตัวไม่มีดำหนิ เรียบรอบตัวเหมือนดวงแก้วกายสิทธิ์ นี้เรียกว่าบริกรรมนิมิต บริกรรมทั้งสองนี้พรากจากกันไม่ได้ ต้องให้ติดกันอยู่เสมอในอิริยาบถทั้งสี่ คือ ยืน เดิน นั่ง นอน ไม่เผลอ ให้มีสติอยู่เสมอไม่ให้ขาด เมื่อเห็นดวงนิมิตเกิดเป็นดวงใสขึ้นแล้ว ให้หยุดบริกรรมภาวนา เพ่งอยู่ที่กลางดวงนั้น แล้วทำใจให้หยุดในหยุด ที่กลางดวงนั้นมีจุดเป็นเครื่องหมายให้ใสหนักขึ้นทุกที จนเป็นรัศมี คือแสงสว่าง ถ้าไม่หยุดให้บริกรรมภาวนาไว้ ว่า "สัมมา อะระหัง" ร้อยครั้งพันครั้ง หยุดอยู่ที่เดียว ดังจะอธิบายข้างหน้าเป็นลำดับไป

รูปด้านข้างผ่าซีก

แสดงที่ตั้งของดวงนิมิตจากฐาน ที่ ๑ ถึงฐาน ที่ ๗

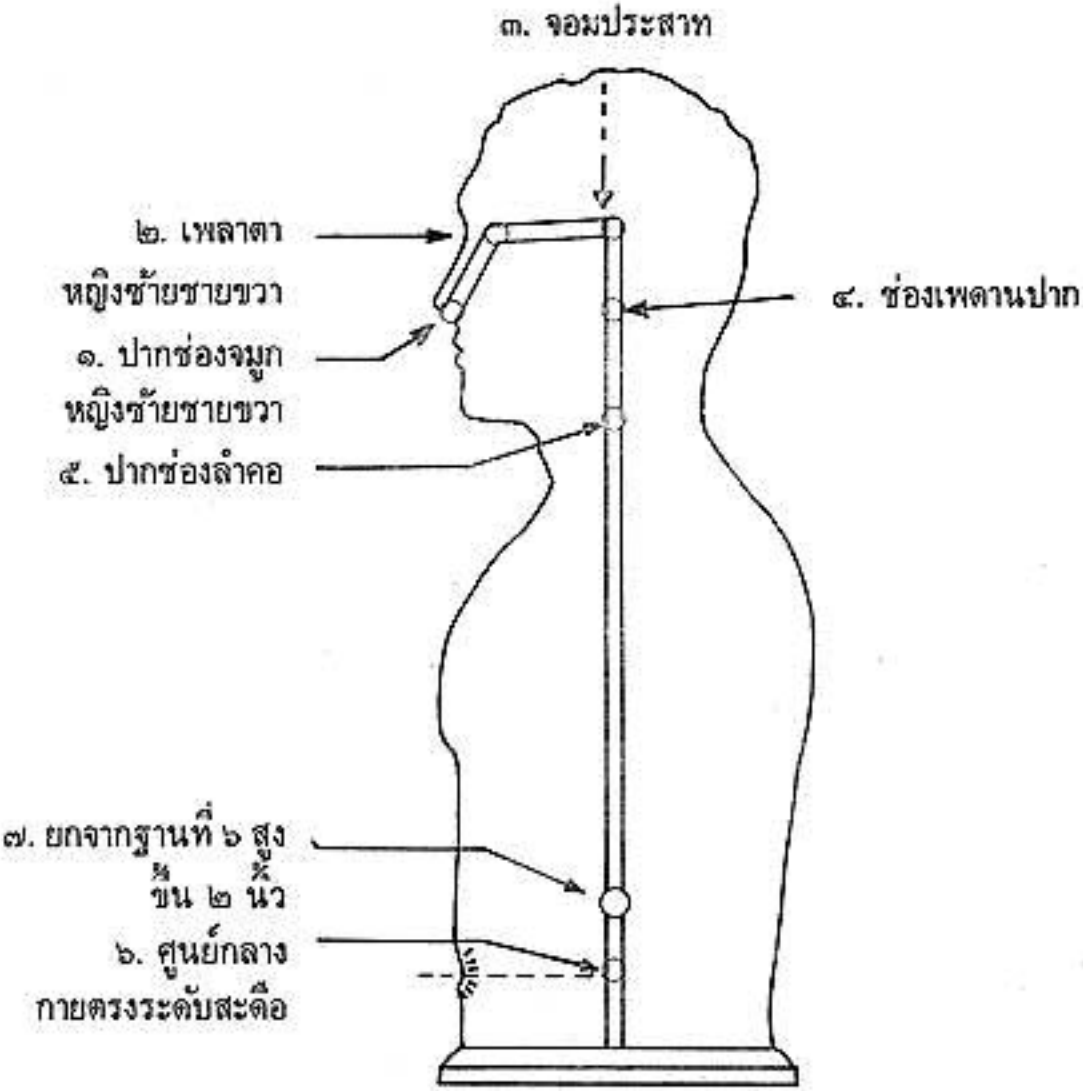

ฐานที่ ๑ ปากช่องจมูก หญิงซ้าย ชายขวา ตรงกลางพอดี ไม่ล้ำเข้าไป ไม่เหลือมออกมา

ฐานที่ ๒ เพลาตา หญิงซ้าย ชายขวา ตรงหัวตาพอดี ตามช่องลมเข้าออกข้างใน

ฐานที่ ๓ กลางกั๊กศีรษะให้ได้ระดับกับเพลาตา อยู่ภายใน ตรงศูนย์กลางของศีรษะ

ฐานที่ ๔ ปากช่องเพดานไม่ให้ล้ำเหลือม ตรงช่องที่รับประทานอาหารสำลัก

ฐานที่ ๕ ปากช่องคอเหนือลูกกระเดือก อยู่ตรงกลางที่เดียว

ฐานที่ ๖ สุดลมหายใจเข้าออก คือกลางตัว ตรงระดับสะดือ อยู่ภายใน

ฐานที่ ๗ ถอยหลังกลับมาเหนือระดับสะดือ ประมาณ ๒ นิ้วมือในกลางตัว

กำหนดดวงนิมิตเครื่องหมายไปหยุดอยู่ตามฐานนั้น ๆ พร้อมกับภาวนาในใจว่า "สัมมา อะระหัง" ๆๆ สามครั้งแล้วจึงเลื่อนดวงนิมิตนั้นต่อไป สำหรับฐานที่ ๓ เวลาจะเลื่อนดวงนิมิตต่อไป ต้องเหลือบตากลับเข้าข้างในคล้าย ๆ กับคนนอนกำลังจะหลับ แต่แล้วก็ปล่อยให้เป็นไปตามปกติ ทั้งนี้เพื่อจะให้ความเห็น ความจำ ความคิด ความรู้ (รวม ๔ อย่างนี้เรียกว่า ใจ) กลับเข้าข้างใน เพราะจะต้องดูด้วยตาละเอียดต่อไป เมื่อเลื่อนดวงนิมิตกลับขึ้นมาอยู่ฐานที่ ๗ แล้ว ให้เพ่งอยู่ตรงนั้นที่เดียว ให้คู่กันไปกับบริกรรมภาวนาว่า "สัมมา อะระหัง" *ถ้าหากรู้จักทาง คือฐานที่ตั้งเหล่านี้แล้ว ในการทำคราวหลัง ๆ จะเอาใจไปจดฐานที่ ๗ เลยทีเดียวก็ได้* ตรงนั้นมีศูนย์อยู่ ๕ ศูนย์ คือ

ศูนย์กลาง หน้า ขวา หลัง ซ้าย (ดูรูปลักษณะของฐานที่ ๗) ศูนย์กลาง คืออากาศธาตุ เครื่องหมายที่ใสสะอาดลอยอยู่กลางช่องอากาศ พร้อมด้วยความรู้ที่เรียกว่า "วิญญาณธาตุ" ศูนย์ข้างหน้า คือธาตุน้ำ ศูนย์ข้างขวา คือธาตุดิน ศูนย์ข้างหลัง คือธาตุไฟ ศูนย์ข้างซ้าย คือธาตุลม นิยมพร้อมด้วยธาตุทั้ง ๖ เมื่อแรกเกิดมาก็พร้อมด้วยธาตุทั้ง ๖ เมื่อไปเกิดก็พร้อมด้วยธาตุทั้ง ๖ ธาตุไม่ประชุมพร้อมกัน ปฐมมรรคก็เกิดไม่ได้ เมื่อไม่มีปฐมมรรค มรรคผลนิพพานก็ไปไม่ถูก เหตุนี้จึงต้องทำปฐมมรรคให้เกิดให้มีขึ้น ฯ

ลักษณะของฐานที่ ๗

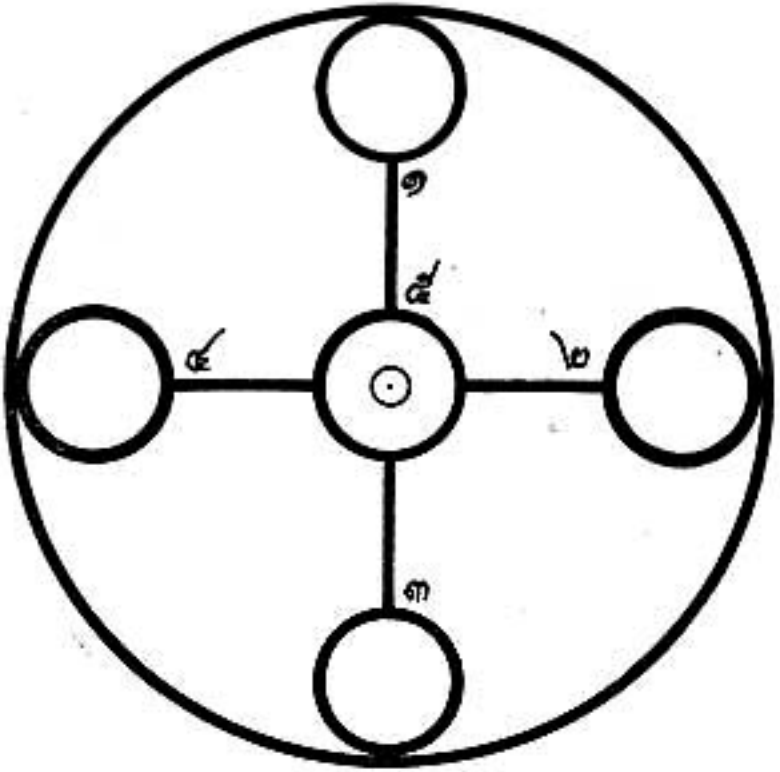

๑.	ด้านหน้า	ธาตุน้ำ
๒.	ด้านขวา	ธาตุดิน
๓.	ด้านหลัง	ธาตุไฟ
๔.	ด้านซ้าย	ธาตุลม
๕.	ศูนย์กลาง	อากาศธาตุ

ความหมายของคำที่ใช้ในหนังสือนี้

ใช้	หมายถึง	กลางของกลางนิโรธ
กายมนุษย์	,,	กายมนุษย์หยาบ, กายมนุษย์ละเอียด
กายทิพย์	,,	กายทิพย์หยาบ, กายทิพย์ละเอียด
กายปฐมวิญญาณหยาบ	,,	กายรูปพรหมหยาบ, กายรูปพรหมละเอียด
กายปฐมวิญญาณละเอียด	,,	กายอรูปพรหมหยาบ, กายอรูปพรหมละเอียด
กายธรรม, กายละเอียด ๆ	,,	*ธรรมกาย* ได้แก่ โคตรภูหยาบ โคตรภูละเอียด พระโสดาหยาบ พระโสดาละเอียด พระสกิทาคามีหยาบ พระสกิทาคามีละเอียด พระอนาคามีหยาบ พระอนาคามีละเอียด พระอรหัตหยาบ พระอรหัตละเอียด และกายที่ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า
พระนิพพาน	หมายถึง	*ธรรมกาย ที่ได้บรรลุอรหัตผล หรือตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว* กายเหล่านี้ มีลักษณะเหมือนพระพุทธรูปแก้ว เกตุดอกบัวตูม ประทับอยู่บนองค์ฌาน ในลักษณะนั่งขัดสมาธิ ขาวใสบริสุทธิ์ มีรัศมีปรากฏ เห็น จำ คิด รู้ หรือ กายใจ จิต วิญญาณ วัดตัดกลางมีขนาด ๒๐ วา เท่ากันหมด *เป็นธรรมขันธ์* (มิใช่ขันธ์ ๕ อย่างกายโลกีย์) กล่าวคือ ๑) กายกับใจ เป็น *ปฐมมรรค* เป็นเนื้อหนังที่แท้จริง รวบยอดกลั่นออกมาจาก *พระวินัยปิฎก* ๒) ดวงจิต เป็น *มรรคจิต* เป็นเนื้อหนังที่แท้จริงรวบยอดกลั่นออกมาจาก *พระสุตตันตปิฎก* และ ๓) วิญญาณ (คือญาณ) เป็น *มรรคปัญญา* เป็นเนื้อหนังที่แท้จริง รวบยอดกลั่นออกมาจากพระ *อภิธรรมหรือปรมัตถปิฎก* พระนิพพานซึ่งมีทั้งพระพุทธเจ้าและพระอรหันตสาวก ประทับอยู่ใน*อายตนนิพพาน* สำหรับพระองค์ที่เป็นพระสัพพัญญูพุทธเจ้าก็ประทับอยู่ท่ามกลางพระอรหันตสาวกเป็นจำนวนมาก

แต่ส่วนพระองค์ที่เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า มิได้เคยสั่งสอนหรือโปรดผู้ใดมาก่อนในสมัยที่ทรงพระชนม์อยู่ ก็ประทับอยู่โดดเดี่ยวโดยลำพัง

รัศมี ที่ปรากฏ ก็เป็นเครื่องบอกให้รู้ถึงการสร้างบารมีของพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ว่ามากน้อยกว่ากันเพียงไร แต่ขนาดหน้าตักและส่วนสูงเท่ากันหมดทุกพระองค์ ลักษณะพระวรกายก็เหมือนกันหมด ทรงประทับเข้านิโรธ สงบกันตลอดหมด *เพราะความเข้านิโรธนี้เป็นความสุขอย่างยิ่ง และความที่อยู่ในนิพพานมีกายอันยั่งยืนนี่เอง* พระพุทธองค์จึงได้ทรงกล่าวว่า *นิพพานํ ปรมํ สุขํ* | แปลความว่า *นิพพาน เป็น สุขยิ่งนัก*

อายตนนิพพาน หมายถึง เป็นที่ประทับของพระนิพพาน หรือ พระพุทธเจ้าและพระอรหันตสาวกที่เข้า*อนุปาทิเสสนิพพาน*แล้ว มีสัณฐานกลมรอบตัว ขาวใสบริสุทธิ์จนกระทั่งมีรัศมีปรากฏ ขนาดของอายตนนิพพานนั้น วัด(ด้วยญาณพระธรรมกาย) เส้นผ่าศูนย์กลางได้ราว ๑๔๑ ล้าน ๓ แสน ๓ หมื่นโยชน์ (๑๔๑,๓๓๐,๐๐๐ โยชน์) ขอบของอายตนนิพพานหนาด้านละ ๑๕,๑๒๑,๐๐๐ โยชน์ รอบขอบทั้ง ๒ ด้านเป็น ๓๐,๒๔๒,๐๐๐ โยชน์ ขอบนี้กลมรอบตัวเช่นเดียวกัน ส่วนเนื้อที่ ๆ อยู่ในขอบเท่าไรเป็นที่ประทับของพระอรหันต์ขีณาสพมีพระพุทธเจ้าเป็นต้นทั้งสิ้น ในอายตนนิพพานเป็นสถานที่โล่งโถงปราศจากสิ่งกำบังใด ๆ ทั้งสิ้น สว่างไสวไปด้วยรัศมีธรรมอันโชติช่วง ปราศจากความสว่างจากรัศมีอื่นใด แต่เป็นธรรมรังษีที่เกิดจากความใสสะอาดบริสุทธิ์ ปราศจากกิเลส และอวิชชา เครื่องเศร้าหมองทั้งปวงนั่นเอง

ในปฏิสัมภิทามัคคอุทาน ๆ กล่าวไว้ว่า *อตฺถิ ภิกฺขเว ตทายตนํ* ฯลฯ แปลความว่า *ภิกษุทั้งหลาย อายตนะนั้นมีอยู่ ที่ ดิน น้ำ ลม ไฟ ไม่มีแล, อากาสานัญจายตนะ วิญญานัญจายตนะ อากิญจัญญายตนะ เนวสัญญานาสัญญายตนะ ก็มิใช่,*

โลกนี้ก็มิใช่ โลกอื่นก็มิใช่, ดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ทั้งสองก็มิใช่ อนึ่งภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล่าวเลยซึ่งอายตนะนั้นว่าเป็นการมา เป็นการไป เป็นการตั้งอยู่ เป็นการจุติ เป็นการเกิด, อายตนะนั้นหาที่ตั้งมิได้, มิได้เป็นไป, หาอารมณ์มิได้, นั่นแลที่สุดแห่งทุกข์ (วิ. มหา. ๔/๘)

ภพสาม หมายถึง เป็นที่รองรับหรือดึงดูดสัตว์ที่เวียนว่ายกระทำความดีและความชั่วขั้นปานกลาง ได้แก่ *กามภพ รูปภพ* และ *อรูปภพ*

ดีที่สุดของภพสาม ก็จะถูกอายตนะของอรูปภพดึงดูดเอาไป

ชั่วที่สุดของภพสาม ก็จะถูกอายตนะกามภพชั้นต่ำที่สุด คือ *อเวจีนรก* ดึงดูดเอาไป

ถ้าหากดีจนเกินความดีของอรูปภพเสียแล้ว (ละสัญโญชน์ ๑๐ ได้แล้ว) ก็จะถูกอายตนนิพพานดึงดูดเอาไป พ้นจากภพสามนี้ไป จึงได้ชื่อว่า *โลกุตตระ* คือพ้นโลก

และถ้าหากในทางตรงข้าม คือ ชั่วที่สุด หมายถึงประกอบ *อนันตริยกรรม* หรือผู้ที่ทำกรรมชั่วหนักที่สุดอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๕ อย่างต่อไปนี้ ได้แก่ ๑) มาตุฆาต - ฆ่ามารดา ๒) ปิตุฆาต - ฆ่าบิดา ๓) อรหันตฆาต - ฆ่าพระอรหันต์ ๔) โลหิตุบาท - ทำร้ายพระพุทธเจ้าจนพระโลหิตห้อ ๕) สังฆเภท - ทำให้พระสงฆ์แตกแยกกัน (เหล่านี้แม้จะได้เคยกระทำความดีมาก่อน ก็ไม่มีช่องที่จะให้ผลได้) เมื่อสิ้นชีวิตลงก็จะถูก*อายตนโลกันตร์* ดึงดูดเอาไป

อายตนโลกันตร์ หมายถึง เป็นที่สถิตย์ของผู้ที่ทำชั่วที่สุด (อนันตริยกรรม) อยู่ต่ำลงไปจากภพสาม มีลักษณะกลมรอบตัว แต่มืดจนดำสนิท เป็นภพหนึ่งอีกต่างหากจากภพสาม

แลบ หมายถึง เหมือนฟ้าแลบแวป ทำให้เราไปติดอยู่ที่แสงนั้น แล้วละทิ้งสิ่งที่กำลังทำวิชชาถูกต้องอยู่แล้ว

ถั่น	หมายถึง	มีเสียงดังดุจฟ้าคะนอง มีผลเช่นเดียวกันกับแลบ
ระเบิด	,,	ระเบิดทำลาย ทำให้ฝ่ายที่ถูกระเบิดไม่ทันละเอียดของฝ่ายเขาที่ทำวิชชาล่วงหน้าไปแล้ว
ผ่า	,,	เหมือนฟ้าผ่า มีผลเหมือนระเบิด
ส่ง	,,	ส่งอำนาจสิทธิของเขามายึดอำนาจสิทธิของเรา
เสริม	,,	เติมให้มากกว่าความเป็นจริง (ทำให้ใจเผินลอยขึ้นมา)
เติม	,,	ทำน้อยให้มาก (เช่นมีคุณธรรมน้อย ก็ให้เห็นว่ามีคุณธรรมมาก แล้วหลงฟูใจ ประมาท)
ต่อ	,,	จุดที่เขาจะทำลายเราอยู่ระหว่างหัวต่อของธาตุธรรม
รอ	,,	รอโอกาสที่จะทำลายฝ่ายขาว
ตัด	,,	ตัดอำนาจความศักดิ์สิทธิ์ฝ่ายขาว
ปิด	,,	ทำไม่ให้เข้าสู่ศูนย์กลางของกลางได้
บิด	,,	ไม่ให้รู้เห็นตามความเป็นจริงของธาตุธรรม
ดึง	,,	เอาธาตุธรรมของฝ่ายเขามาร่วมกับฝ่ายขาว
ดูด	,,	ให้แรงเหนือเรา (ฝ่ายขาว)
ย่อย	,,	ทำให้กระจาย รวมกันไม่ติด
แยก	,,	แยกธาตุธรรมเข้าไปรวมฝ่ายเขา
ปะทะ	,,	ทำให้ละเอียดฝ่ายขาวไม่พอ เลยไม่ทันฝ่ายดำที่ทำในสุดละเอียดไปก่อนแล้ว
ขวางกั้น	,,	ให้ฝ่ายขาววนเร เข้ากลางไม่ได้
หุ้ม	,,	ธาตุธรรมดำห่อหุ้มธาตุธรรมขาว
เคลือบ	,,	มีธาตุธรรมดำติดอยู่
เอิบ	,,	เหมือนอิ่มเอิบ ทำให้ฟู ให้ลอยขึ้นจากศูนย์
อาบ	,,	ย้อมธาตุธรรมให้ปนเปื้นไปตามแบบวิชชาของเขา
ซึม	,,	ธาตุธรรมดำซึมเข้ามาในธาตุธรรมขาว เหมือนน้ำในทราย
ซาบ	,,	ซุ่มไปทั่วเหมือนผลไม้แช่อิ่ม คือรู้ไปทั่วทุกขุมขนตามแบบวิชชาของเขา
ปน	,,	ส่งธาตุธรรมของเขา เข้ามาคละเคล้าปะปนกับของเรา
เปื้อน	,,	ให้ธาตุธรรมขาวเปื้นไปตามแบบของเขา
สวม	,,	สวมเข้ามาในระหว่างธาตุธรรม
ซ้อน	,,	เข้ามาซ้อนอยู่ในธาตุธรรมฝ่ายขาว
ร้อยไส้	,,	อยู่ในกลางนิโรธ

ดับ	หมายถึง	ดับวิชชาของฝ่ายขาว
ลับ	,,	วิชชาของฝ่ายดำที่ซ่อนไว้ลับ ๆ ยังมีอยู่
ขาด	,,	กายหรือธาตุธรรมที่กำลังพิสดารอยู่ หายไปเฉยๆ (ต่อไม่ติด)
ตอน	,,	ระหว่างหัวต่อของกายแยกจากกัน
ซ่อน	,,	ไม่ให้เห็นธาตุธรรมของฝ่ายดำ
หาย	,,	เขาถอยธาตุธรรมของเขาหายไปเลย
รองธาตุ รองธรรม	,,	เมื่อเราทำวิชชาแก้ไปถึง *สูญ สิ้นเชื้อ ไม่เหลือ* เศษเขาก็แกล้งถอยธาตุธรรมของเขาออกไปเสีย ผู้ทำวิชชาจึงสำคัญผิดว่า ธาตุธรรมของตนสะอาดดีแล้ว กลางดำหมดแล้ว สิ้นกิเลสแล้ว แต่แท้ที่จริงเขายังส่งธาตุธรรมดำมาซ่อนไว้มิให้เราเห็น จึงไม่ทำวิชชาแก้ต่อไปอีก

รายนามคณะกรรมการบริหาร
โครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ผู้ร่วมในการจัดพิมพ์หนังสือนี้

พระธรรมธีรราชมหามุนี (ช่วง วรปุญฺโญ ป.ธ. ๙) เจ้าอาวาส และ
เจ้าคณะภาค ๑๗ ประธานกรรมการ

พระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณฺฑโม) รองเจ้าอาวาส และอาจารย์ใหญ่
ฝ่ายวิปัสสนาธุระ รองประธานกรรมการ

พระเมธีวราภรณ์ (วิเชียร อโนมคุโณ ป.ธ. ๙) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส และ
อาจารย์ใหญ่ฝ่ายคันถธุระ กรรมการ

พระครูพิศิษฐ์ปริยัติคุณ (ป.ธ. ๖) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส และเลขานุการ
เจ้าสำนักเรียนวัดปากน้ำ ฯ ที่ปรึกษา

พระสุรดโนภิกขุ (Terry Magness) วิปัสสนาจารย์ กรรมการ

พระณัฐนันท์ กุลสิริ วิปัสสนาจารย์ ในรายการฝึกอบรมสมถวิปัสสนา
กรรมฐาน ทุกวันอาทิตย์ เวลา ๑๔.๐๐ น. ที่ศาลาหม่อมอาบ
วัดธาตุทอง กรุงเทพ ฯ กรรมการ

อุบาสิกา ญาณี ศิริโวหาร วิปัสสนาจารย์ส่วนกลาง วัดปากน้ำ ฯ
และประธานสถาบันแม่ชีแห่งประเทศไทย ฯ ที่ปรึกษา

คุณครู ตรีชา เนียมขำ วิปัสสนาจารย์ส่วนกลาง วัดปากน้ำ ฯ
ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์นิคม จันทรวิทุร อธิบดีกรมแรงงาน กรรมการ

สมถ - วิปัสสนา

สมถภูมิ

อารมณ์ของสมถะ ๔๐ ประการ ได้แก่

ก. กสิณ ๑๐

ข. อสุภะ ๑๐

ค. อนุสสติ ๑๐

ง. พรหมวิหาร ๔

จ. อรูปกรรมฐาน ๔

ฉ. อาหาเรปฏิกูลสัญญา ๑

ช. จตุธาตุววัตถาน ๑

จะกล่าวด้วยกสิณ ๑๐ ก่อน คือ

ก. กสิณ ๑๐ ประการนั้น คือ.–

๑. ปฐวีกสิณ	เอาดิน	เป็นอารมณ์
๒. เตโชกสิณ	เอาไฟ	"
๓. อาโปกสิณ	เอาน้ำ	"
๔. วาโยกสิณ	เอาลม	"
๕. นีลกสิณ	เอาสีเขียว	"
๖. ปีตกสิณ	เอาสีเหลือง	"
๗. โลหิตกสิณ	เอาสีแดง	"
๘. โอทาตกสิณ	เอาสีขาว	"
๙. อาโลกกสิณ	เอาแสงสว่าง	"
๑๐. อากาสกสิณ	เอาอากาศ	"

ปฐวีกสิณ ผู้เรียนเพ่งดูดินแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นวงกลมเป็นดวงกสิณพอควร ไม่เล็กไม่ใหญ่นัก ลืมตาเพ่งดูดวงกสิณวงกลมนั้นให้ติดตา ลืมตาขึ้นก็ให้เห็น หลับตาก็ให้เห็นติดตาเป็นอุคคหนิมิต แล้วเพ่งหนักเข้าไปให้เป็นปฏิภาคนิมิต เห็นใสสะอาดเป็นแก้วดุจกระจกส่องหน้า แล้วนึกขยายให้ใหญ่ก็ได้ และย่อให้เล็กลงที่สุดก็ได้ตามความชอบใจ ถ้าเช่นนี้แล้วให้เพ่งสิ่งที่เป็นธาตุดิน เช่น พื้นดินและภูเขา ให้ใสเป็นแก้วดุจดังกระจกส่องหน้าไปทุกสิ่งทุกอย่าง ตลอดถึงธาตุดินที่มีอยู่ในกายเราเช่นกระดูก ขน เล็บ ฟัน หนัง เป็นต้น ให้ใสเป็นกระจก เฉพาะผืนแผ่นดินเมื่อเพ่งใสเป็นกระจกส่องหน้าแล้ว จงเอากายมนุษย์เรานี้เข้าไปนั่งในกลางดวงกสิณที่ใสนั้น แล้วพลิกคว่ำพลิกหงาย พลิกตะแคง ให้ลอยขึ้นให้จมลง ให้แยกเป็นโพรง ให้เป็นปล่อง ให้เป็นช่องได้ตามชอบใจ ตามความประสงค์ให้ได้ทุกอย่าง เหมือนคนขี่เรือขึ้นบังคับให้หงาย ให้คว่ำ ให้ตะแคงได้ตามความประสงค์ทุกอย่างฉะนั้น

ถ้าจะไปในภพนี้ก็เอากายมนุษย์ของเรานี้เข้าฌานไป คือเอากายมนุษย์ขึ้นนั่งบนฌานแล้วเดินฌานสมาบัติ ๗ เที่ยว แล้วนั่งบนฌานไปในที่ต่าง ๆ ได้ตามปรารถนาเฉพาะภพกายมนุษย์

ถ้าจะไปนรก ให้ใช้กายทิพย์เข้าฌานไป

ถ้าจะไปสวรรค์ ๖ ชั้น ให้ใช้กายทิพย์เข้าฌานไป

ถ้าจะไปรูปพรหม ๑๖ ชั้น ให้ใช้กายพรหมเข้าฌานไป

ถ้าจะไปอรูปพรหม ๔ ชั้น ให้ใช้กายปฐมวิญญาณละเอียดเข้าฌานไป

ถ้าจะไปในอายตนนิพพานหรือไปในภพอื่น ๆ ต่างจากนี้ ให้ใช้กายธรรมเข้าฌานไป ที่เรียกว่าฌานนั้น มีลักษณะใสสะอาดเหมือนกระจกส่องหน้า มีปริมณฑลกลมวัดตัดตรงกว้าง ๒ วา หนา ๒ คืบ วัดโดยรอบกลมรอบตัว ๖ วา มาคอยรองรับอยู่ใต้ที่นั่งของกายนั้น ๆ เหมือนดังอาสนะเป็นที่รองรับของผู้นั่งฉะนั้น แต่เปลี่ยนวาระละเอียดกว่ากันเข้าไปเป็นชั้น ๆ ทุกที

ที่กล่าวมานี้เฉพาะปฐวีกสิณ ส่วนกสิณอื่น ๆ อีก ๙ นั้นก็เพ่งอารมณ์นั้น ๆ ให้เกิดอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิต ให้ใสสะอาดเป็นแก้วเหมือนกระจกส่องหน้าเช่นเดียวกับปฐวีกสิณ

ส่วนวิธีต่าง ๆ นั้นก็มีนัยเหมือนดังที่กล่าวแล้วในปฐวีกสิณนั้นทุกประการ ผู้ปฏิบัติพึงกระทำตามนัยที่กล่าวแล้วนั้นเถิด

ข. อสุภะ ๑๐ ประการนั้น คือ.–

๑. อุทธุมาตกะ	อสุภะที่พองขึ้น
๒. วินีลกะ	อสุภะที่มีวรรณะอันเขียวขึ้น
๓. วิปุพพกะ	อสุภะที่มีน้ำหนองไหล
๔. วิฉิททกะ	อสุภะที่เขาสับฟันเป็นช่อง หรือ อสุภะที่ขึ้น หนังปริออกเป็นช่อง
๕. วิกขายิตตกะ	อสุภะที่สัตว์ยื้อแย่งกลุ้มรุมกิน
๖. วิขิตตกะ	อสุภะที่หลุดขาดออกจากกัน
๗. หตวิตตกะ	อสุภะที่ขาดหลุดกระจัดกระจาย
๘. โลหิตกะ	อสุภะที่เปื้อนเลือด
๙. ปุฬุวกะ	อสุภะที่เต็มไปด้วยหมู่หนอน
๑๐. อัฏฐิกะ	อสุภะที่เหลือแต่ร่างกระดูก

วิธีพิจารณาตัวของเราให้เป็นอสุภะจริง ๆ จนเกิดนิมิตปรากฏขึ้นเป็นอุคคหนิมิตขึ้นที่ตัวเรานี้จริง ๆ พิจารณาไปคราวละอสุภะ ๆ จนครบ ๑๐ อสุภะ พิจารณาอันใดก็ให้เกิดนิมิตเป็นอุคคนิมิตและปฏิภาคนิมิตขึ้นในอสุภะอันนั้น ๆ ทั้ง ๑๐ อสุภะ เมื่อพิจารณาเห็นตนเป็นอสุภะใดแล้ว จงน้อมจิตไปพิจารณาคนอื่น ๆ เถิด จะเห็นเป็นอสุภะอันนั้นเช่นเดียวกันทั้ง ๑๐ อสุภะ

ค. อนุสสติ ๑๐ ประการนั้น คือ.-

๑. พุทธานุสสติ	ระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์
๒. ธัมมานุสสติ	ระลึกถึงคุณพระธรรมเป็นอารมณ์
๓. สังฆานุสสติ	ระลึกถึงคุณพระสงฆ์เป็นอารมณ์
๔. สีลานุสสติ	ระลึกถึงศีลของตนเป็นอารมณ์
๕. จาคานุสสติ	ระลึกถึงทานที่ตนได้บริจาคแล้วเป็นอารมณ์
๖. เทวตานุสสติ	ระลึกถึงคุณที่ทำบุคคลให้เป็นเทวดา
๗. มรณานุสสติ	ระลึกถึงความตายที่จะมาถึงตน
๘. กายคตานุสสติ	ระลึกไปทั่วกายให้เห็นว่าไม่งาม โสโครกน่าเกลียด
๙. อานาปานานุสสติ	ตั้งสติกำหนดลมหายใจเข้าออก
๑๐. อุปสมานุสสติ	ระลึกถึงธรรมเป็นที่สงบระงับ (คืออายตนนิพพาน)

อธิบาย คือ.-

พุทธานุสสติ ได้แก่ รู้จริง

ธัมมานุสสติ ได้แก่ ที่รองรับรู้

สังฆานุสสติ ได้แก่ ผู้รู้จริง

เมื่อรวมเข้าทั้ง ๓ รัตนะก็เป็นอันเดียวกันคือ รู้จริง ที่รองรับตัวผู้รู้จริง พิจารณาไปด้วยปัญญา จนเกิดนิมิตเป็นอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิต

สีลานุสสติ คือระลึกถึงความดีของตนที่ทำไว้ จนเกิดปีติมีความปลื้มใจ อิ่มอกอิ่มใจเป็นอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิตเกิดขึ้น

จาคานุสสติ ระลึกถึงความชั่วที่ตนได้สละละเว้นเสียได้แล้ว อีกนัยหนึ่ง ระลึกถึงวัตถุต่าง ๆ ที่ตนได้บริจาคไปแล้ว เกิดความปีติยินดีชื่นชมปลื้มใจ จนเกิดอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิตขึ้น

เทวตานุสสติ ระลึกถึงคุณงามความดีต่าง ๆ มีทาน ศีล ภาวนาที่ทำ อำนวยผลบุญ ทำบุคคลให้เป็นเทวดา แล้วปีติยินดีร่าเริงชื่นบาน จนเกิดอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิตเกิดขึ้น

มรณานุสสติ ระลึกถึงความตายที่จะมาถึงตนปรากฏอยู่ทุกขณะจิต นับตั้งแต่ปฏิสนธิจิตเป็นต้นมา ก็ตายเรื่อยมาเป็นลำดับ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ตลอดถึงเป็นเด็ก เป็นหนุ่ม เป็นสาว แก่ เฒ่า ชรา ย่อมตายเป็นลำดับมาทุกขณะทุกวัน จนเกิดนิมิตเป็นอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิตขึ้น

กายคตานุสสติ ระลึกถึงกายของตนและผู้อื่นให้เห็นตามความเป็นจริงว่าไม่งาม โสโครก เต็มไปด้วยของปฏิกูล น่าเกลียด ตั้งแต่พื้นเท้าตลอดศีรษะจนเกิดเบื่อหน่ายเกิดเป็นอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิตขึ้น

อานาปานานุสสติ ตั้งสติกำหนดเอาลมหายใจเข้าออกเป็นอารมณ์ จนเกิดอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิตขึ้น

อุปสมานุสสติ ระลึกถึงคุณของอายตนนิพพานอันเป็นที่สงบระงับกิเลสหมดทุกข์เป็นบรมสุขยิ่ง ให้ปลื้มปีติยินดีชื่นชมจนเกิดเป็นอุคคหนิมิตและปฏิภาคนิมิตขึ้น

ง. พรหมวิหาร ๔ ประการ คือ.-

เมตตา คือการแผ่เมตตาจิตไปแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล หวังให้สัตว์เป็นสุข

กรุณา คือการแผ่ความเอ็นดูไปแก่สัตว์ทั้งหลาย คิดจะช่วยสัตว์ให้พ้นทุกข์

มุทิตา คือการแผ่ความยินดีไปแก่สัตว์ทั้งหลาย พลอยชื่นชมยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี

อุเบกขา คือการวางจิตเป็นกลางมัธยัสถ์แก่สัตว์ทั้งหลาย

ผู้ปฏิบัติให้คุณธรรม ๔ ประการนี้เรียกว่าเป็น เมตตาวิหารธรรมเป็นเครื่องอยู่ตรงวงศ์ เมื่อเพ่งกายทิพย์ใสสะอาดเกิดขึ้นแล้ว ปฐมฌานรองรับที่นั่งก็เกิดขึ้นพร้อมกัน ไม่ก่อนไม่หลัง แล้วแผ่ฌานและแผ่เมตตาไปแก่สัตว์เต็มจักรวาล ให้ข่ายคือญาณกวาดล้อมเข้ามารวมซ้อนกันอยู่ที่กายของเรากายเดียวทั้งหมดเหมือนแบบซ้อนกาย ซ้อนให้ศูนย์กลางตรงกันกับกายของเราหมด อายตนภายใน ๖ กาย ใจอันเป็นที่ตั้งของ เห็น จำ คิด รู้ และเห็น จำ คิด รู้ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ของทุกกายให้ตรงกับของเราหมด แล้วพิจารณาเมตตาและโทษของการขาดเมตตาเทียบเราก่อน แล้วเทียบตัวผู้อื่นว่า เราชอบอย่างไรแม้ผู้อื่นก็ชอบเหมือนเราอย่างนั้น แล้วแผ่ฌานและเมตตาแก่สัตว์ทั้งหมด ปล่อยใจให้อ่อนเต็มไปด้วยเมตตาในตัวเราและสัตว์อื่นทั่วไปที่เรา

เอามาซ้อนไว้ในตัวเรานั้น แล้วเลื่อนปฐมฌานที่ ๑ ลงมา เอาทุติยฌานที่ ๒ ขึ้นซ้อนฌานที่ ๑ แล้วแผ่ฌานและแผ่กรุณาแก่สัตว์ทั้งหมดออกไปให้เต็มจักรวาล เอาข่ายคือญาณล้อมเข้ามารวมกัน ซ้อนกันที่กายของเรากายเดียว แล้วพิจารณาคุณและโทษของการขาดกรุณาเทียบเคียงใจเรากับใจผู้อื่น แล้วปล่อยใจให้อ่อนเต็มไปด้วยความกรุณาในตัวเราและตัวผู้อื่นทั่วไปที่ซ้อนอยู่ในตัวเรานั้น แล้วเลื่อนฌานที่ ๒ ลงมา เอาตติยฌานที่ ๓ ขึ้นซ้อน แล้วแผ่ฌานและแผ่มุทิตาแก่สรรพสัตว์ทั่วออกไปให้เต็มจักรวาล ทำเหมือนนัยที่กล่าวแล้วในเมตตากรุณานั้นเถิด แล้วปล่อยจิตให้อ่อนโยนเต็มไปด้วยความปีติยินดีพลอยชื่นชมด้วยสิ่งของลาภสักการะที่คนอื่นได้ แล้วเลื่อนฌานที่ ๓ ลงมา เอาจตุตถฌานที่ ๔ ขึ้นซ้อน แล้วแผ่ฌานแผ่อุเบกขาแก่สัตว์ทั้งหลายออกไปให้เต็มจักรวาลเหมือนที่กล่าวแล้ว ปล่อยจิตให้อ่อนโยนเต็มไปด้วยอุเบกขาวางเฉยมัธยัสถ์ในสิ่งของแลลาภสักการะที่ได้มาสมเจตนาแล้วทั้งของตนและของผู้อื่น ถ้าให้ศักดิ์สิทธิ์แรงจริง ๆ ต้องเพ่งกสิณสมาบัติไปด้วยแล้วเดินฌานอนุโลมและปฏิโลมเป็นลำดับไปเช่นนี้ อำนาจทำให้หมู่ชนติดและนิยมชมเชยสรรเสริญมาก (อาจารย์พระศรีวิชัย ที่จังหวัดเชียงใหม่มีอภินิหาร ผู้คนแตกตื่นขึ้นชื่อลือนามกึกก้องนักหนา ผู้คนเคารพนับถือ บริบูรณ์ด้วยเงินทอง ลาภสักการะนั้น ก็เพราะปฏิบัติเมตตาวิหารธรรมตามนัยที่กล่าวมาแล้วนั้น ๆ)

จ. อรูปกรรมฐาน ๔ ประการนั้น คือ.–

อากาสานัญจายตนะ เพ่งกสิณ ๙ ประการเว้นอากาสกสิณเสียแล้วเพ่งดูอากาศว่างเปล่าในดวงกสิณที่เพิกแล้วนั้นเป็นอารมณ์ ว่า "อากาศว่าง" เท่าดวงจิตกสิณที่เพิกแล้วนั้นไม่มีที่สิ้นสุดจนเกิดสมาธิ

วิญญาณัญจายตนะ กำหนดเอาจิตยึดหน่วงเอาปฐมรูปวิญญาณที่อาศัยเต็มว่างนั้นเป็นอารมณ์ กระทำบริกรรมนึกว่า "วิญญาณเต็มว่าง" ในอากาสานัญจายตนะนั้นยังหยาบไม่มีที่สุดเป็นอารมณ์

อากิญจัญญายตนะ กำหนดจิตยึดหน่วงเอาวิญญาณัญจายตนะนั้นละเอียดนิดหนึ่งหน่อยหนึ่งไม่มีเป็นอารมณ์จนเกิดสมาธิ

เนวสัญญานาสัญญายตนะ กำหนดจิตยึดหน่วงเอาตติยรูปกรรมฐานที่ ๓ คืออากิญจัญญายตนะเป็นอารมณ์ กระทำบริกรรมนึกว่า "สัญญาเต็มว่าง" ในอรูปกรรมฐานที่ ๓ นี้ละเอียดนักประณีตนัก จะว่ามีสัญญาก็ไม่ใช่ จะว่าไม่มีสัญญาก็ไม่ใช่ จนเกิดสมาธิ ที่ยกสัญญาขึ้นกล่าวเป็นประธานนั้น ที่แท้จะละเอียดแต่สัญญาสิ่งเดียวหามิได้ แม้จิตและเจตสิกและบรรดาสัมปยุตจิตก็ละเอียดเหมือนกันหมด

ฉ. อาหาเรปฏิกูลสัญญา ๑ นั้น คือ.

อาหาเรปฏิกูลสัญญา คือการกำหนดยึดหน่วงเอาความปฏิกูลโสโครก เน่าน่าเกลียดต่าง ๆ นานาในอาหาร และความลำบากในการแสวงหาอาหารบิณฑบาต เป็นที่น่าสังเวชเป็นอารมณ์จนจิตเกิดอุปจารสมาธิ

ช. จตุธาตุววัตถาน ๑ นั้น คือ.

จตุธาตุววัตถาน คือการกำหนดจิตยึดหน่วงเอากายนี้สักว่าธาตุทั้ง ๔ คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุไฟ ธาตุลม ประชุมกันตั้งอยู่ ถ้าแยกออกจากกันก็เป็นส่วน ๆ เต็มไปด้วยของปฏิกูลโสโครกน่าเกลียด พึงกำหนดสีสัณฐาน วรรณะให้แน่แก่ใจไม่ให้คลาดเคลื่อน แล้วพิจารณา

ให้เห็นตามสภาพที่เป็นจริงว่า ไม่ใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา เขา เป็นแต่สักว่าธาตุทั้ง ๔ เท่านั้น ให้เป็นอารมณ์ของจิตจนเกิดสมาธิขึ้น

อธิบายสมถกรรมฐาน ๔๐ นี้

ปฏิบัติบุรพภาคเบื้องต้นสำเร็จด้วยกายมนุษย์ก่อน เมื่อได้รูปฌานตั้งแต่ปฐมฌานขึ้นไปสำเร็จด้วยกายทิพย์ รูปฌานกับกายทิพย์นั้นเกิดพร้อมกัน ไม่ก่อนไม่หลัง คือพอกายทิพย์เกิดขึ้นรูปฌานก็มารองรับอยู่ใต้ที่นั่งของกายทิพย์พร้อมกันในขณะเดียวกัน ไม่ก่อนไม่หลัง เมื่อถึงอรูปฌาน ๔ สำเร็จด้วยกายปฐมวิญญาณละเอียด อรูปฌานกับกายปฐมวิญญาณละเอียดเกิดพร้อมกันไม่ก่อนไม่หลังกัน คือกายปฐมวิญญาณละเอียดเกิด อรูปฌานซึ่งเป็นของคู่กันก็มารองรับอยู่ใต้ที่นั่งของกายปฐมวิญญาณละเอียดพร้อมกันในขณะเดียวกัน ไม่ก่อนไม่หลังกัน เหมือนยานพาหนะสำหรับขับขี่มาคอยรองรับผู้จะไปที่ต่าง ๆ ฉะนั้น

สมถกรรมฐาน ๔๐ สำเร็จด้วยกาย ๓ ประการ คือ

๑. เบื้องต้นก่อนแต่กาลไม่ได้ฌาน กระทำความเพียรปฏิบัติอยู่ตอนนี้ใช้กายมนุษย์ไปจนกว่าจะได้ปฐมฌาน

๒. เมื่อได้รูปฌานตั้งแต่ปฐมฌานขึ้นไปแล้ว ตอนนี้ใช้กายทิพย์ไปจนกว่าจะได้อรูปฌาน

๓. เมื่อได้อรูปฌานตั้งแต่อากาสานัญจายตนฌานขึ้นไปแล้ว ตอนนี้ใช้กายปฐมวิญญาณละเอียดไปจนกว่าจะถึงอรูปฌานชั้น เนวสัญญานาสัญญายตนฌาน เช่นนี้แล้วเรียกว่า สุดยอดโลกีย์ หรือเรียกว่าสุดยอดสมถะ

สมถกรรมฐานกำจัดกิเลสได้ตามชั้นดังนี้ คือ.

๑. ปฏิบัติชั้นต้นด้วยกายมนุษย์ กำจัดกิเลส คือ อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ

๒. ปฏิบัติถึงชั้นรูปฌานด้วยกายทิพย์ กำจัดกิเลสคือ โลภะ โทสะ โมหะ

๓. ปฏิบัติถึงอรูปฌานด้วยกายปฐมวิญญาณละเอียด กำจัดกิเลส คือ ราคะ โทสะ โมหะ เป็นอันว่าสุดชั้นโลกีย์และชั้นสมถะ ๔๐

วิปัสสนาภูมิ

พรรณนาชั้นวิปัสสนาภูมิและโลกุตตรภูมิ

วิปัสสนา แปลว่า เห็นแจ้ง เห็นต่าง ๆ เห็นวิเศษ รู้วิเศษ เห็นวิภาคเป็นส่วน ๆ ในขันธ์ ๕ อายตนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘ อินทรีย์ ๒๒ อริยสัจจธรรม ๔ ปฏิจจสมุปบาท ๑๒

พระบัญญัติ ๖ ประการ ตรงกับภูมิวิปัสสนา คือ

๑.	ขันธบัญญัติ	ตรงกับขันธ์ ๕
๒.	อายตนบัญญัติ	ตรงกับกองอายตนะ ๑๒
๓.	ธาตุบัญญัติ	ตรงกับกองธาตุ ๑๘
๔.	สัจจบัญญัติ	ตรงกับกองอริยสัจจ์ ๔
๕.	อินทรีย์บัญญัติ	ตรงกับกองอินทรีย์ ๑๙ ยกเสีย ๓ (คือ อนญฺญตญฺญสฺสามีตินฺทฺริยํ อญฺญินฺทฺริยํ อญฺญาตาวินฺทฺริยํ)
๖.	ปุคคลบัญญัติ	ตรงกับกองอนัญญตัญญัสสามีตินทรียัง อัญญินทรียัง อัญญาตาวินทรียัง ซึ่งได้แก่ พระอริยบุคคล ๘

กายธรรม

มีพระโสดาบัตติมรรคเป็นเบื้องต้นจนถึงพระอรหัตผลเป็นที่สุด

วิปัสสนาภูมินี้สำเร็จด้วยกายธรรม | กายธรรมนี้กำจัดกิเลสคืออนุสัย ๓ ได้แก่ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย มีปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา มีอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา มีพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ญาณรัตนะ และมีประชุมปิฎก

ทั้ง ๓ คือ พระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก พระอภิธรรมปิฎก รวมลงในกายนี้เรียกว่า "กายธรรม" เป็นกายชั้นโลกุตตรภูมิและชั้นวิปัสสนาภูมิ

เมื่อจะพิจารณาอะไรทั้งหมดในชั้นวิปัสสนาภูมินี้ มีพิจารณาขันธ์ ๕ อายตนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘ อินทรีย์ ๒๒ อริยสัจจ์ ๔ ปฏิจจสมุปบาท ๑๒ เป็นต้น ต้องใช้ตาธรรมกายดูจึงเห็น เพราะเป็นกายละเอียด อายตนะและเห็น จำ คิด รู้ ก็ละเอียด จึงจะดูของละเอียดเห็นได้ กายธรรมนี้ถอดแล้วไปอายตนนิพพานก็ได้ ส่วนกายมนุษย์ กายทิพย์ กายปฐมวิญญาณหยาบและกายปฐมวิญญาณละเอียดทั้ง ๔ นี้อยู่ในชั้นโลกีย์และชั้นสมถะ จะตรวจพิจารณาดูอะไรต่าง ๆ ชั้นโลกุตตระและวิปัสสนาไม่ได้ เพราะขึ้นไม่ถึงชั้นนี้

ขันธ์ ๕

ขันธ์ ๕ ได้แก่ รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ รูปขันธ์อย่างละเอียดเล็กกว่าปลายขนจามรี ตั้งอยู่ภายในกำเนิดเดิม ลักษณะกลมใสสะอาด ส่วนเวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ ทั้ง ๔ ก็ละเอียดและเล็กกว่ารูปขันธ์ รูปขันธ์เท่าไรนามธรรมทั้ง ๔ ก็เท่านั้น ลักษณะกลมใสสะอาดเช่นกัน ซ้อนกันอยู่เป็นชั้น ๆ นี้กล่าวด้วยส่วนละเอียดของขันธ์ ๕

ส่วนหยาบของขันธ์ ๕ ส่วนกายโตเท่าไร เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ก็โตเท่าตัวเหมือนกัน ถ้ากายมนุษย์ที่ใหญ่ ๆ ขึ้นไปจนตัวเต็มจักรวาล เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ก็โตขึ้นไปเท่ากันเหมือนกัน ขันธ์ ๕ กายหนึ่ง ๆ ก็มีเป็นชั้น ๆ ซ้อนกันอยู่ตามลำดับของกายจนสุดหยาบสุดละเอียด เหมือนแบบฟอร์มมีเป็นอย่าง ๆ ตามชั้นนั้น ๆ

เหมือนแบบฟอร์มทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เช่น นายสิบ นายร้อย นายพัน นายพล เป็นตัวอย่าง

ผู้เก็บรักษาขันธ์ ๕

ขันธ์ ๕ มีผู้เลี้ยง คือ พวกจุลจักร มหาจักร บรมจักร ของกายนั้น ๆ เป็นผู้เก็บรักษาขันธ์ ๕ ไว้ตามหน้าที่ของผู้เลี้ยงกายนั้น ๆ เช่น พวกผู้เลี้ยงกายมนุษย์ มีหน้าที่ดูแลขันธ์ ๕ ของมนุษย์ ผู้เลี้ยงกายทิพย์มีหน้าที่เก็บรักษาขันธ์ ๕ ของทิพย์ ตัวอย่างรูปขันธ์ของมนุษย์นี้ ยาว ๑ วา หนา ๑ คืบ กว้าง ๑ ศอก ย่นเข้าให้เล็กที่สุดแล้วก็เป็นดังนี้ คือ.-

๑. รูปขันธ์ ขนาดเท่าฟองไข่ของไก่
๒. เวทนาขันธ์ ขนาดเท่าไข่ขาว
๓. สัญญาขันธ์ ขนาดเท่าไข่แดงของไก่
๔. สังขารขันธ์ ขนาดเท่าลูกตาดำ
๕. วิญญาณขันธ์ ขนาดเท่าแววตาดำ

อีกนัยหนึ่งดังนี้

๑. รูปขันธ์ ขนาดเท่าเบ้าตา
๒. เวทนาขันธ์ ขนาดเท่าลูกตา
๓. สัญญาขันธ์ ขนาดเท่าลูกตาขาว
๔. สังขารขันธ์ ขนาดเท่าลูกตาดำ
๕. วิญญาณขันธ์ ขนาดเท่าแววตาดำ

มนุษย์เล็กเช่นพวกเรานี้ ก็มีขนาดเท่านี้ แต่ถ้าพวกมนุษย์ใหญ่ๆ มีขนาดส่วนใหญ่ ๆ ขึ้นไปตามกาย ก็ถือเอาลูกตาของกายนั้นเป็นเกณฑ์ เป็นหลัก เป็นเครื่องวัดขนาดเล็กใหญ่ ขันธ์ ๕ ของกายมนุษย์

นั้น ๆ ส่วนกายอื่น ๆ ตั้งแต่กายทิพย์เป็นต้นไปจนกายสุดหยาบกายสุดละเอียดก็ซ้อนกันอยู่ชั้นในต่อ ๆ ไปเป็นลำดับ

เมื่อมนุษย์แตกกายทำลายขันธ์สิ้นชีพ ขันธ์ ๕ ส่วนย่อเท่าฟองไข่ไก่หรือเท่าเบ้าตาดังที่กล่าวมานี้แหละ เป็นแบบที่ผู้เลี้ยงกายนั้น ๆ เป็นผู้คอยเก็บรักษาไว้ ในเมื่อขันธ์ ๕ ซึ่งเป็นผู้เลี้ยงธาตุให้เป็นอยู่นั้นไม่มีแล้ว ธาตุที่สำหรับรองรับเลี้ยงขันธ์ ๕ ให้เจริญเติบโตใหญ่ขึ้นเป็นส่วนหยาบก็แตกทำลายเปื่อยเน่าไปตามสภาพเดิม ที่เป็นดินก็เป็นดินไปตามเดิม น้ำ ลม ไฟ ก็กลับเป็น น้ำ ลม ไฟตามเดิม ในเมื่อหมดเครื่องควบคุมแล้วก็กระจัดกระจายพลัดพรากออกจากกัน คุมกันไม่ติด เพราะไม่มีผู้คุมไว้ คือขันธ์ ๕ นั่นเอง

ส่วนขันธ์ ๕ ส่วนย่อเท่าฟองไข่ไก่หรือเท่าเบ้าตานั้น เป็นแบบฟอร์มของพวกผู้เลี้ยงกายนั้น ๆ ถอดเก็บรักษาไว้ คือถ้าขันธ์ ๕ มนุษย์แตกสลาย จุลจักรมนุษย์ก็จะส่งให้มหาจักรมนุษย์ มหาจักรมนุษย์ก็ส่งต่อให้บรมจักรมนุษย์ บรมจักรมนุษย์ก็ส่งขันธ์ ๕ ของมนุษย์ไปให้จุลทิพยจักร จุลทิพยจักรก็ส่งต่อไปให้มหาทิพยจักร มหาทิพยจักรก็ส่งต่อไปให้บรมทิพยจักร บรมทิพยจักรก็ส่งต่อไปให้จุลปฐมวิญญาณหยาบจักร จุลปฐมวิญญาณหยาบจักรก็ส่งต่อให้มหาปฐมวิญญาณหยาบจักร มหาปฐมวิญญาณหยาบจักร ก็ส่งต่อให้บรมปฐมวิญญาณหยาบจักร บรมปฐมวิญญาณหยาบจักร ก็ส่งต่อให้จุลปฐมวิญญาณละเอียดจักร จุลปฐมวิญญาณละเอียดจักร ก็ส่งต่อให้มหาปฐมวิญญาณละเอียดจักร มหาปฐมวิญญาณละเอียดจักร ก็ส่งต่อให้บรมปฐมวิญญาณละเอียดจักร บรมปฐมวิญญาณละเอียดจักร ก็ส่งต่อไปเช่นนี้จนสุดหยาบสุดละเอียด ที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นเวลาที่ขันธ์ ๕ แตกสลาย

ถ้าเวลาขันธ์ ๕ มาเกิด พวกผู้เลี้ยงกายนั้น ๆ ก็ส่งแบบฟอร์มของขันธ์ ๕ ย้อนปลายมาตั้งแต่กายสุดละเอียดของขันธ์ ๕ เป็นลำดับมาจนถึงกายที่สุดคือขันธ์ ๕ ของมนุษย์

ส่วนขันธ์ ๕ ของกายอื่น ๆ นั้นก็มีเป็นเถา ๆ ชุด ๆ เหมือนที่กล่าวแล้วในขันธ์ ๕ ของมนุษย์ เช่น ขันธ์ ๕ ของกายทิพย์ กายปฐมวิญญาณหยาบ กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรม ตลอดจนสุดกายหยาบ สุดกายละเอียด ก็มีแบบฟอร์มของใครของมัน เป็นเถา เป็นชุด เฉพาะกายหนึ่ง ๆ เหมือนกันหมดทุกกาย เวลามาเกิดพวกผู้เลี้ยงกายนั้น ๆ ก็สวมแบบฟอร์มขันธ์ ๕ ตั้งแต่กายสุดละเอียด ย้อนขึ้นมาเป็นลำดับ ๆ จนถึงกายสุดหยาบ คือขันธ์ ๕ ของกายทิพย์เป็นต้น

เวลาขันธ์ ๕ นั้นแตกสลาย พวกผู้เลี้ยงกายนั้น ๆ มีผู้เลี้ยงกายทิพย์เป็นต้น ก็ถอดแบบฟอร์มขันธ์ ๕ ส่งต่อไปเป็นลำดับจนสุดกายหยาบสุดกายละเอียด เพื่อเก็บรักษาไว้เหมือนนัยดังกล่าวมาแล้วในขันธ์ ๕ มนุษย์นั้น

ขันธ์ ๕ เป็น *อนิจฺจํ* ไม่เที่ยง *ทุกฺขํ* เป็นทุกข์ *อนตฺตา* ไม่ใช่ตัวตน เป็นประการใด ขันธ์ ๕ ที่เรียกว่าไม่เที่ยง ๆ นั้น เพราะจำเดิมแต่แรกขณะเกิดมาก็เปลี่ยนไปทีละนิด ๆ เป็นวิปริตนามธรรมแปรผันยักย้ายกลับกลายเปลี่ยนจากรูปเดิมอยู่ทุกวินาที เหมือนนาฬิกาเดินเลื่อนที่อยู่เสมอ หรือเหมือนดวงอาทิตย์ตั้งแต่แรกอุทัยขึ้นมา ก็เดินเลื่อนไปทีละนิด ๆ ไม่อยู่คงที่

ขันธ์ ๕ ไม่คงที่เปลี่ยนแปลงเป็น อนิจฺจํ อยู่เสมอเช่นนี้เป็น *เหตุ* ขันธ์ ๕ จึงเกิดทุกข์ ซึ่งเป็นตัว *ผล* อันเนื่องมาจากความไม่เที่ยง

ขันธ์ ๕ เป็นทุกข์เพราะไม่คงที่ จึงมี ชรา พยาธิ มรณะ เบียดเบียนอยู่ทุกเมื่อ ใครเป็นผู้รับทุกข์ คือกายนั้น ๆ ที่อาศัยอยู่ภายในขันธ์ ๕ นั้น ๆ เช่น กายทิพย์อาศัยอยู่ภายในกายมนุษย์เป็นต้น *เป็นทุกข์เพราะอะไร ?* เพราะ*อุปาทาน* ความเข้าไปยึดมั่นถือมั่นในขันธ์ ๕ ที่อยู่อาศัยนั้นว่า เป็นเรา เป็นของเรา เป็นตัวตนของเรา ด้วยอำนาจตัณหา มานะ ทิฏฐิ *ใครเห็นทุกข์ ? กายธรรม* เป็นผู้เห็นทุกข์ ทุกข์เพราะอยู่มาเหมือนบ้านเรือนอันเก่าแก่ ทุกข์เพราะคร่ำคร่าชำรุดทรุดโทรมเป็นลำดับมา *ใครเป็นผู้ทุกข์ ?* คนอยู่อาศัยในเรือนนั้นเป็นผู้ทุกข์ ทุกข์เพราะเดือดร้อนอยู่อาศัยไม่สะดวก *ทุกข์เพราะอะไร ?* ทุกข์เพราะเข้าไปยึดถือว่าเรือนของเรา เราอาศัยอยู่ ถ้าปล่อยว่างวางเฉยทอดธุระเสียว่า "ไม่ใช่เรือนของเราแล้ว" ทุกข์จะมีมาจากไหนก็ไม่มีทุกข์แน่นอน

ส่วนอนัตตาไม่ใช่ตัวตนนั้น เพราะขันธ์ ๕ เป็นอนิจจัง วิปริตแปรผัน ยักย้าย เปลี่ยนแปลงไม่คงที่ไปทุกวินาทีและเป็นทุกข์เดือดร้อนต่าง ๆ นานา ขันธ์ ๕ เป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา กายที่ ๕ คือ *กายธรรมเป็นผู้เห็นแจ้งว่าเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เพราะกายธรรมเป็น นิจจัง สุขัง อัตตา* ขันธ์ ๕ ของกายมนุษย์ กายทิพย์ กายปฐมวิญญาณหยาบ และกายปฐมวิญญาณละเอียด รวมเป็น ๒๐ ขันธ์นี้ตกในภาวะเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา และกายนี้มีอุปาทานคือความยึดมั่นถือมั่น

ส่วนกายที่ ๕ คือ*กายธรรม* เป็นกายที่ปล่อยอุปาทาน ไม่ยึดมั่นถือมั่นในขันธ์ ๕ ปล่อยเสียแล้ว ละเสียแล้ว วางเสียแล้ว *เป็นกายมรรคสัจจะตลอดถึงนิโรธสัจจะ* จึงตกในภาวะเป็นพุทธโลกุตตระ

โลกุตตระเป็น *นิจจัง สุขัง อัตตา* แท้ จึงเห็นแจ้งใน ๔ กายข้างต้นนั้น ซึ่งเป็นทุกข์สัจจะ สมุทัยสัจจะ เป็นโลกีย์ เพราะมีอุปาทานยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่เป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แจ้งประจักษ์แท้ในวิสุทธิมรรคเล่ม ๓ หน้า ๒๕๑ บรรทัด ๑๐ ว่า *ยทนิจฺจํ ตํ ทุกฺขํ สิ่งใดไม่เที่ยง สิ่งนั้นเป็นทุกข์ สิ่งนั้นแหละเป็นอนัตตา*

เนื่องจากวิปัสสนาภูมิอื่น ๆ ได้แก่อายตนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘ อินทรีย์ ๒๒ อริยสัจจ์ ๔ และปฏิจจสมุปบาทธรรม ๑๒ มีกล่าวอยู่แล้วในหนังสือ มรรคผลพิสดาร เล่มแรก (ฉบับพิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๘) จึงไม่นำมากล่าวต่อไปในเล่มนี้อีก

ดวง – กาย

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายมนุษย์ให้ใสสะอาด เห็นกายของเราให้ชัดเจนเสียก่อน

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายมนุษย์ ภายในดวงนั้นให้เห็น*กายทิพย์* แล้วทำแบบกายทิพย์มาเกิดเข้าช่องจมูกขวาถึงเข้าสิบเข้าศูนย์ ลักษณะกายเหมือนรูปเทวดาสูง ๘ ศอกและทำกายทิพย์ไปเกิดเวลาจะตายโดยที่เชื่อมหัวต่อระหว่างกายทิพย์กับกายมนุษย์ดึงดูดจะขาดหลุดออกจากกัน แล้วกายทิพย์ก็ตกสิบตกศูนย์ แล้วก็ออกทางช่องจมูกขวาสูง ๘ ศอก แล้วส่งกายทิพย์ให้ขึ้นไปภพทิพย์โดยให้ยืนอยู่ที่เขาพระสุเมรุครึ่งเขาเป็นชั้นจาตุมหาราช บนยอดเขาเป็นชั้นดาวดึงส์แล้วกลับมาเข้าจมูกขวา มาอยู่กลางปฐมมรรคตามเดิม ทำไปจนคล่องแคล่วชำนิชำนาญดีเป็นวสี เวลาไปสวรรค์ ๖ ชั้นนั้น ไปตรวจดูแล้วให้ไปพูดจาไต่ถามพวกเทวดา ๖ ชั้นนั้นด้วย

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายทิพย์เกิด*กายปฐมวิญญาณหยาบ* ทำให้ใสสะอาดเห็นกายชัดเจนดี แล้วถอดกายนี้ออกทางโพรงจมูกประสาทบนศีรษะ ปล่อยขึ้นไปถึงชั้นรูปพรหม ๑๖ ชั้น ให้ไปตรวจดูชั้นรูปพรหมแล้วพูดกับพวกรูปพรหมเหล่านั้นได้ด้วย แล้วกลับมาเข้าที่โพรงจมูกประสาทบนศีรษะเหมือนเมื่อไป กายปฐมวิญญาณหยาบลักษณะไม่ใช่ผู้หญิง–ผู้ชาย สูง ๑ ศอก ใสสะอาดกว่ากายทิพย์

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายปฐมวิญญาณหยาบ *เกิดกายปฐมวิญญาณละเอียด* ทำให้ใสสะอาดชัดเจนดี แล้วถอดออกจากโพรงจมูกประสาทปล่อยขึ้นไปถึงชั้นอรูปพรหม ๔ ชั้น ให้ไปตรวจดูชั้น

อรูปพรหม แล้วพูดกับพวกอรูปพรหมเหล่านั้นได้ด้วย แล้วกลับมาเข้าที่โพรงจอมประสาทบนศีรษะเหมือนที่ไปมาแล้ว ลักษณะของกายปฐมวิญญาณละเอียดนั้นใสละเอียดกว่ากายปฐมวิญญาณหยาบ

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายปฐมวิญญาณละเอียดเกิด*กายธรรม* ทำให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ดี แล้วถอดออกจากโพรงจอมประสาทปล่อยขึ้นไปถึงชั้นนิพพานให้ไปตรวจดูชั้นนิพพานแล้วพูดจาไต่ถามพระพุทธเจ้าในนิพพานได้ด้วย แล้วกลับลงมาเข้าที่โพรงจอมประสาทเหมือนที่ไปมาแล้ว ลักษณะกายธรรมใสสะอาดบริสุทธิ์เต็มส่วนสูง ๒๐ วา หน้าตักกว้าง ๒๐ วา

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายธรรมเกิด*กายธรรมละเอียด* ทำให้ใสสะอาดบริสุทธิ์มาก ลักษณะใสบริสุทธิ์สูง ๑ คืบแล้วถอดออกจากโพรงจอมประสาทปล่อยขึ้นไปตามอายตนะของกายละเอียด ๆ กายนี้มีอายตนะอยู่สูงกว่าอายตนนิพพานเพราะว่าละเอียดกว่า ไปตรวจดูอายตนะนั้นแล้วพูดจากับกายในอายตนะนั้นได้ อายตนะของกายที่ละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไปนั้น คืออายตนนิพพานที่แก่ ๆ ขึ้นไป แล้วกลับลงมาเข้าที่โพรงจอมประสาทภายในกายเหมือนที่ได้ไปมาแล้ว

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายธรรมละเอียด เกิด*กายธรรมละเอียด*อีกใสสะอาดบริสุทธิ์มากกว่าเก่า สูง ๑ คืบเช่นกัน แล้วถอดออกจากโพรงจอมประสาทปล่อยขึ้นไปตามอายตนะที่อยู่ของกาย กายนี้มีอายตนะสูงกว่าเก่า ให้ไปตรวจดูอายตนะนั้นแล้วพูดจากับกายพวกพระนิพพานในอายตนะนี้ได้ แล้วกลับลงมาเข้าที่โพรงจอมประสาทเหมือนดังที่ทำมาแล้ว

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายละเอียดต่อไปอีก เกิด*กายธรรมละเอียด*ใสสะอาดบริสุทธิ์ดีกว่าเก่าลักษณะสูง ๑ คืบเท่ากัน แล้วถอดออกจาก

โพรงจอมประสาทปล่อยขึ้นไปถึงอายตนะที่อยู่ของกาย กายนี้มีอายตนะอยู่สูงกว่าเก่าขึ้นไปอีกเพราะละเอียดกว่าเก่า อายตนนิพพานจึงละเอียดกว่าเก่า ให้ไปตรวจดูอายตนะนั้นแล้วพูดจาไต่ถามกายธรรมในอายตนะนี้ได้ แล้วกลับลงมาเข้าที่โพรงจอมประสาทเหมือนดังที่ทำมาแล้ว

9 ตั้งดวงปฐมมรรคในกายธรรมละเอียดต่อไปอีก เกิด*กายธรรมละเอียด*ในดวงใสสะอาดบริสุทธิ์ดีกว่าเก่า ลักษณะสูง ๑ คืบเท่ากัน ทำเหมือนกัน ทำไปแบบที่กล่าวมาแล้วนี้ทีละกาย ๆ ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดของกาย ทำไปจนชำนิชำนาญคล่องแคล่ว ใสสะอาดบริสุทธิ์ดีจนเป็นวสี กายละเอียดนั้นสูง ๑ คืบเท่ากันทุกกาย ๆ ๆ

10 คราวนี้ทำแบบย้อนปลายเข้าไปหาต้นกาย คือจากกายละเอียดที่สุด ย้อนเข้าไปหากายหยาบที่สุดของกายมนุษย์เดิม คือตัวของเรานี้แหละ วิธีทำย้อนละเอียดไปหยาบ ก็ตั้งดวงปฐมมรรคให้กายเกิดในดวงทีละกาย ๆ เหมือนกัน ต่างแต่ทำละเอียดเข้าไปก่อน คือทำปลายเข้าไปหาต้นจนถึงกายมนุษย์เดิมซึ่งเป็นกายหยาบ ทำไปจนชำนิชำนาญคล่องแคล่วจนเป็นวสี จนกายใสสะอาดบริสุทธิ์

ทำกายสุดหยาบเฉพาะกายมนุษย์กายเดียวไม่เกี่ยวแก่กายอื่น กายมนุษย์เดิมเป็นกายสุดละเอียด วิธีทำ ตั้งดวงปฐมมรรคในกายมนุษย์เดิม เกิดกายมนุษย์ ตั้งดวงในกายนั้นอีกเกิดกายมนุษย์ใหม่อีกแต่เนื้อหนังผิวพรรณหยาบกว่าคนเก่า แต่เล็กใหญ่เท่ากายมนุษย์ ตั้งดวงในคนที่ ๓ เกิดกายมนุษย์ใหม่อีก เนื้อหนังผิวพรรณหยาบกว่าคนที่ ๓ ตั้งดวงไปทีละกาย ๆ เกิดกายมนุษย์ในดวงไปทีละกาย ๆ แต่หยาบกว่ากันไปตามลำดับทุกทีจนสุดหยาบ กายมนุษย์เดิมเป็นสุด

ละเอียด *ส่วนกายมนุษย์ใหม่นับแต่กายที่ ๒ ไปเป็นกายมนุษย์หยาบจนถึงกายหยาบที่สุด กายมนุษย์เหล่านี้เรียกว่า อุปปาติกะ กำเนิดผลขึ้นเองไม่ใช่พวกเกิดในครรภ์* แต่เล็กใหญ่เท่ากายมนุษย์เดิมทุกกาย ต่างแต่หยาบกว่ากันไปเป็นชั้น ๆ เท่านั้น

อีกนัยหนึ่ง ทำแบบกายมนุษย์สุดหยาบและใหญ่กว่ากัน เอากายมนุษย์เดิมเป็นเกณฑ์เป็นกายสุดละเอียด แล้วตั้งดวงปฐมมรรคไปทุกกายตามเคย แต่ให้กายมนุษย์ที่เกิดในดวงนั้นใหญ่โตขึ้นกว่าเก่าไปทุกกาย ใหญ่โตขึ้นไปทุกที จนกายโตเท่าจักรวาล และใหญ่โตยิ่งกว่าจักรวาล จนเส้นผมหรือเส้นขนของกายนั้นเส้นหนึ่ง ๆ จรดปลายลงดับจักรวาล เช่นนี้เรียกว่าทำกายสุดหยาบเหมือนกัน มนุษย์หยาบพวกนี้หุ้มกายเราอยู่ชั้นนอกเป็นกาย อุปปาติกะ กำเนิดมีภพเป็นที่อยู่ทุกกายเหมือนกัน

กายไปเกิด – กายมาเกิด

กายไปเกิดเรียกว่า *กายสัมภเวสี* และกายมาเกิดเรียกว่า *กายทิพย์* กายทิพย์นี้สูง ๘ คอก มาเกิดเข้าช่องจมูกของบิดาก่อน ถ้าชายเข้าช่องจมูกข้างขวา ถ้าหญิงเข้าช่องจมูกข้างซ้าย เข้าไปตั้งอยู่ศูนย์กลางกายบิดาก่อน กำหนดวันไม่ได้ อยู่ช้าวันบ้างเร็ววันบ้าง เมื่อบิดามารดาได้กระทำกามกิจกัน เห็น จำ คิด รู้ ของบิดาทั้ง ๔ อยู่บน เห็น จำ คิด รู้ ของลูกทั้ง ๔ อยู่กลาง เห็น จำ คิด รู้ ของมารดา ทั้ง ๔ อยู่ล่าง รวมกันเป็น เห็น จำ คิด รู้ ๑๒ นึ่งแน่นสนิทรวมเข้าเป็นจุดเดียวกัน แล้วกายทิพย์ที่อยู่ศูนย์กลางกายบิดานั้นก็ดับเข้าศูนย์ มีสัณฐานกลมโตประมาณเท่าไข่แดงของไข่ไก่ขนาดกลาง ณ ฐานที่ ๖ ในกายบิดา เมื่อเห็น จำ คิด รู้ ๑๒ นั้นดึงดูดกันหนักเข้า ก็เข้าสิบเข้าศูนย์ คือลอยจากฐานที่ ๖ ขึ้นมาประมาณ ๒ นิ้ว อยู่ฐานที่ ๗ เมื่อดึงดูดกันหนักยิ่งขึ้น ก็เคลื่อนจากฐานที่ ๗ เข้าสู่อู่มดลูก ไปตั้งอยู่ที่ขั้วมดลูก บนกลางต่อมเลือดของมารดานั้น ที่ต่อมเลือดมีช่องรูสำหรับเลือดระดูเดินเหมือนดังช่องรูที่หัวนมสำหรับน้ำนมเดินฉะนั้น เมื่อตั้งอยู่บนต่อมเลือดนั้นแล้วก็ปิดช่องเลือด แต่นั้นมารดาก็ขาดเลือดระดู เพราะปิดช่องทางเดินของเลือดเสีย ชั้นนี้เรียกว่า *กละรูป* เล็กประมาณเท่าหยาดน้ำมันงาอันใสที่ติดปลายขนจามรีที่สลัดแล้ว ๗ ครั้ง คือน้ำรักด้วยความกระสันกำหนัดซึ่งกันและกันกลั่นออกมาจากบิดามารดาเข้าเป็นจุดเดียวกัน ใสสะอาดดังน้ำมันงาเรียกว่า *กำเนิดธาตุธรรมเดิม*บ้าง *พืชเดิม*บ้าง เล็กเท่าเมล็ดโพธิ์เมล็ดไทรเท่านั้น ต่อแต่นี้กำเนิดธาตุธรรมเดิมนั้นก็เริ่มเจริญงอกงามขึ้นเป็นลำดับไป นี้เรียกว่า *กายมาเกิด*

ส่วน*กายไปเกิด*นั้นเมื่อจะแตกดับสิ้นชีพ เห็น จำ คิด รู้ กลับเข้าข้างในกายดึงดูดกันนิ่งแน่นหนักเข้า หัวต่อที่เชื่อมกายมนุษย์กับกายทิพย์ก็หลุดจากกัน ตอนที่ คนจะดับนั้นจะมีกิริยาบิดตัว หรือสยิวหน้าหรือผักใผ่อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วกายทิพย์ก็เข้าศูนย์ สัณฐานกลมใสสะอาดเท่าไข่แดงของไข่ไก่ ณ ฐานที่ ๖ เมื่อ เห็น จำ คิด รู้ ดึงดูดหนักยิ่งขึ้น ก็เข้าสิบเข้าศูนย์ คือลอยขึ้นมาจากฐานที่ ๖ ประมาณ ๒ นิ้ว ขึ้นมาอยู่ฐานที่ ๗ เมื่อดึงดูดกันหนักยิ่งขึ้นก็เคลื่อนจากฐานที่ ๗ ตกไปอยู่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๖ เกิดเป็นกายทิพย์ขึ้น แล้วก็เดินออกไปทางช่องจมูกของตน หญิงออกทางช่องซ้าย ชายออกทางช่องขวา แล้วก็แสวงหาที่เกิดต่อไปเรียกว่า *กายสัมภเวสี* วิธีไปเกิดก็ต้องเข้าสิบเข้าศูนย์เหมือนวิธีมาเกิดเหมือนกัน

กายที่แสวงหาที่เกิดอยู่เรียกว่า *กายสัมภเวสี* กายที่ได้ที่เกิดแล้วเรียกว่า *กายทิพย์* แปลว่ากายที่มีที่อยู่ที่อาศัยแล้ว เหมือนคนแสวงหาที่อยู่ได้สมความปรารถนาแล้วฉะนั้น

ส่วนกายที่ไปนรกนั้นก็กายทิพย์นั้นเอง คือฝ่ายดำเอาธาตุธรรมดำของเขาเจือปน จึงทำให้กายทิพย์ที่สะอาดนั้นกลายเป็นกายสกปรก เมื่อกายทิพย์ถูกธาตุธรรมดำปนก็สกปรกตกเป็นฝ่ายดำไป ฝ่ายดำจึงให้เป็นธาตุธรรมของดำได้ คือนำไปนรกได้

ข้อนี้มีนัยตรงกันข้ามกับบุญกุศลทีเดียว คือกายทิพย์นั้นเป็นบาปอกุศลชักนำแล้วก็ต้องไปนรกทีเดียว เพราะธาตุธรรมดำปนย้อมกายทิพย์ให้ธาตุธรรมกายทิพย์เป็นฝ่ายดำเสียแล้ว ฝ่ายดำก็เอาธาตุธรรมนรกมาสวมให้เท่านั้น

ที่เรียกว่า *เข้าสิบเข้าศูนย์* คือ เข้าสิบก่อนแล้วจึงตกศูนย์ ที่เรียกว่าสิบนั้น *เพราะไปสุดที่นั้น* เช่น *พระอริยเจ้าเดินฌานเข้าถึง เนวสัญญานาสัญญายตนะ แล้วก็สุดที่นั้น* เรียกว่าเข้าสิบ ต่อจากนั้น *กายธรรมก็ตกศูนย์* คือเข้าอากาศว่าง เหมือนกับเราเดินไต่ไม้ลำ หรือจะไต่สิ่งอะไรก็ตาม *พอสุดสิ่งนั้นก็เรียกว่าเข้าสิบ ต่อจากนั้นก็เป็นที่สุดไป มีอากาศว่าง เรียกว่าเข้าสมาบัติ หรือเรียกว่าเข้าศูนย์ ซึ่งเป็นที่สุด ว่าตัวตายเรียกว่าเข้าศูนย์ ซึ่งเป็นตัวว่างเปล่าจากเดิม ว่าตัวเป็นก็ได้เหมือนกัน การเกิด การดับ หรือการเป็น การตาย ทั้ง ๒ ประเภทนี้จิตต้องเข้าสิบ เข้าศูนย์ทั้งสิ้น*

การเกิดดวงปฐมมรรค

ส่วนดวงปฐมมรรคเมื่อจะเกิดขึ้นก็เข้าสิบเข้าศูนย์ เหมือนกายไปเกิดและมาเกิดเช่นเดียวกัน คือ เมื่อจี้ เห็น จำ คิด รู้ นิ่งแน่นเข้าเป็นจุดเดียวอยู่ ณ ฐานที่ ๗ ถูกส่วนดีแล้ว ขณะดวงปฐมมรรคจะบังเกิดขึ้นนั้น เห็น จำ คิด รู้ ก็ตกศูนย์ มีสัณฐานกลมใสสะอาดขนาดเท่าไข่แดงของไข่ไก่ขนาดกลางไปอยู่ฐานที่ ๖ กลางตัว เมื่อ เห็น จำ คิด รู้ นิ่งแน่นดึงดูดหนักยิ่งขึ้นไปไม่คลายจากกัน ก็เข้าสิบเข้าศูนย์ คือ ลอยขึ้นมาจากฐานที่ ๖ ประมาณ ๒ นิ้ว ขึ้นมาอยู่ ณ ฐานที่ ๗ เมื่อดึงดูดกันหนักยิ่งขึ้นก็เคลื่อนจากฐานที่ ๗ ตกไปอยู่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๖ เกิดเป็นดวงปฐมมรรคสว่างขึ้น อย่างเล็กเท่าดวงดาวที่แลเห็น อย่างใหญ่เท่าดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์

ธาตุ – ธรรม

แยกกายทั้งหมดดังที่กล่าวมาแล้วทั้งสุดหยาบสุดละเอียดเป็น *ธาตุ* ๖ ภาค ๑ เป็น*ธรรม*ภาค ๑ *ธาตุ*สีขาวใสสะอาดอยู่ชั้นนอก *ธรรม*สีขาวใสสะอาดและละเอียดกว่าธาตุซ้อนอยู่ภายในธาตุ เหมือนดวงตาดำซ้อนอยู่ชั้นในดวงตาขาว หรือเหมือนไข่แดงซ้อนอยู่ชั้นในไข่ขาวเช่นนั้น ทำไปทีละกาย ๆ จนสุดกายหยาบกายละเอียด

กายทุกกายจะเล็กใหญ่กว่ากันเท่าไรก็ตาม อายตนะ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ กายเนื้อ หัวใจ ดวงจิต ดวงวิญญาณ ศูนย์กลางกายกำเนิดธาตุธรรมเดิม เห็น จำ คิด รู้ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ที่ตั้งของเห็น จำ คิด รู้ ซ้อนตรงกับของกายมนุษย์หมดทุกกาย ซ้อนกันเข้าไปเป็นชั้น ๆ ตามลำดับของกายทุกกายจนสุดหยาบสุดละเอียด ตามแบบอย่างซ้อนกายก็ดี อายตนะก็ดี ทุกกายจนสุดหยาบสุดละเอียดเชื่อมสนิทเป็นอันเดียวกันหมด เพราะเหตุนั้นกายมนุษย์จึงตั้งมั่นเพราะซ้อนกันหลายชั้นมากนัก เหตุไรกายเล็กกายใหญ่ อายตนะ และเห็น จำ คิด รู้ ที่ตั้งและธาตุของเห็น จำ คิด รู้ และศูนย์กลางกายจึงตรงกันหมดทุกกาย ? เพราะเหตุว่า กายทุกกายขยายส่วนเล็กใหญ่ได้ทุกกาย เช่นกายเล็กจะให้โตขึ้นไปเท่าไรก็ได้ จะให้เล็กลงมาเท่าไรก็ได้ ส่วนกายใหญ่ก็ย่อส่วนให้เล็กหรือจะขยายให้ใหญ่ได้เช่นเดียวกัน แม้ในเมล็ดพันธุ์ผักกาด พระพุทธเจ้ายังเสด็จเข้าไปเดินจงกรมได้ เมล็ดพันธุ์ผักกาดเล็กเท่าเล็ก ก็เท่าเดิมไม่ใหญ่ขึ้น และก็ไม่เล็กลง พระกายของพระพุทธเจ้าก็ไม่เล็กลง เช่นนี้เรียกว่าเป็นอจินตัย อันใคร ๆ ไม่ควรคิด ฉะนั้น สภาพของกายที่ซ้อนกันอยู่ภายในทั้งเล็กใหญ่จึงตรงกันหมดทุกกาย

กายหนึ่งๆ เป็น ๓ ฐานทุกกายตลอดกายสุดหยาบสุดละเอียด คือ

(๑) *แยกที่ตั้ง*ของ เห็น จำ คิด รู้ โตเท่าฟองไข่ไก่ขนาดกลาง ทั้งก้อนกายเป็นที่ตั้งเนื้อหัวใจโตขนาดเท่ากำปั้นของตน เป็นธาตุ ๖ ภาค ๑ ธรรม ๖ ภาค ๑

(๒) *แยกธาตุ* ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ เป็น ธาตุ ๖ ภาค ๑ ธรรม ๖ ภาค ๑ และ

(๓) *แยกดวง* หรือเรียกว่า เนื้อหนังของ เห็น จำ คิด รู้ เป็น ธาตุ ๖ ภาค ๑ ธรรม ๖ ภาค ๑

ก. ที่ตั้ง กายยาว ๑ วา หนา ๑ คืบ กว้าง ๑ ศอก เมื่อเอาศีรษะมือเท้ายัดใส่เข้าไปแล้วรีๆ เท่าฟองไข่ไก่ขนาดกลาง ทั้งก้อนกายเป็นที่ตั้งของเห็นอยู่ที่ศูนย์กลางกาย เนื้อหัวใจโตขนาดเท่ากำปั้นของตัวเหมือนดอกบัวตูมเป็นที่ตั้งของจำ ดวงจิตเป็นที่ตั้งของคิด ดวงวิญญาณเป็นที่ตั้งของรู้

ข. ธาตุเห็น ตั้งอยู่ที่ศูนย์กลางกาย โตขนาดเท่าฟองไข่ไก่ *ธาตุจำ* ตั้งอยู่ที่เนื้อหัวใจโตขนาดเท่าลูกตาขาว *ธาตุคิด* ตั้งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงจิตโตขนาดเท่าดวงตาดำหรือขนาดเมล็ดพุทธรักษา *ธาตุรู้* ตั้งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงวิญญาณเล็กขนาดเท่าดวงแววตาดำหรือขนาดเท่าหัวไม้ขีดไฟ

ค. ดวงหรือเนื้อหนังของเห็น สัณฐานกลมใสสะอาดบริสุทธิ์ตั้งอยู่ศูนย์กลางของธาตุจำ ตัวหรือเนื้อหนังแท้ของคิด สัณฐานกลมใสสะอาดบริสุทธิ์ตั้งอยู่ศูนย์กลางของธาตุคิด ตัวหรือเนื้อหนังแท้ๆ ของรู้ สัณฐานกลมใสสะอาดบริสุทธิ์ตั้งอยู่ศูนย์กลางของธาตุรู้ แยกที่ตั้งของ เห็น จำ คิด รู้ เป็นธาตุ ๖ ภาค ๑ เป็นธรรม ๖ ภาค ๑ แยก

ธาตุของ เห็น จำ คิด รู้ เป็นธาตุ ๖ ภาค ๑ เป็นธรรม ๖ ภาค ๑ แยกดวงหรือเนื้อหนังของ เห็น จำ คิด รู้ เป็นธาตุ ๖ ภาค ๑ ธรรม ๖ ภาค ๑ ที่กล่าวมานี้เฉพาะกายเดียวเท่านั้น กายอื่น ๆ นอกนั้นก็แยกเป็น ๓ ฐานเช่นนี้เหมือนกัน ทำไปจนสุดกายหยาบกายละเอียด ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ซ้อนกันเหมือนกระบอกตาหุ้มลูกตาขาว ๆ หุ้มลูกตาดำ ๆ หุ้มแววตาดำ หรือเหมือนเปลือกไข่ไก่หุ้มไข่ขาว ๆ หุ้มไข่แดง ๆ หุ้มแววในของไข่แดงฉะนั้น ศูนย์กลางตรงกันหมดทั้ง ๔ ชั้น

กายซ้อนกันเป็นชั้น ๆ เข้าไปทุกทีจนสุดกายหยาบกายละเอียดฉันใด ภพที่มีประจำสำหรับกายทุกกายก็ซ้อนกันอยู่เป็นชั้น ๆ เข้าไปทุกทีจนถึงภพสุดหยาบสุดละเอียดเช่นกายเหมือนกัน กายหนึ่ง ๆ ก็มีภพสำหรับอยู่ประจำภพหนึ่งเหมือนกัน ภพหนึ่ง ๆ แยกเป็นธาตุ ๖ ภาค ๑ ธรรม ๖ ภาค ๑ แยกไปทีละภพ ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดเช่นเดียวกันกับแยกกายสุดหยาบสุดละเอียดเหมือนกัน *ภพสุดหยาบสุดละเอียดซ้อนกันอยู่ที่ไหน? ซ้อนอยู่ในกำเนิดธาตุธรรมเดิมของกายมนุษย์ เป็นชั้น ๆ ไปจนสุดหยาบสุดละเอียดของภพทั้งสิ้น* เหมือนดังกายสุดหยาบสุดละเอียดซ้อนอยู่ในกายมนุษย์ทั้งสิ้นเช่นเดียวกัน ส่วนภพมนุษย์ อุปปาติกะ กำเนิดที่ใหญ่กว่ากายมนุษย์ขึ้นไปนั้น ภพของเขาก็หุ้มอยู่นอกกำเนิดธาตุธรรมเดิมของมนุษย์นอกออกไปทุกทีจนสุดภพหยาบ เหมือนกับกายมนุษย์หยาบใหญ่โตข้างนอกหุ้มกายมนุษย์เกิดในครรภ์เป็นชั้น ๆ ใหญ่โตออกไปทุกที ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด

การแยกธาตุแยกธรรม

ทั้งธาตุเป็น ธาตุตาย ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ ทั้งสายขาว สายกลาง สายดำนั้น เบื้องต้นแยกธาตุ ๖ ธรรม ๖ ก่อน ครั้นแล้วแยก

พิสดารธาตุ ๖ พิสดารธรรม ๖ ไปทุก ๆ อย่าง พิสดารไปจนนับอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน

วิธีนับพิสดาร คือ แยกธาตุ ๖ ธรรม ๖ ออกไปแล้ว ก็เอาธาตุ ๖ ธรรม ๖ นั้นแยกออกไปอย่างละ ๖ เป็นธาตุ ๓๖ ธรรม ๓๖ แล้วแยกต่อไปอีกอย่างละ ๖ เป็นธาตุ ๒๑๖ ธรรม ๒๑๖ แยกออกไปอีกอย่างละ ๖ ๆ อีก เป็นธาตุ ๑๒๙๖ ธรรม ๑๒๙๖ แล้วแยกไปอีกอย่างละ ๖ ๆ อีก แยกไปโดยนัยนี้ทวีขึ้นไปไม่มีสิ้นสุด เรียกว่า *พิสดารธาตุ พิสดารธรรม*

กายมนุษย์ ก็มีกายทิพย์ กายปฐมวิญญาณหยาบ กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรม กายสุดหยาบสุดละเอียด และมีภพทิพย์ อายตนนิพพาน ภพกายสุดหยาบสุดละเอียดชุดหนึ่ง กายทิพย์ก็มีชั้นกายไปจนสุดหยาบสุดละเอียด และมีภพสวรรค์ อายตนนิพพาน ภพกายสุดหยาบสุดละเอียดชุดหนึ่ง กายปฐมวิญญาณหยาบ กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรม เป็นลำดับไปจนกายสุดหยาบสุดละเอียด กายหนึ่งๆ ก็มีกายและมีภพสวรรค์ อายตนนิพพาน ตลอดจนสุดหยาบสุดละเอียดของกาย และของภพชุดหนึ่ง ๆ ทุกกาย แล้วตรวจดูว่าภพไหนมีกายมากน้อยเท่าไร ตรวจไปทุกภพ เช่นภพมนุษย์มีมนุษย์เท่าไร ภพเล็กใหญ่เท่าไร กว้างแคบเท่าไร ภพอื่นก็ตรวจไปเช่นนี้ทุกภพให้รู้จำนวน แล้วแยกกายแยกภพที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นธาตุ ๖ เป็นธรรม ๖ แล้วพิสดารธาตุ ๖ พิสดารธรรม ๖ ตามนัยที่กล่าวมาแล้วจนสุดหยาบสุดละเอียด

ที่เรียกว่ากายสุดหยาบสุดละเอียด เฉพาะกายมนุษย์กายเดียวเท่านั้น คือกำเนิดธาตุธรรมเดิม เล็กประมาณเท่าปลายเข็มหรือเท่า

เมล็ดโพธิ์เมล็ดไทรซึ่งเป็นพืชเดิม เมื่อตั้งกละรูปนั้นเรียกว่ากาย สุดหยาบสุดละเอียด เพราะมีที่ตั้ง มีธาตุ คือ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้และมีดวง คือดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ อยู่พร้อมเสร็จแล้ว เหมือนกันแต่ว่าเล็กละเอียดที่สุดเหมือนดังเมล็ดโพธิ์ พืชต้นไม้มีลำต้น กิ่งก้านสาขาปรากฏอยู่ในเมล็ดแล้วพร้อมเสร็จ แต่ทว่าเล็กละเอียดมาก ส่วนกายสุดหยาบนั้นได้แก่กายมนุษย์ขยายที่สุดหยาบออกมาจากส่วน ละเอียดของกำเนิดธาตุธรรมเดิม มาเป็นร่างกายมนุษย์โตใหญ่เต็มที่ เหมือนดังที่เห็นอยู่ด้วยตานี้ *ธาตุกับธรรมนั้นเท่ากัน ธาตุโตเล็กเท่าไร ธรรมก็โตเล็กเท่านั้น* กำเนิดธาตุธรรมเดิมนั้นเท่ากำเนิดมนุษย์ เหมือนกันหมด แต่ขยายส่วนเล็กส่วนใหญ่ไม่เท่ากัน ถ้ากายมนุษย์ หยาบก็ใหญ่ออกไป กายละเอียดก็เล็กลงมา *ที่ตั้ง ธาตุ* และ *ดวง* เห็น จำ คิด รู้ ก็ขยายส่วนหยาบส่วนละเอียดเล็กใหญ่ไปตามธาตุตาม ธรรมที่หยาบละเอียดเล็กใหญ่นั้น แล้วแยก*ที่ตั้ง* แยก*ธาตุ* คือ ธาตุ เห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ และแยก*ดวง* คือดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ ๓ ฐานนี้ ออกเป็น *ธาตุ* ๖ ภาค ๑ เป็น*ธรรม* ๖ ภาค ๑ แล้ว พิสดารธาตุ ๖ ธรรม ๖ นั้นออกไปทุกที่ตามนัยดังกล่าวแล้ว จนสุด หยาบ สุดละเอียด ที่ว่านี้เฉพาะกายมนุษย์กายเดียว เมื่อได้หลักกาย มนุษย์แล้ว กายอื่น ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด ตั้งต้นแต่กายทิพย์ไป ก็มีนัยดังกายมนุษย์ที่กล่าวมาแล้วนี้ทั้งสิ้น

ธาตุ ๖ ธรรม ๖

คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ อากาศธาตุ วิญญาณธาตุ *ธรรม*ก็เหมือนกัน มีเท่ากับธาตุทั้ง ๖ เหมือนกัน กล่าวคือ ความเป็น จริงของธาตุของธรรมเฉพาะกายมนุษย์เป็นตัวอย่างกายเดียว กายอื่นๆ

นอกนั้นก็เหมือนกัน ธาตุดินมีสัณฐานอย่างไร? มีสัณฐานเหมือนกายมนุษย์ โตเท่ากายมนุษย์ เพราะธาตุดินมีทั่วกายมนุษย์ เบื้องบนสุดปลายผม เบื้องล่างสุดปลายนิ้วเท้า

ธาตุอีก ๕ กองนั้น ก็มีสัณฐานเล็กใหญ่เท่ากายมนุษย์เหมือนดังนัยธาตุดินที่กล่าวนี้ทั้งสิ้น ถ้าจะกระจายนับธาตุดิน ธาตุดิน ๒๑ ธาตุน้ำ ๑๒ ธาตุไฟ ๔ ธาตุลม ๖ วิญญาณธาตุ อากาศธาตุ ออกไปแล้วเช่น ผมเส้นหนึ่ง ขนเส้นหนึ่ง น้ำดี น้ำเสลด ไฟที่ยังกายให้อบอุ่น ลมที่พัดเบื้องบน และพัดลงเบื้องต่ำ วิญญาณ อากาศ สภาพเหล่านี้ อย่างหนึ่ง ๆ ล้วนมีธาตุทั้ง ๖ บริบูรณ์ครบทั้ง ๖ ธาตุ และมีรูปพรรณสัณฐานใหญ่เท่ากันกับของสิ่งนั้น ๆ เหมือนกันทั้ง ๖ ธาตุ เช่น ผมก็เท่าผม ดีก็เท่าดี เป็นต้น ที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นธาตุ ส่วนธรรมซึ่งเป็นของละเอียดกว่าธาตุก็มีรูปพรรณสัณฐานเล็กใหญ่เท่ากับธาตุทั้งสิ้น

ที่กล่าวแล้วนี้เฉพาะกาย ส่วนใจ จิต วิญญาณ อีก ๓ อย่าง ซึ่งต่างก็เป็นที่ตั้งของ เห็น จำ คิด รู้ นั้นก็ดี ธาตุคือธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ๔ อย่าง และดวงคือดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ อีก ๔ อย่าง รวมเป็น ๑๒ อย่างด้วยกันก็ดี แต่ละอย่าง ๆ ล้วนมีธาตุ ๖ ธรรม ๖ เหมือนที่กล่าวเรื่องกายทั้งสิ้นทุกอย่าง ทั้ง ๑๒ อย่าง ๆ ละ ๖ ๆ เป็นธาตุ ๗๒ เป็นธรรม ๗๒ รวมธาตุธรรมเฉพาะกายมนุษย์กายเดียวเท่านั้นเป็นธาตุธรรม ๑๔๔ นี้เป็นตัวอย่าง

ส่วนกายอื่น ๆ นอกนั้น ตั้งแต่กายทิพย์เป็นต้นไปจนสุดหยาบสุดละเอียดก็มี กาย ใจ จิต วิญญาณ ๔ อย่างนี้ เป็นที่ตั้งของ เห็น จำ คิด รู้ ๔ มีธาตุคือธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ๔ มีดวงคือดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้อีก ๔ รวมกันเป็น ๑๒ เหมือนกันทุกราย

วิธีแยกธาตุ ๖ ธรรม ๖ ก็เหมือนกับที่กล่าวมาแล้วในเรื่องกายมนุษย์นั้นทุกประการ กายหนึ่ง ๆ เป็นธาตุ ๗๒ ธรรม ๗๒ รวมเป็นธาตุธรรม ๑๔๔ เหมือนกันทุกกายจนสุดกายหยาบสุดกายละเอียด

ธาตุเป็น ธรรมเป็น และ ธาตุตาย ธรรมตาย

ที่เรียกว่าธาตุนั้นมี ๒ อย่าง คือ ธาตุเป็น ๑ ธาตุตาย ๑ ส่วนธรรมก็มี ๒ อย่างคือธรรมเป็น ๑ ธรรมตาย ๑ เหมือนธาตุ

ธาตุและธรรมส่วนเป็น หมายถึงสิ่งที่มีชีวิตจิตใจ เช่นสัตว์เป็นต้น เรียกว่า *สัตว์โลก*

ธาตุและธรรมส่วนตาย หมายถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิตจิตใจ เช่นต้นไม้ ตึก บ้าน เรือน ดิน น้ำ ไฟ ลม พัสดุเครื่องใช้สอยต่าง ๆ เป็นต้น เรียกว่า *สังขารโลก*

ธาตุและธรรมส่วนตายเป็นที่รองรับและเป็นที่อาศัยของธาตุและธรรมส่วนเป็น เช่น บ้านเรือนเป็นที่อยู่อาศัยของคนและสัตว์ และดิน น้ำ ไฟ ลม พัสดุ เครื่องใช้สอยต่าง ๆ เป็นเครื่องอาศัยของธาตุและธรรมเป็นทั้งนั้น เพราะธาตุธรรมเป็นและธาตุธรรมตายทั้ง ๒ อย่างนี้ต้องมีคู่กันไป พรากจากกันเสียมิได้ ข้างต้นนั้นได้กล่าวถึงธาตุธรรมส่วนเป็นมาแล้ว ในที่นี้จะกล่าวถึง*ธาตุและธรรมส่วนตาย*ซึ่งเป็นเครื่องรองรับและเป็นที่อยู่อาศัยของธาตุธรรมเป็น มีภพเป็นต้น

กำเนิดของธาตุธรรมเดิม

กำเนิดธาตุธรรมเดิมของมนุษย์ คือน้ำรักด้วยความกระสันกำหนัดซึ่งกันและกัน กลั่นออกมาจากบิดามารดาเข้าเป็นจุดเดียวกันใสสะอาด มีขนาดเล็กเท่าหยาดน้ำมันงาติดอยู่ที่ปลายขนจามรีอันบุรุษมีกำลังสลัดแล้ว ๗ ครั้ง เรียกว่า *พืชเดิม* หรือ *กำเนิดเดิม*

กำเนิดของธาตุธรรมเดิมของ สายขาว สายกลาง สายดำ นั้น ซ้อนเรียงกันลงไปมีระยะห่างกัน ๓ เท่าของกำเนิดที่สะดือ ใจกลางของกำเนิดสายขาวนั้นสุดละเอียดของทั้ง ๓ สายคือ ขาว กลาง ดำ มารวมกันอยู่ที่นั้น ลักษณะเหมือนเข็ม ๓ เล่ม ปลายมาจรดรวมกันที่ศูนย์กลางกายตรงระดับราวสะดือนั้น ทำวิชชาจรดอยู่ที่กลางกำเนิดนั้น ถูกวิชชาหมดทั้ง ๓ สาย

วิธีดูภพ

จงดูที่ศูนย์กลางกำเนิดธาตุธรรมเดิม ภพจะมีซ้อนกันเป็นชั้น ๆ จนสุดภพหยาบสุดภพละเอียดเช่นเดียวกับกายซ้อนกายจนสุดหยาบสุดละเอียดเหมือนกัน จงตรวจดูภพให้เห็นชัดเจนจนสุดละเอียดก่อน แล้วจึงแยก เห็น จำ คิด รู้ ของภพมนุษย์เป็นตัวอย่างก่อนคือ เห็น จำ คิด รู้ นั้นใช่ว่าจะมีแต่ธาตุธรรมเป็นเท่านั้นก็หามิได้ แม้ธาตุธรรมตายก็มีเหมือนกัน มีฐานที่ตั้งอยู่ของ เห็น จำ คิด รู้ ๔ เช่นเดียวกับกายมนุษย์ และมีธาตุ คือ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ๔ เช่นเดียวกับกายมนุษย์ และมีดวงคือ ดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ ๔ รวมเป็น ๑๒ เหมือนอย่างเดียวกันกับกายมนุษย์ซึ่งเป็นธาตุธรรมเป็น แล้วแยกธาตุธรรม ๑๒ อย่างนี้ออกเป็นธาตุ ๖ ส่วน ๑ เป็นธรรม ๖ ส่วน ๑ เหมือนกันดังที่กล่าวแล้ว เป็นธาตุ ๗๒ ธรรม ๗๒ รวมกันเป็นธาตุธรรม ๑๔๔ เท่ากันกับธาตุธรรมเป็นทุกประการ ภพมนุษย์ที่กล่าวมานี้เป็นตัวอย่าง ส่วนภพอื่นๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดของภพ ก็มีนัยอย่างเดียวกันทั้งสิ้น คือ มีที่ตั้ง เห็น จำคิด รู้ ๔ มีธาตุ คือ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ๔ มีดวง คือ ดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้อีก ๔ รวมกันเป็นธาตุธรรม ๑๒ เหมือนกันทุกภพจนสุดหยาบสุดละเอียด

วิธีดูธาตุธรรม

วิธีดูธาตุธรรมสายขาว กลาง ดำ สอดละเอียดเข้ามาที่ไส้สุดละเอียดของรู้ ในตรัสรู้ในนิโรธ แย่งอำนาจสิทธิปกครองกันจึงต้องรบกัน จงนิ่งแน่นละเอียด ซ้อนนิ่งซ้อนแน่น ซ้อนแน่นซ้อนละเอียด แล้วระเบิดเข้าไปนิ่งแน่น ละลายด้วยกายมนุษย์ซ้อนสับทับทวีทบไปทวนมา เดินเครื่องในสุดรู้ในนิโรธ ส่งกายมนุษย์ละลายขวางเข้าไปในไส้เครื่อง ในผู้บังคับเครื่องให้ตรัสรู้ในนิโรธ เดินเครื่องในหัวใจผู้บังคับเครื่อง ผู้บังคับเครื่องอยู่ในหัวใจเครื่อง ๆ อยู่ในหัวใจผู้บังคับ เดินเครื่องเวียนขวาละลายกายมนุษย์สลักเข้าไปในไส้รู้นิโรธ เดินเครื่องเต็มไปหมดทั้งสุดต้น สุดปลาย สุดนอก สุดใน สุดกลาง สุดระหว่างหัวต่อ สุดโต สุดเล็ก สุดอ่อน สุดแก่ สุดหยาบ สุดละเอียด สุดซ้าย สุดขวา สุดหน้า สุดหลัง ทับทวีจนสุดหยาบสุดละเอียด แล้วส่งกายมนุษย์ไปอยู่ที่สุดละเอียด เอาตามนุษย์สุดละเอียดนั้นมองดูให้รอบ ๆ จะเห็นธาตุธรรมต่าง ๆ จงดูที่ไส้กลางสุดละเอียดนั้นจะเห็นสายขาว สายกลาง สายดำ ต่างสอดธาตุธรรมละเอียดเข้ามาปกครองแย่งชิงอำนาจสิทธิกัน เป็นอย่างนี้มาแต่ดึกดำบรรพ์ ตั้งแต่ตั้งธาตุตั้งธรรม จึงต้องรบกัน ฝ่ายใดสอดละเอียดเข้ามาได้ ฝ่ายนั้นก็ปกครองธาตุธรรมให้อยู่ในอำนาจสิทธิของตน ฉะนั้นคน ๆ เดียวบางครั้งทำบุญบางครั้งทำบาป บางครั้งเป็นกลาง แล้วแต่ฝ่ายไหนปกครองธาตุธรรม ก็เป็นฝ่ายนั้นไป *ที่สุดละเอียดของรู้ในนิโรธนั้นสำคัญยิ่งนัก จะแก้โรคหรือทำวิชชาและจะต้องการดูเห็นอะไร ๆ ต้องระวังรักษาอย่างกวดขันในธาตุธรรมให้เป็นของธาตุธรรมสายขาวอยู่เสมอ* ดูอะไรเห็นอะไรทำอะไรจึงจะได้ของจริงอยู่

เสมอ ถ้าธาตุธรรมดำเขาสอดเข้ามาได้ เขาก็หลอกในสิ่งนั้นไม่เป็นของจริง ฉะนั้นต้องเอากายมนุษย์ละลายระเบิดสลักแลบไว้ให้เต็มหมดทั้ง ๑๒ ฐาน คือกาย ใจ จิต วิญญาณ ๔ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ๔ และดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ อีก ๔ รวมเป็น ๑๒ กับทั้งสุดต้น สุดปลาย สุดนอก สุดใน สุดกลาง สุดระหว่างหัวต่อ สุดโต สุดเล็ก สุดอ่อน สุดแก่ สุดหยาบ สุดละเอียด สุดซ้าย สุดขวา สุดหน้า สุดหลัง อย่าให้ธาตุธรรมสายดำสอดเข้ามาได้ ทำวิชชาที่กลางรู้นั้นผ่านธาตุธรรมหมดทั้ง ๓ สาย เพราะที่กลางรู้นั้นเป็นที่ชุมทางรวมกันหมดทั้ง ๓ สาย จงคอยดูให้รู้ไว้เสมอว่าในไส้รู้ที่ตรัสรู้ในนิโรธนั้นธาตุธรรมสายไหนมาเป็นไส้ผู้บังคับ ธาตุธรรมสายขาว สายกลาง สายดำล้วนมีสีต่างๆ สายต่างๆ นับเป็นอสงไขอย่าง ถ้าสีไหน สายไหนเป็นประธานก็เอาสีนั้นสายนั้นขึ้นเรียกเช่น ธาตุธรรมสีขาว สายขาวก็เรียก*สายขาว* ถ้าสีดำ สายดำ ก็เรียก*สายดำ* ถ้าสีกลาง สายกลางก็เรียก*สายกลาง* คือไม่ขาว ไม่ดำ และมีเจือปนกันอยู่ ธาตุธรรมสีขาวสายขาวก็ดีธาตุธรรมสีดำสายดำก็ดี ล้วนมีธาตุธรรมสีกลางสายกลางเจือปนอยู่ด้วย ธาตุธรรมทั้ง ๓ พวกนั้นตั้งเรียงกันอยู่ เรียงตามแบบของจริง คือ*อายตนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์* ธาตุธรรมสีขาวสายขาวตั้งอยู่บนเหมือนอายตนนิพพาน ธาตุธรรมสีกลางสายกลางตั้งอยู่กลางเหมือนภพสาม ธาตุธรรมสีดำสายดำตั้งอยู่เหมือนโลกันตร์ เอาภพโลกันตร์เป็นที่ตั้งกสิณวัดซ้อน ๆ กันขึ้นมา ๓ โลกันตร์ถึงภพสาม เอาภพสามตั้งเป็นกสิณวัดซ้อน ๆ ขึ้นมา ๓ ลูกของภพสาม ถึงอายตนนิพพาน ย่อเข้าให้เล็กก็เป็นกำเนิดธาตุธรรมเดิมหุ้มซ้อนกันอยู่ ๓ ชั้น

ธาตุธรรมทั้ง ๓ สายนั้น สายหนึ่ง ๆ เป็นลูกกลม ๆ ดังลูกมะนาวซ้อนเรียงกัน ห่างกัน ๓ เท่า ภพน้อยภพใหญ่ ธาตุเป็น ธาตุตายมนุษย์ผู้เลี้ยงตลอดสุดหยาบสุดละเอียดของภพมนุษย์ผู้เลี้ยงของสายไหนก็อยู่ในลูกกลม ๆ ของสายนั้นทั้งสิ้น *สถานที่รบเวลานี้อยู่ที่กลางของกลาง ไม่ถึงสถานที่ของสายดำ* แปลว่า เขา (สายดำ) เข้ามาตีบ้านเรา (สายขาว) แต่เราไม่ไปตีบ้านเขา

แล้วเอาภาคธาตุเป็นกสิณ ภาคธรรมเป็นสมาบัติ เดินสมาบัติในกสิณไปดูในก้อนธาตุ (ต้นธาตุ) ธรรม ภพ ของสายขาวนั้น จนเห็นธาตุธรรมสีต่าง ๆ นับแล้วด้วยอสงไขยอย่าง 3 แล้วเอาธาตุธรรมสายกลางทั้งก้อนมาเดินกสิณสมาบัติต่อไป ภาคธาตุเป็นกสิณ ภาคธรรมเป็นสมาบัติ เดินสมาบัติในกสิณเข้าไปดูในก้อนธาตุธรรมภพของสายกลางนั้น ทบไปทวนมา ตรวจดูให้เห็นชัดสีต่าง ๆ สายต่าง ๆ นับด้วยอสงไขยอย่างเช่นเดียวกัน

4 แล้วเอาธาตุธรรมทั้ง ๒ ก้อนของสายขาวและสายกลาง มีภพใหญ่ภพน้อย ธาตุเป็นธาตุตายอยู่ในนั้นมาแยกออกเป็นธาตุเป็นธรรมเป็น ภาคธาตุเป็นกสิณ ภาคธรรมเป็นสมาบัติ เดินสมาบัติในกสิณเข้าไปในกลางก้อนธาตุธรรมสายดำ ละลายกายมนุษย์ระเบิดสลักซ้อนสับทับทวีเต็มไปหมดทั้ง ๑๒ สุด คือ สุดต้น สุดปลาย สุดนอก สุดใน สุดกลาง สุดระหว่างหัวต่อ สุดโต สุดเล็ก สุดอ่อน สุดแก่ สุดหยาบ สุดละเอียด พลิกธาตุพลิกธรรมของสายดำให้เป็นของเราให้หมด คือ สายขาวพลิกสายดำให้มาอยู่ในความปกครองของเราให้หมด

นิ่งแน่นละเอียดลงไปในกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิม ซ้อนนิ่งซ้อนแน่นซ้อนละเอียด *เป็นไอ แก๊ส กรด สุด หมด ไม่มี ว่าง เปล่า*

ดับ ลับ หาย สูญ สิ้นเชื้อ ไม่เหลือเศษ หล่อเลี้ยง เป็นอยู่ ปราสาท เป็นรส เป็นชาติ ไอ แก๊ส แก๊สกรด เป็นเถา เป็นชุด เป็นชั้น เป็นตอน เป็นภาค เป็นพืด จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ทบไปทวนมา ซ้อนสับทับทวีจนสุดหยาบสุดละเอียด นับอายุธาตุ อายุบารมีไม่ถ้วน ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์

ธาตุธรรม ของสายขาว สายกลาง สายดำนั้นซ้อนเรียงกัน เหมือนอายตนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ซ้อนกัน คือ ธาตุธรรมสายขาวอยู่บน ธาตุธรรมสายกลางอยู่กลาง ห่างกัน ๓ เท่าของธาตุธรรม ธาตุธรรมของสายดำซ้อนอยู่ล่างห่างจากสายกลาง ๓ เท่าของธาตุธรรม ธาตุธรรมทั้ง ๓ สายนั้นสัณฐานกลมใหญ่โตมหึมาเท่ากัน นี้กล่าวโดยส่วนหยาบ ถ้ากล่าวโดยส่วนละเอียดแล้ว ธาตุธรรมทั้ง ๓ ก้อนนั้นเดิมเท่าเมล็ดโพธิ์ เมล็ดไทร เมล็ดหนึ่งก็เป็นต้นได้ต้นหนึ่ง ต้นหนึ่งก็มีเมล็ดนับไม่ถ้วนเหมือนกัน เมื่อขยายส่วนกลางกว้างออกไปจากพืชเดิมเมล็ดเดียวเท่านั้นฉันใด ธาตุธรรมที่ขยายส่วนกว้างขวางใหญ่โตมหึมาออกไป ก็ออกจากกำเนิดพืชธาตุธรรมเดิมอันเดิม อันเดียวเท่านั้น ธาตุธรรมกำเนิดเดิมของสายขาวก็มีอัน ๑ ของสายกลางก็มีอัน ๑ ของสายดำก็มีอัน ๑ ต่างฝ่ายต่างมี ต่างฝ่ายต่างขยายวงศ์กว้างออกไป เมื่อธาตุธรรมขยายส่วนกว้างออกไปก็เกิดติดต่อปะปนกันขึ้น พระนิพพานธาตุแก่ ๆ ผู้ปกครองธาตุธรรมก็ยุ่งยากในการปกครองมากขึ้น นี่เป็นสาเหตุให้รบกันขึ้น เพื่อแย่งชิงสิทธิอำนาจซึ่งกันและกัน

วิธีนับอสงไขย ดังนี้ คือ.–

๑. หน่วย สิบ ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน โกฏิ หมื่นโกฏิ แสนโกฏิ

๒.	ร้อยแสนโกฏิ	เป็น	ปโกฏิ
๓.	ร้อยแสนปโกฏิ	เป็น	โกฏิปโกฏิ
๔.	ร้อยแสนโกฏิปโกฏิ	เป็น	นหุตะ
๕.	ร้อยแสนนหุตะ	เป็น	นินนหุตะ
๖.	ร้อยแสนนินนหุตะ	เป็น	อักโขเภนี
๗.	ร้อยแสนอักโขเภนี	เป็น	พินทุ
๘.	ร้อยแสนพินทุ	เป็น	อพุทะ
๙.	ร้อยแสนอพุทะ	เป็น	นิระพุทะ
๑๐.	ร้อยแสนนิระพุทะ	เป็น	อหหะ
๑๑.	ร้อยแสนอหหะ	เป็น	อภภะ
๑๒.	ร้อยแสนอภภะ	เป็น	อตตะ
๑๓.	ร้อยแสนอตตะ	เป็น	โสคันธิกะ
๑๔.	ร้อยแสนโสคันธิกะ	เป็น	อุปละ
๑๕.	ร้อยแสนอุปละ	เป็น	กมุทะ
๑๖.	ร้อยแสนกมุทะ	เป็น	มุลทธิกะ
๑๗.	ร้อยแสนมุลทธิกะ	เป็น	ปทุมะ
๑๘.	ร้อยแสนปทุมะ	เป็น	ถภานะ
๑๙.	ร้อยแสนถภานะ	เป็น	มหาถภานะ
๒๐.	ร้อยแสนมหาถภานะ	เป็น	อสงไขย

ภาคผู้เลี้ยง

ที่เรียกว่า *ผู้เลี้ยงมนุษย์นั้น* คือพวก*กายสิทธิ์* ซึ่งเป็นผู้เลี้ยง มีหน้าที่เลี้ยงดูและพิทักษ์รักษาพวกกายมนุษย์ พวกกายสิทธิ์มี ๓ ชั้น คือ *จุลจักร* ๑ *มหาจักร* ๑ *บรมจักร* ๑ ทั้ง ๓ ชั้นนี้มีกายสิทธิ์เป็นบริวารชั้นหนึ่ง ๆ นับหลายแสนหลายโกฏิอสงไขย มีหน้าที่ต่างกัน คือ

๑. จุลจักรพร้อมทั้งบริวารมีหน้าที่เลี้ยงรักษามนุษย์ที่มีบารมีอย่างต่ำ

๒. มหาจักรพร้อมทั้งบริวารมีหน้าที่เลี้ยงรักษากายมนุษย์ที่มีบารมีชั้นกลาง

๓. บรมจักรพร้อมทั้งบริวารมีหน้าที่เลี้ยงรักษากายมนุษย์ที่มีบารมีชั้นสูง

มนุษย์คนหนึ่ง ๆ มีจักรทั้ง ๓ พร้อมทั้งบริวารชุดหนึ่ง ๆ เป็นผู้เลี้ยง และอาจผลัดเปลี่ยนกันรักษาไปตามคราว ๆ เป็นต้นว่า คราวใดจุลจักรกับบริวารเลี้ยงรักษา ก็มีทรัพย์สมบัติและความสุขน้อย คราวใดมหาจักรกับบริวารเลี้ยงรักษาก็มีสมบัติและความสุขมัชฌิมา คราวใดบรมจักรกับบริวารเลี้ยงรักษาก็มีสมบัติและความสุขบริบูรณ์ทุกประการ ไม่เลี้ยงรักษาแต่เฉพาะกายมนุษย์เท่านั้น สิ่งไม่มีวิญญาณก็สมบูรณ์เหมือนกัน ถึงแม้สมัยยุคของโลกก็เลี้ยงทั่วไปเป็นสาธารณะเหมือนกัน

ถ้ายุคใดสมัยใด จุลจักรกับบริวารเลี้ยงรักษาโลกก็มีความสุขน้อย ทรัพย์สมบัติและอาชีพต่าง ๆ ก็อัตคัดกันดารไม่สมบูรณ์

ถ้ายุคใดสมัยใด มหาจักรกับบริวารเลี้ยงรักษาโลกก็มีความสุขเป็นมัชฌิมา ทรัพย์สมบัติและเครื่องกินเครื่องใช้ก็พอปานกลางไม่ฟุ่มเฟือยนัก และไม่กันดารนัก พอปานกลาง

ถ้ายุคใดสมัยใด บรมจักรกับบริวารเลี้ยงรักษาโลกก็บริบูรณ์ไปด้วยความสุขทุกประการ ทรัพย์สมบัติ วิญญาณกทรัพย์ และอวิญญาณกทรัพย์ก็หาได้ง่าย มั่งคั่งสมบูรณ์ไปตามกัน ไม่เบียดเบียนกัน จักรทั้ง ๓ กับบริวารที่กล่าวมานี้เฉพาะกายมนุษย์ ส่วนกายอื่น ๆ ก็มีจักรทั้ง ๓ กับบริวารเลี้ยงรักษา มีประจำสำหรับทุกกายไปตลอดจนกายสุดหยาบสุดละเอียดเท่ากันเหมือนกัน ถ้าเลี้ยงรักษากายไหนรูปพรรณสัณฐานร่างกายก็เหมือนกายนั้น เช่น จักรเลี้ยงกายมนุษย์และกายทิพย์ เลี้ยงกายปฐมวิญญาณหยาบเลี้ยงกายปฐมวิญญาณละเอียด เลี้ยงกายธรรม เป็นต้น ก็มีรูปพรรณสัณฐานร่างกายเหมือนกันกับกายนั้น ๆ แต่ทว่าดีกว่า ใสสะอาดกว่า ละเอียดกว่ากายนั้น ๆ ส่วนรูปร่างเหมือนกับกายที่เลี้ยงนั้น ตลอดจนกายสุดหยาบสุดละเอียด

จักรทั้ง ๓ นั้น เหตุไรจึงเรียกนามว่า *จักร* คือ *กายสิทธิ์*เหล่านี้มีตัวอยู่ใน*ดวงแก้ว* ดวงแก้วนั้นเป็นบ้านเรือนสำหรับอยู่อาศัยของเขาเหมือนมนุษย์อาศัยบ้านเรือนอยู่ ภายในดวงแก้วนั้นมี*รัตนะเจ็ด* คือแก้ว ๗ ประการดังต่อไปนี้

จักรแก้ว ๑

ช้างแก้ว ๑

ม้าแก้ว ๑

ดวงแก้วมณี ๑

นางแก้ว ๑

คฤหบดี (ขุนคลัง) แก้ว ๑

ขุนพลแก้ว ๑

ในแก้ว ๗ ประการนี้ *จักรแก้วเป็นใหญ่เป็นประธานในแก้ว ๗ ประการ*ทั้งหลายเหล่านั้น ในแก้ว ๗ ประการนี้ *จักรแก้ว* เป็นตัวอำนาจสิทธิให้สำเร็จอำนาจและกิจการน้อยใหญ่ ดุจดังมหาอำมาตย์ผู้ใหญ่เป็นผู้สำเร็จราชการทั้งปวง เพราะเหตุนี้แหละ *จักรทั้ง ๓* นั้นจึงได้นามว่า *จักร*

ความต่างกันของจักรทั้ง ๓ นั้น คือ

จุลจักร เป็นดวงแก้วกลมใสสะอาดบริสุทธิ์ ประณีต มีฤทธิ์อำนาจ และบริวารน้อยกว่าแก้วมหาจักร

มหาจักร เป็นดวงแก้วกลมใสสะอาดบริสุทธิ์ ประณีตกว่าจุลจักร มีฤทธิ์อำนาจและบริวารมากกว่าจุลจักร

บรมจักร เป็นดวงแก้วกลมใสขาวสะอาดบริสุทธิ์ ประณีตกว่าแก้วมหาจักร มีฤทธิ์อำนาจและบริวารมากกว่า จุลจักร และมหาจักร

กายหนึ่งๆ ก็มี จุลจักร มหาจักร บรมจักร พร้อมทั้งบริวารชุดหนึ่งๆ เป็นผู้เลี้ยง มีประจำไปเช่นนี้ทุกกาย กายละพวกๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด ผู้เลี้ยงก็มีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดของกายผู้เลี้ยงเหมือนกัน

ขนาดแก้วของจักรทั้ง ๓ กับแก้วบริวาร คือ.–

แก้วจุลจักรและบริวารขนาดตั้งแต่เล็กเท่าแววตาดำขึ้นไปจนถึงโตเท่าผลมะตูมหรือผลมะขวิด

แก้วมหาจักรและบริวารขนาดผลตาลขึ้นไปจนถึงผลมะพร้าวแห้ง

แก้วบรมจักรและบริวารขนาดตั้งแต่เท่าบาตรขึ้นไปจนถึงโตเท่าตะแกรงหรือเท่ากระด้ง

พวก*ผู้เลี้ยง*หรือเรียกว่าพวก*กายสิทธิ์*ก็มี*ธาตุตายธรรมตาย* เป็นต้นว่า *ภพ*เป็นที่อยู่เหมือนกับพวกมนุษย์เช่นเดียวกัน

ธาตุเป็น ธรรมเป็น ก็มีเหมือนกายมนุษย์ คือมี กาย ใจ จิต วิญญาณ รวมเป็น ๔ อันเป็นที่ตั้งของ เห็น จำ คิด รู้ มี*ธาตุ* คือ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ รวมเป็น ๔ และมี*ดวง* คือ ดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ อีก ๔ | รวมเป็น ธาตุ ๑๒ ธรรม ๑๒

ธาตุธรรมเดิมของผู้เลี้ยงมนุษย์

ธาตุธรรมเดิมของผู้เลี้ยงมนุษย์นั้นหุ้มซ้อนอยู่นอกกำเนิดธาตุธรรมของมนุษย์ ส่วนกายอื่น ๆ ก็เหมือนกันตลอดสุดกายหยาบสุดกายละเอียด ถ้าเป็นผู้เลี้ยงกายใด กำเนิดธาตุธรรมเดิมก็ซ้อนอยู่นอกกำเนิดกายนั้น ส่วนภพเป็นที่อาศัยของผู้เลี้ยงมนุษย์นั้นหุ้มซ้อนอยู่ชั้นนอกของภพมนุษย์เช่นกายเหมือนกัน ถ้าผู้เลี้ยงกายใด ภพของผู้เลี้ยงก็หุ้มซ้อนอยู่ชั้นนอกของภพกาย ๆ นั้น ตลอดจนสุดกายหยาบสุดกายละเอียดของภพ

*ภพ*ซึ่งเป็นธาตุตายของผู้เลี้ยงนั้นก็มี เห็น จำ คิด รู้ คือมี *กาย ใจ จิต วิญญาณ*เป็นที่ตั้งของ เห็น จำ คิด รู้ รวมเป็น ๔ มี*ธาตุ* คือ ธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ รวมเป็น ๔ และมี*ดวง* คือ ดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ อีก ๔ รวมเป็นธาตุ ๑๒ ธรรม ๑๒ เหมือนกันทุก ๆ ภพตลอดสุดหยาบสุดละเอียดของภพ

กายและภพของผู้เลี้ยงตามที่กล่าวมานี้ ก็แยกออกเป็นธาตุ ๖ ธรรม ๖ เหมือนกายและภพของมนุษย์ ๑๒ อย่าง ๆ ละ ๖ เป็นธาตุ ๗๒ ธรรม ๗๒ ของธาตุธรรมผู้เลี้ยงกายมนุษย์กายเดียว รวมเป็นธาตุและธรรม ๑๔๔ ส่วนภพของผู้เลี้ยงมนุษย์ก็แยกเป็นธาตุ ๖ ธรรม ๖ เช่นเดียวกัน ๑๒ อย่าง ๆ ละ ๖ เป็นธาตุ ๗๒ ธรรม ๗๒ รวมเป็น ๑๔๔ อีก ที่กล่าวมานี้เฉพาะแต่ผู้เลี้ยงมนุษย์และภพของผู้เลี้ยงมนุษย์เป็นตัวอย่างๆ เดียวเท่านั้น ส่วนผู้เลี้ยงและภพของผู้เลี้ยงกายอื่น ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดนั้น ก็มีนัยเหมือนดังที่กล่าวมาแล้วเป็นตัวอย่างนี้เหมือนกันหมดทุกประการ

ตามนัยที่กล่าวมานี้เฉพาะมนุษย์และผู้เลี้ยงมนุษย์สายขาวเท่านั้น ส่วนมนุษย์และผู้เลี้ยงมนุษย์สายกลางและสายดำ ก็มีนัยเหมือนดังที่กล่าวถึงมนุษย์และผู้เลี้ยงมนุษย์สายขาวเป็นดังนี้ทุกประการ มีกายสุดหยาบสุดละเอียด มีภพสุดหยาบสุดละเอียด มีธาตุธรรมส่วน-เป็นส่วนตาย มนุษย์ภาค ๑ ผู้เลี้ยงมนุษย์ภาค ๑ เหมือนกับสายขาว ทั้งสายกลางและสายดำ ก็แยกเป็นธาตุ ๖ ส่วนหนึ่ง เป็นธรรม ๖ ส่วนหนึ่ง ไปจนสุดหยาบสุดละเอียดของกาย และของภพของภาคธาตุภาคธรรม

ลักษณะธาตุธรรม ๓ อย่าง

ลักษณะธาตุธรรม ๓ อย่างนั้นต่างกัน คือ.–

๑. ธาตุธรรมสายขาวยิ่งละเอียดเข้าไปข้างในได้มากเท่าไร ส่วนนอกยิ่งขยายส่วนหยาบใหญ่ออกไปทุกที

หมายความว่า ธาตุธรรมสายขาวนั้น ถ้ายิ่งละเอียดเข้าไปข้างในเพียงใด ส่วนละเอียดก็จะยิ่งขยายโตขึ้นมาทุกที

๒. ธาตุธรรมสายดำตรงกันข้าม ยิ่งหยาบออกข้างนอกได้มากเท่าไรก็ยิ่งขยายส่วนหยาบกว้างใหญ่ออกไปเท่านั้น

หมายความว่า ธาตุธรรมสายดำนั้นมีลักษณะตรงกันข้ามกับสายขาว คือ ยิ่งเข้ากลางของกลาง ก็ยิ่งหยาบออกข้างนอกทุกที

๓. ธาตุธรรมสายกลางยิ่งเข้าไปกลางของกลางละเอียดได้มากเท่าไร กลางของกลางก็ยิ่งมากไม่มีสิ้นสุดเท่านั้น

วิชชาฝ่ายดำที่มาทำในฝ่ายขาว*

วิชชาของฝ่ายดำที่มาทำในฝ่ายขาวเพื่อยึดอำนาจสิทธิ จะมีเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. เริ่มแรกเขาจะ *ส่ง เสียง* มาก่อน แล้วจึงต่อด้วย *แลบ ลั่น ระเบิด ผ่า* เข้ามายึดเพื่อให้เราสะเทือน หวั่นไหว ตกใจ แล้วก็ฉวยโอกาสเข้ามายึดสุดละเอียดของเรา เพื่อให้อยู่ในความปกครองของเขา เมื่อเขายึดได้แล้ว เราก็ตกอยู่ในอำนาจของเขา

๒. ต่อไปเขาก็จะ *ส่ง* วิชชาเป็น *เสริม เติม ต่อ รอ ตัด บั่ด บีด ดึง ดูด ย่อย แยก ปะทะ ขวางกัน* ทำให้สุดละเอียดของเราก้าวขึ้นหรือเผินลอยขึ้น เมื่อเราแก้วิชชาของเขาให้หยาบลง (ดูวิธีแก้วิชชาของฝ่ายดำในหัวข้อถัดไป) เขาก็จะทำงานไม่ได้ผล แล้วเขาก็จะส่งในระยะที่สามต่อมาอีก คือ

๓. *หุ้ม เคลือบ เอิบ อาบ ซึม ซาบ ปน เป็น สวม ซ้อน ร้อย ไส้ ดับ ลับ ขาด ตอน ซ่อน หาย สุด หมด ไม่มี ว่าง เปล่า ดับ ลับ หาย สูญ สิ้นเชื้อ ไม่เหลือเศษ รองธาตุ รองธรรม* คือ เขาถอนธาตุธรรมของเขาออกเสีย เพื่อให้เราเข้าใจผิดว่า เราแก้วิชชาของเขาจนหมดกลางดำแล้ว คือ ถึง *สิ้นเชื้อ ไม่เหลือเศษ* แล้ว เราก็เห็นธาตุธรรมสะอาดดี จึงสำคัญผิดไปว่าตนเองหมดกิเลสแล้ว ที่แท้เขายังส่ง

---

* วิชชานี้ ภายหลังจากที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ ฯ ได้ค้นพบแล้ว ได้ใช้เวลาพิจารณาอยู่ถึง ๘ ปี ว่าจะให้ทำวิชชาแก้ฝ่ายดำหรือไม่ จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๔๗๔ จึงตัดสินใจให้พระภิกษุสงฆ์และอุบาสิกาทำวิชชาแก้ดังกล่าว และภายหลังต่อมา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๑ พระเดชพระคุณหลวงพ่อจึงได้สอนวิชชานี้แก่ครูผู้เป็นหัวหน้าโรงงานทำวิชชาเฉพาะฝ่ายอุบาสิกาและมราวาสมีอยู่ทั้งหมดสามท่านด้วยกัน คือ อุบาสิกาญาณี ศิริโวหาร คุณครู ศรีรา เนียมขำ กับ คุณฉลวย สมบัติสุข และต่อมาในปัจจุบันนี้ก็ได้มี อุบาสิกาสมจิตต์ จินดนอม ได้รับการถ่ายทอดวิชชานี้เพื่อทำหน้าที่เป็นหัวหน้าเวรทำวิชชาเพิ่มขึ้นอีกผู้หนึ่ง

รองธาตุ รองธรรม มาซ่อนอยู่ เพื่อให้เราสำคัญผิดไปโดยไม่รู้สึกตัว และไม่ทำการแก้วิชชาของเขาอีกต่อไป

๔. ระยะที่สี่เขาจะส่งวิชชามาอีกคือ *ยึด ใย ยนต์ วิทยุ อายตนะ*

วิธีแก้วิชชาของฝ่ายดำ

เมื่อจะดูวิชชาของเขา ต้อง*ต่อแว่น ต่อกล้อง ต่อญาณ ต่อทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์* และ*ทุกองค์* แล้ว*ทับทวีหลายชั้นเท่านับอายุมนุษย์ ทิพย์ พรหม อรูปพรหม กายธรรม กัลป์ มหากัลป์ อสงไขย อายุธาตุ อายุบารมี* แล้ว*เข้าไปในความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าที่ในอดีต น้อมมาสู่ปัจจุบัน* แล้ว*น้อมต่อไปถึงอนาคต* จึงจะได้เห็นต้นวิชชาของเขา (ฝ่ายดำ) ที่ทำมาแล้วได้ ในอดีต ในปัจจุบัน ในอนาคต นับชาติไม่ถ้วน ในสัตวโลก ขันธโลก อากาศโลก เซฟภาพสาม โลกันตร์ ปราสาท เครื่องของธาตุธรรม เขตธาตุ เขตธรรม

เมื่อพบแล้วเท่าใด ให้คำนวณเข้ามาในศูนย์กลางกายมนุษย์พิเศษทั้งหมด แล้วพิสดารกาย พิสดารธาตุธรรม ล้มกายเป็นเหตุวิชชาทั้ง ๑๙ อย่าง คือ *สุด หมด ไม่มี ว่าง เปล่า ดับ ลับ หาย สูญ สิ้นเชื้อ ไม่เหลือเศษหล่อเลี้ยง เป็นอยู่ ปราสาท เหตุรส เหตุชาติ เหตุไอ เหตุแก๊ส เหตุแก๊สกรด* เป็นเถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด เป็นจองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ทบไปทวนมา ซ้อนสับ ทับทวีจนสุดหยาบ สุดละเอียด นับอายุธาตุ อายุบารมีไม่ถ้วน ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ และทุกองค์ เพื่อกลั่นธาตุธรรมให้ใสสะอาด พลิกธาตุพลิกธรรมของเขาให้มาอยู่ในปกครองของเราให้หมด

การสะสางธาตุ-ธรรม พิสดาร (ต่อ)

- ทำวิชชาด้วยเครื่องสำเร็จ
- กำเนิดเดิมของกาย
- ภพสาม
- เครื่อง
- พระไตรปิฎก
- โลกในกาย
- กายเถา กายชุด
- ทำวิชชาเป็น ไม่ขาดสาย
- ต้นธาตุมนุษย์
- สิทธิและอำนาจ
- เซพ-มรรค
- ธาตุธรรมพิสดาร
- ภพต่าง ๆ

ทำวิชชาด้วยเครื่องสำเร็จ

ตั้งดวงปฐมมรรคในกายมนุษย์ ให้ดวงปฐมมรรคโตเท่าดวงพระอาทิตย์ เอา เห็น จำ คิด รู้ หยุดนิ่งอยู่กลางจุดกำเนิดของดวงให้ใสเหมือนกระจกส่องหน้า แล้วดูเครื่องจักรซึ่งเดินหมุนเวียนให้เป็นดวงปฐมมรรค

คือดวงปฐมมรรคนั้นเกิดขึ้นเพราะมีธาตุธรรมชนิดหนึ่งปรุงขึ้นเป็นเครื่องจักรหมุนเวียนสำเร็จเป็นดวงขึ้นในจุดกลางกำเนิด เครื่องจักรซึ่งเรียกว่าหัวใจเครื่องนั้น มีมากนับไม่ถ้วน แต่ละเครื่อง ๆ มีผู้บังคับเครื่องหรือผู้เดินเครื่องประจำทุกเครื่องนับไม่ถ้วน เอากายมนุษย์สาวเครื่องจักรเข้าไปให้ถึงไส้สุดละเอียดของผู้บังคับเครื่อง เดินเครื่องเสียเอง บังคับให้หมุนเร็วกว่าเก่าตามต้องการ ดั่งดวงปฐมมรรคให้ใสมากขึ้น เมื่อจะให้ใสเท่าไรก็บังคับเครื่องให้เดินวินาที ๑ ทวีความเร็วหนักขึ้นตั้งพันครั้งหมื่นครั้ง ความใสก็มากขึ้น

วิธีจะแก้คนที่ทำดวงปฐมมรรคยังไม่ใส ก็ใช้แก้ด้วยเอามนุษย์เข้าไปเดินเครื่องเสียเอง บังคับให้เครื่องทวีความเร็วหนักขึ้น จนวินาที ๑ นับความหมุนเวียนของเครื่องไม่ถ้วนว่ากี่หมื่นกี่แสน แล้วดวงก็จะแจ่มใสขึ้นเพราะความหมุนเร็ว

๑. ถ้าสาวเครื่องไปพบธาตุธรรมที่บังคับเครื่องเดินในกายนั้นดำ ก็เป็นเครื่องและดวงของภาคดำ ต้องเอากายมนุษย์ละลายสลักแลบระเบิดเข้าไปจนหมดธาตุธรรมภาคดำ เป็นธาตุธรรมภาคขาวแท้ ๆ จึงจะเอา เครื่องและดวงจึงจะเป็นของภาคขาวแท้

๒. เมื่อเดินเครื่องเป็นดวงแล้ว จงเดินเครื่องจักรที่ธาตุธรรมปรุงกันขึ้นสำเร็จเป็นกายทิพย์ คือกายทิพย์เกิดขึ้นเพราะมีธาตุมีธรรมชนิดหนึ่งปรุงขึ้น เป็นเครื่องจักรสำเร็จเป็นกายทิพย์ จะต้องการให้กายทิพย์ใสเท่าไรก็เอากายมนุษย์สาวเข้าไปบังคับเครื่องจักรให้หมุนทวีความเร็วหนักขึ้นดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๑ นั้น หัวใจเครื่องจักรก็ดี ผู้บังคับเครื่องให้เดินก็ดี มีซ้อนกันอยู่มากต่อมากนับไม่ถ้วน จนสุดหยาบสุดละเอียดเหมือนกันหมดดังกล่าวมาแล้ว และที่จะกล่าวต่อไปข้างหน้าทุกเครื่อง

๓. เดินเครื่องจักรให้ดวงปฐมมรรคเกิดขึ้นในกายทิพย์ แล้วสาวเครื่องเข้าไปทำดวงให้ใสมากขึ้นดังกล่าว แล้วเดินเครื่องจักรในกายปฐมวิญญาณหยาบ เอากายมนุษย์เดินเครื่องจักรให้กายใสยิ่งขึ้น แล้วเดินเครื่องจักรให้ดวงปฐมมรรคเกิดขึ้นในกายปฐมวิญญาณหยาบ เดินเครื่องให้ดวงใสยิ่งขึ้น แล้วเดินเครื่องจักรเสียเองให้หมุนทวีความเร็วหนักขึ้นไม่มีที่สุด จนให้กายธรรมเกิดขึ้น เอากายมนุษย์สาวเข้าในเครื่องจักรเข้าไปบังคับเครื่องเสียเอง ให้หมุนทวีความเร็วหนักขึ้นไม่มีที่สุด จนกายธรรมนั้นใสสะอาดบริสุทธิ์ดียิ่งกว่าเพชรหรือใสยิ่งกว่ากระจกส่องหน้าเถิด จงทำไปดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๑-๒ นั้นทุกกายตลอดจนสุดกายหยาบสุดกายละเอียดเถิด

ทำวิชชาแบบนี้เรียกว่า "*ทำด้วยเครื่องสำเร็จ*" เหมือนเครื่องจักรในโลกใช้ทำอะไรต่าง ๆ ก็ได้ ฉะนั้น คือธาตุธรรมปรุงกันขึ้นเป็นเครื่องจักร แม้ร่างกายก็เรียกว่าสรีระยนต์ ดังบาลีว่า *สรีรยนฺตํ จตุจกฺกํ นวทฺวารํ ชมนียํ เต ภิกฺขุ* ดังนี้เป็นตัวอย่าง ศูนย์ของหัวใจเครื่องก็ดี ศูนย์ของผู้บังคับเครื่องจักรให้เดินก็ดี ล้วนแต่ซ้อนทับทวี

กันอยู่ในกลางของกลาง ๆ เข้าไปทุกที ไม่มีถอยหลังกลับ นับอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน นับหยาบไปหาละเอียดหนักเข้าทุกที ๆ ไม่มีที่สุด เป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ทวีขึ้นทุกที เป็นรบ เป็นทำงาน เป็นตรวจงาน เป็นอดีต อนาคต ปัจจุบัน เป็นกายเดียว แล้วพิสดารกายไป ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ ทั้งวงศ์สายขาว สายกลาง สายดำ ทั้งภพน้อย ภพใหญ่ ภพลับ ภพเปิดเผย

กำเนิดเดิมของกาย

กำเนิดเดิมของกายปฐมวิญญาณละเอียด กำเนิดเดิมของกายปฐมวิญญาณละเอียดนั้น เป็นจุดเล็กใสสะอาด มีสัณฐานกลม

ชั้นในกำเนิดมี *ธาตุธรรมมรรคบัญญา* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *อวิชชานุสัย* หุ้มอยู่ชั้นนอก

ชั้นที่สองออกมามี *ธาตุธรรมมรรคจิต* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *กามราคานุสัย* หุ้มอยู่ชั้นนอก

ชั้นที่สามออกมามี *ธาตุธรรมปฐมมรรค* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *ปฏิฆานุสัย* หุ้มอยู่ชั้นนอก

เอากายมนุษย์ซ้อนสับทับทวีให้แน่นหนา แล้วเข้าไปบังคับเครื่องที่เดินเป็น *อวิชชานุสัย* นั้นให้เดินถอยหลังกลับหลุดจากที่หุ้ม *มรรคบัญญา*เสีย มรรคบัญญาก็ผ่องใสขยายส่วนใหญ่โตขึ้นเหมือนดวงพระจันทร์ในวันเพ็ญ พ้นจากเมฆแล้วย่อมสว่างจ้า แล้วเดินมรรคบัญญาให้ใสและใหญ่โตขึ้น แล้วเอากายมนุษย์เดินเครื่อง *กามราคานุสัย* ถอยหลังกลับให้หลุดพ้นจาก *มรรคจิต* เช่นเดียวกัน มรรคจิตหลุดพ้นจากเครื่องหุ้มห่อผ่องใสขยายส่วนใหญ่ขึ้นตามต้องการ แล้วเดินเครื่องให้มรรคจิตใสและใหญ่โตหนักขึ้นเป็นลำดับ แล้วเอากายมนุษย์ทับทวีให้แน่นหนา เข้าไปบังคับเครื่อง *ปฏิฆานุสัย* ให้เดินถอยหลังกลับจนหลุดพ้นจากเครื่องหุ้มห่อ *ปฐมมรรค* แล้วก็ขยายตัวโตใหญ่และผ่องใสขึ้น แล้วเดินเครื่องให้ปฐมมรรคใสและใหญ่โตยิ่งขึ้นเป็นลำดับ

ธรรมกาย ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา ที่หลุดจากอนุสัย ๓ คือ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย ดังที่กล่าวมานี้แหละ เป็น *กายธรรม* เป็นที่ประชุมของธรรม คือ.–

ก. *ปฐมมรรค เป็นเนื้อหนังที่แท้จริงรวบยอดกลั่นออกมาจากพระวินัยปิฎก*

ข. *มรรคจิต เป็นเนื้อหนังที่แท้จริงรวบยอดกลั่นออกมาจากพระสุตตันตปิฎก*

ค. *มรรคปัญญา เป็นเนื้อหนังที่แท้จริงรวบยอดกลั่นออกมาจากพระอภิธรรมปิฎก*

ที่เรียกว่า "*ธรรมกาย*" คือ เนื้อ *หัวใจเป็นปฐมมรรค ดวงจิตเป็นมรรคจิต ดวงวิญญาณเป็นมรรคปัญญา* แล้วเดินเครื่องให้ธรรมกายใสและใหญ่โตขึ้น เครื่องทุกเครื่องนั้นซ้อนสับทับทวีอยู่ในหัวใจเครื่อง ในหัวใจเครื่อง ๆ ๆ เข้าไปข้างในทุกทีไม่ถอยหลังกลับ และผู้บังคับเครื่องหรือผู้เดินเครื่องก็มีประจำอยู่ทุกเครื่อง ซ้อนกันอยู่ในหัวใจเครื่องทุกเครื่อง ละเอียดเข้าไปเท่าไรก็ไม่สิ้นสุด คงมีใน ๆ เรื่อยเข้าไปทุกทีไม่สิ้นสุด เมื่อเข้าใจกายปฐมวิญญาณละเอียดเสียแล้ว กายอื่น ๆ ก็เหมือนกัน คือ.–

กำเนิดเดิมของกายรูปพรหม ๑๖ ชั้นเดิมนั้น

ชั้นในของกำเนิด *อธิปัญญา* หุ้มอยู่โดยรอบแล้วมี *โมหะ* หุ้มอยู่ข้างนอกดังนี้โดยรอบ

ชั้นที่สองออกมา *อธิจิต* หุ้มอยู่โดยรอบแล้วมี *ราคะ* หุ้มอยู่ข้างนอกของชั้นนี้โดยรอบ

ชั้นที่สามออกมา *อธิศีล* หุ้มอยู่โดยรอบแล้วมี *โทสะ* อยู่ข้างนอกชั้นนี้โดยรอบ

แล้วเอากายมนุษย์ซ้อนสับทับทวีให้แน่นหนา แล้วเข้าไปบังคับเครื่องของ *โทสะ ราคะ โมหะ* แต่ละเครื่อง ๆ ให้หมุนกลับถอยหลังหลุดพ้นออกจาก *อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา* ให้ใสและขยายส่วนใหญ่โตยิ่งขึ้น แล้วเดินเครื่องของฝ่าย อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ให้ใสใหญ่โตยิ่งขึ้นเป็นลำดับดังกล่าวมาแล้ว

กำเนิดเดิมของกายทิพย์ ก็เดินเครื่องเช่นเดียวกัน คือ

ก. ชั้นในของกำเนิด *ปัญญา* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *โมหะ* หุ้มอยู่ข้างนอกของชั้นนี้โดยรอบ

ข. ชั้นที่สองออกมามี *สมาธิ* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *โลภะ* หุ้มอยู่ข้างนอกชั้นนี้โดยรอบ

ค. ชั้นที่สามออกมามี *ศีล* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *โทสะ* หุ้มอยู่ข้างนอกชั้นนี้โดยรอบ

แล้วเอากายมนุษย์ทับทวีให้แน่นหนา เข้าไปบังคับเครื่องของ *โทสะ โลภะ โมหะ* แต่ละเครื่อง ๆ ให้หมุนกลับถอยหลังหลุดพ้นออกจากหุ้มห่อ *ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา* นั้นให้ใสสะอาดและใหญ่โตยิ่งขึ้น แล้วเดินเครื่องของ ศีล สมาธิ ปัญญา แต่ละเครื่องให้เดินเร็วแรงหนักขึ้น ๆ ให้ ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ผ่องใสใหญ่โตยิ่งขึ้นเป็นลำดับดังกล่าวมาแล้ว

กำเนิดเดิมของมนุษย์ เดินเครื่องเช่นเดียวกัน คือ.–

ก. กำเนิดเดิมมี *ภาวนา* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *มิจฉาทิฏฐิ* หุ้มอยู่ข้างนอกของชั้นนี้โดยรอบ

ข. ชั้นที่สองออกมามี *ศีล* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *พยาบาท* หุ้มอยู่ชั้นนอกของชั้นนี้โดยรอบ

ค. ชั้นที่สามออกมี *ทาน* หุ้มอยู่โดยรอบ แล้วมี *อภิชฌา* หุ้มอยู่ชั้นนอกของชั้นนี้โดยรอบ

แล้วเอากายมนุษย์ซ้อนสับทับทวีให้แน่นหนาแข็งแรง แล้วสาวเข้าไปในหัวใจเครื่อง บังคับให้เครื่องของ *อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ* แต่ละเครื่อง ๆ ให้เดินถอยหลังกลับ หลุดพ้นออกจากการหุ้มห่อ *ดวงทาน ดวงศีล ดวงภาวนา* นั้นให้ใสและใหญ่โตยิ่งขึ้น แล้วเดินเครื่องของ ทาน ศีล ภาวนา แต่ละเครื่อง ๆ ให้เดินเร็วแรงหนักยิ่งขึ้น ๆ ให้ ดวงทาน ดวงศีล ดวงภาวนา ผ่องใสและขยายใหญ่โตยิ่งขึ้น ๆ เป็นลำดับดังกล่าวมาแล้วนี้เถิด

ตามนัยที่กล่าวมานี้เรียกว่า *เดินเครื่องละเอียดไปหาหยาบ* คือ เดินเครื่อง ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา ของกายธรรมลงไปหาเครื่อง ทาน ศีล ภาวนา ของกายมนุษย์

ลำดับนี้จักกล่าว *วิธีเดินเครื่องหยาบไปหาละเอียด* วิธีนี้ก็ไม่ต่างกับนัยก่อนเท่าไรนัก วิธีทำ คือ เดินเครื่องของกายมนุษย์ กายทิพย์ กายพรหม กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรม ไปเป็นลำดับทีละกาย ๆ คือทำกายหยาบไปหากายละเอียด เครื่องก็เดินเครื่องหยาบตั้งแต่กายมนุษย์ขึ้นไปหาเครื่องละเอียดของกายธรรมดังกล่าวมาแล้ว คือ

เดินเครื่อง ภาคชั่ว-ดี

ภาคชั่ว ได้แก่ อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ โลภะ โทสะ

ภพสาม

ภพสาม

หมายถึง กามภพ รูปภพ และอรูปภพ

กามภพ เป็นภูมิสำหรับสัตว์ที่ยังเกี่ยวข้องในกาม ได้แก่ ภพทิพย์ ภพมนุษย์ และภพอบายภูมิทั้ง ๔ คือ เปรต อสุรกาย นรก และสัตว์ดิรฉาน

รูปภพ เป็นภูมิสำหรับ รูปพรหมทั้ง ๑๖ ชั้น

อรูปภพ เป็นภูมิสำหรับ อรูปพรหมทั้ง ๔ ชั้น

ตรวจดู*ภพมนุษย์*ให้ทั่วภูเขาพระสุเมรุ ดูทวีปทั้ง ๔ ดูลักษณะคนในทวีปไหนเป็นอย่างไร แล้วดูขอบจักรวาล ดูน้ำในมหาสมุทรทั้ง๔ ดูสภาพต่าง ๆ ของพื้นพิภพมนุษย์ให้ทั่วแล้ว จึงดูพื้นพิภพสวรรค์ ๖ ชั้น ดูสมบัติของเทวดาชั้นนั้น ๆ แล้วถามดูบุญ บุพพกรรมอะไรที่เขาทำบุญไว้ จึงได้สมบัติเช่นนี้ แล้วตรวจดูชั้นรูปพรหม ๑๖ ชั้น เอา เห็น จำ คิด รู้ ซ้อนเข้ากับของพรหมเหล่านั้น แล้วถามดูบุพพกรรมของภพสามชั้น จงตรวจดูอะไรต่ออะไรต่าง ๆ นานาเถิด แล้วตรวจดูเครื่องจักรย่อยที่เดินอยู่ทั่วกายมนุษย์ เครื่องจักรอยู่ในศูนย์กลางกำเนิดของมนุษย์ แล้วมีเครื่องจักรใหญ่ ๆ แต่แก่กว่าละเอียดกว่าซ้อนอยู่ในเข้าไปทุกที *หลักของวิชชาการสะสางธาตุธรรมนี้ ของใหญ่ซ้อนอยู่ในของเล็กเสมอไป* เหมือนอากาศเป็นของละเอียด ต้องซ้อนอยู่ข้างในของเล็กเช่น โบสถ์ ตึกและบ้านเรือนเป็นต้น *ส่วนสภาพของโลกนั้นตรงกันข้าม ของเล็กต้องซ้อนอยู่ในของใหญ่เสมอไป* เครื่องจักรนั้น ๆ ก็มีหัวใจเครื่องจักร ในหัวใจเครื่องจักร

ก็มีผู้บังคับเครื่องจักร ในหัวใจผู้บังคับเครื่องจักรก็มีเครื่องจักรอีก ในหัวใจเครื่องจักรก็มีผู้บังคับเครื่องต่อ ๆ ไปอีก ละเอียดหนักเข้าไปทุกที จนสุดละเอียดของเครื่องและผู้บังคบเครื่อง จงดูเครื่องที่เขาบังคับให้เดินสุดละเอียดกลางกำเนิดนั้น แล้วดูเครื่องย่อยที่อาศัยเครื่องใหญ่ ซึ่งเดินไปทั่วกายและมีผู้บังคับเครื่องอยู่ภายในหัวใจเครื่องทุกเครื่อง ผู้บังคับนั้นถ้าฝ่ายดำก็เดินเครื่องเอาความชั่วและโรคภัยไข้เจ็บใส่ในเครื่องบังคับให้มนุษย์ได้รับทุกข์ต่าง ๆ ถ้าเป็นเครื่องของฝ่ายขาว ๆ ก็บังคับเครื่องเอาความดีและความสุขต่าง ๆ ใส่เข้าไปในเครื่องบังคับมนุษย์ให้ได้รับความสุขต่าง ๆ *เครื่องในกายมนุษย์คนหนึ่ง ๆ ก็เป็นเครื่องย่อยจากเครื่องใหญ่ของภพมนุษย์* คือ *ในศูนย์กลางภพมนุษย์นั้นมีเครื่องใหญ่ตั้งอยู่ศูนย์กลางภพ เครื่องใหญ่นี้สำหรับบังคับเครื่องย่อย ๆ แจกจ่ายไปตามกายมนุษย์เฉพาะคนหนึ่ง ๆ* ถ้ามนุษย์ประพฤติชั่วภาคดำเขาบังคับเครื่อง ถ้ามนุษย์ประพฤติดีภาคขาวบังคับเครื่อง ถ้ามนุษย์ประพฤติเป็นกลาง ๆ ไม่ดีไม่ชั่วภาคกลางบังคับเครื่อง *สุดแต่ภาคไหนละเอียดเข้าไส้ได้ก็บังคับได้ก่อน*

ส่วนในสวรรค์ ๖ ชั้น ที่เป็นเทวดาตนหนึ่ง ๆ *ก็มีเครื่องเดินและมีผู้บังคับเช่นเดียวกับพวกมนุษย์ไปทุกชั้น* และมีเครื่องใหญ่สำหรับกามภพ ๖ ชั้น เครื่องหนึ่งอยู่ในไส้กลางกำเนิดของกามภพสำหรับแจกจ่ายทั่วไปทุกเครื่อง ทั้งเครื่องใหญ่และเครื่องย่อยในกายมนุษย์และกายเทวดา ๖ ชั้นนั้น ผู้บังคับเครื่องทุกเครื่อง ๆ นั้น ถ้าในไส้สุดละเอียดเป็นของดำ ภาคดำก็บังคับให้ทำชั่วและมีกิเลสต่าง ๆ ถ้าในไส้สุดละเอียดเป็นของขาว ภาคขาวก็บังคับให้ทำดีและมี ศีล สมาธิ ปัญญา ล้วนแต่ภาคดีทั้งนั้น

ส่วนรูปพรหม ๑๖ ชั้นและอรูปพรหม ๔ ชั้น ก็มีเครื่องใหญ่เครื่องย่อย มีผู้บังคับเครื่องใหญ่เครื่องย่อยเช่นเดียวกันกับพวกมนุษย์ทุกชั้น ต่างแต่ชั้นสุทธาวาส ๕ ชั้นนั้นเป็นชั้นโลกุตตระ เครื่องและผู้บังคับเครื่องบังคับตามภูมิตามชั้นของพระอนาคามี ซึ่งเป็นพระอริยเจ้าที่ละสัญโญชน์เบื้องต่ำ ๕ ได้แล้ว คือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลพตปรามาส ปฏิฆะ และกามราคะ* ไม่เหมือนปุถุชน

ภพสามนี้มีเครื่องใหญ่เครื่องหนึ่งอยู่ในไส้ศูนย์กลางของภพสาม เครื่องใหญ่นี้เป็นประธานของเครื่องย่อย ๆ ทั้งสามภพ เครื่องใหญ่นี้เดินแล้วก็บังคับเครื่องย่อย ๆ อื่น ๆ ตลอดทั้งสามภพหมดทุกทุกเครื่องให้เดินตามเหมือนกระแสคลื่นวิทยุ เมื่อเปิดเครื่องใหญ่ขึ้นแล้วก็จ่ายกระแสคลื่นไปตามเครื่องรับวิทยุอื่น ๆ ทั่วไปฉะนั้น

อบายภูมิ

ไปอบายภูมิ ไปดูรูปร่างพวก*อสุรกาย เปรต* และที่อยู่ของเขาสองพวกนี้อยู่ที่ในพื้นมนุษย์นี้ แต่เป็นที่ลับ และมนุษย์ไม่ค่อยเห็น เอากายมนุษย์สาวเข้าไปในไส้กำเนิดของกายพวกนั้น เข้าไปดูเครื่องจักรที่ภาคดำบังคับเครื่องให้เป็นอสุรกายและเปรตนั้น ๆ และเขาเอาบาปใส่เข้าในเครื่องจักรให้แล่นไปในเครื่องจักรนั้น เหมือนกระแสไฟฟ้าแล่นไปตามสาย แล่นซาบซ่าน เอิบ อาบ ซึม ซาบ ปน เป็นสวม ซ้อน ร้อยไส้ อยู่ทั่วสรีระกายของอสุรกายและเปรตนั้น ๆ ล้วนแต่เป็นตัวทุกขเวทนาทั้งสิ้น เผาผลาญอยู่เสมอ ดุจดังว่าไฟเผาอยู่เป็นนิตย์ เพราะบาปที่ภาคดำเขาส่งมาในเครื่องจักรนั้น ส่วนพวก*นรก*

---

*เครื่องและผู้บังคับเครื่องของพระอริยเจ้าตั้งแต่พระโสดาบันจนถึงพระอรหัต ก็มีเครื่องและผู้บังคับเครื่องประจำของท่านตามภูมิธรรมที่ท่านได้บรรลุมรรคผลเป็นชั้น ๆ ไป

และพวก*สัตว์ดิรัจฉาน* ภาคดำก็เดินเครื่องบังคับ และส่งผลบาปให้แล่นเป็นกระแสตามเครื่องจักรนั้นๆ เช่นเดียวกับพวกอสุรกายและพวกเปรตเหมือนกัน แต่เบากว่า ส่วน*มนุษย์*นั้น ถ้า*ทุกข์*ก็ภาคดำเขาบังคับเครื่องเดินเครื่องส่งบาปแล่นมาเป็นกระแสในเครื่องนั้นๆ ถ้า*สุข*ก็ภาคขาวบังคับเครื่องเดินเครื่องส่งบุญเป็นกระแสแล่นมาในเครื่องเหมือนไฟฟ้าแล่นไปตามสายฉะนั้น ในคราวใด *ไม่สุขไม่ทุกข์* ก็ภาคกลางเขาบังคับเครื่อให้ไม่สุขไม่ทุกข์แล่นมาเป็นกระแสในเครื่องนั้นจึงเฉยๆ ไม่ทุกข์ไม่สุข

นรกใหญ่ ๘ ขุม คือ.-

๑. สัญชีวนรก

๒. กาลสูตนรก

๓. สังคาตนรก

๔. โรรุวนรก

๕. มหาโรรุวนรก

๖. ตาปนรก

๗. มหาตาปนรก

๘. อเวจีมหานรก

นรก ๘ ขุมใหญ่นี้ ขุมหนึ่งๆ มีอุสสทนรกเป็นบริวารล้อมรอบนรกอยู่ ๔ ด้านๆ ละ ๔ ขุม เป็น ๑๖ ขุม แล้วมียมโลกนรกตั้งในทิศทั้ง ๔ ทิศละ ๑๐ ขุม เป็น ๔๐ ขุม นรกใหญ่ ๘ ขุมเหล่านี้ ขุมหนึ่งๆ จึงมีบริวาร ๕๖ ขุม เหมือนกันทั้ง ๘ ขุม

*สัตว์นรก*นั้นภาคดำเขาบังคับเครื่องเดินเครื่องให้เป็นสัตว์นรกแล้วเอาบาปใส่เข้าไป เดินเครื่องจักรส่งกระแสแล่นมาด้วยเครื่องแรง

บ้างอ่อนบ้าง ตามแต่ทุกขเวทนาหนักเบาหมุนเวียนอยู่ไม่ขาด เมื่อเอากายมนุษย์สาวเข้าไปบังคับเครื่องให้หยุดเสีย สัตว์นรกก็พ้นจากทุกข์แล้วเดินเครื่องภาคขาว เอาบุญอัดส่งเขาไปในกำเนิดศูนย์บุญให้เต็มแล้วเดินเครื่อง เห็น จำ คิด รู้ สัตว์นรกนั้นจะให้ไปเกิดที่ใดแห่งใดก็ได้ ต้องอัดเข้าศูนย์ธรรมกายของเราแล้วเข้าศูนย์นิพพาน ภพน้อยภพใหญ่ เดินเครื่องทับทวี จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวีไม่ถอยหลังกลับจนสุดหยาบสุดละเอียด พลิกธาตุพลิกธรรมให้เป็นภาคขาว แล้วกลั่นธาตุธรรมให้ใสสะอาด แล้วเชื่อมเสริมกลั่นธาตุธรรมนั้นให้สะอาดบริสุทธิ์ดีแล้ว ส่งให้ไปเกิดในที่นั้น ๆ ตามต้องการ เอาเห็น จำ คิด รู้ ของเราเข้าไปซ้อน เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์นรกพวกนั้นแล้วถามถึงเวทนาและบุพพกรรมของเขา และถามเหตุการณ์อย่างอื่น ๆ อีกตามต้องการ ถ้าจะดูเครื่องจักรที่เขาเดินบังคับอยู่ ต้องเอากายมนุษย์สอดเข้าไปในหัวใจเครื่องจักร ซึ่งตั้งอยู่ในกลางกำเนิดของเขานั้น ๆ แล้วสาวเข้าไปเป็นลำดับทุกทีไม่ถอยหลังกลับ

การปกครองธาตุธรรมในภพสาม

วิธีดูเครื่องความเป็นอยู่ของมนุษย์ ของทิพย์ ของรูปพรหม ของกายปฐมวิญญาณละเอียด ของกายธรรม จงเข้าไปในศูนย์กลางกำเนิดของกายนั้น ๆ จะเห็นเครื่องเดินติดต่อกันมาเป็นลูกโซ่ ตั้งแต่เครื่องใหญ่ประจำภพน้อยเป็นต้นมาตลอดถึงเครื่องย่อย ๆ ที่เดินหล่อเลี้ยงอวัยวะไปทั่วทุกขุมขนของกายนั้น ๆ กายหนึ่ง ๆ ก็มีเครื่องประจำเฉพาะกายนั้น ๆ เครื่องหนึ่ง ๆ ทุกกาย ต้นเครื่องใหญ่อยู่ที่ศูนย์กลางภพน้อย ปลายเครื่องมีอยู่ทั่วอวัยวะทุกขุมขนเหมือนกันทุกกายตั้งแต่

กายมนุษย์จนถึงกายธรรม เครื่องหล่อเลี้ยงความเป็นอยู่เหล่านี้ ภาคดำเขาเป็นผู้เดินเครื่องบังคับเครื่องประจำ แต่ภาคขาวละเอียดกว่าก็เดินเครื่องบังคับเครื่องให้มาทางดีเสียเอง รื้อเครื่องทำลายเครื่องของภาคดำเสีย แล้วทำวิชชาประกอบเครื่องปรุงเครื่องเป็นของภาคขาวขึ้นใหม่ ทำวิชชาแก้ไขโดยรื้อเครื่องทำลายเครื่องของภาคดำ แล้วปรุงเครื่องขึ้นใหม่เช่นนี้เสมอไปไม่ขาดสาย ตั้งแต่เครื่องใหญ่ในศูนย์กลางภพน้อยตลอดถึงเครื่องในโลกันตร์ ภาคขาวคอยแก้ไขไม่ขาดสายในเครื่องหล่อเลี้ยงความเป็นอยู่หรือให้เป็นอยู่นั้น ภาคดำเขาเอาสมบัติใส่เข้าเครื่องเดินเครื่องบังคับเข้ากลางศูนย์กำเนิดของกายนั้นให้เอิบ อาบ ซึม ซาบ ปน เป็น สวม ซ้อน ร้อยไส้ ไปด้วยสมบัติและคุณสมบัติที่ดี ชนิดต่าง ๆ เช่นให้ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มีทรัพย์สมบัติ เป็นคนรู้ คนฉลาด มีวิชาความรู้ มีคุณวุฒิต่าง ๆ นานา และคุณงามความดีต่าง ๆ อีกเป็นเอนกประการ เหล่านี้เรียกว่า *สมบัติ* ส่วน*คุณสมบัตินั้น คือความสุขกาย สุขใจ อันเป็นตัวผลซึ่งเนื่องมาจากสมบัติเป็นตัวเหตุนั้น ๆ* เดินเครื่องหล่อเลี้ยงให้เป็นอยู่ *แต่อยู่ในความปกครองของภาคดำ* เขาจะพลิกกลับสมบัติและคุณสมบัติที่กล่าวมาแล้วนั้น ๆ ให้เป็นโทษเป็นพิษเป็นภัยเมื่อไรก็ได้ ไม่เหมือนภาคขาว ภาคขาวนั้นสมบัติและคุณสมบัติเหล่านี้ไม่มีโทษ มีแต่คุณและความเจริญรุ่งเรืองฝ่ายเดียวไม่แปรผันไปเป็นฝ่ายชั่วต่ำช้าเลวลงได้ ภาคขาวบังคับเครื่องเดินเครื่องของเขาให้เดินถอยหลังแก้ไขให้หลุดจากเครื่องของเขา และรื้อเครื่องทำลายเครื่องของเขาให้สิ้นเชื้อ แล้วปรุงเครื่องของภาคขาวขึ้นใหม่ เดินเครื่องบังคับเครื่องเสียเอง เอาแต่ฝ่ายดีภาคเดียว แล้วเดินเครื่องอัดสมบัติและคุณสมบัติ อัดบุญศักดิ์สิทธิ์

ทับทวี จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ไม่ถอยหลังกลับ เป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด นับอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วนหลายชนชั้นเท่า นับเป็น เถา ชุด ชั้นตอน ภาค พืด เป็น ๑ จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวีไปอีกไม่ถอยหลัง ทำไปเช่นนี้ทุกๆ กาย ตั้งแต่กาย มนุษย์ตลอดถึงกายธรรม กายทุกกายก็จะเต็มแน่นไปด้วยสมบัติ คุณ-สมบัติ และบุญศักดิ์สิทธิ์ *เครื่องของภาคดำอันเป็นกิเลสฝ่ายสมบัติของภาคดำก็จะหักสะบั้นไปทันที คือ อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ โลภะ โทสะ โมหะ ราคะ โทสะ โมหะ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย*

สมบัติของภาคขาว คือ *ทาน ศีล ภาวนา ศีล สมาธิ ปัญญา อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคา อนาคา อรหัต ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เข้านิโรธ ตรัสรู้ในนิโรธ* เหล่านี้เป็นสมบัติ คุณสมบัติและบุญอันศักดิ์สิทธิ์ของภาคขาว ภาคขาวก็จะทวีเพิ่มพูลไพบูลย์ขึ้น นับอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วนสำหรับกายนั้นๆ ตั้งแต่กายมนุษย์ตลอดถึงกายธรรมและสุดหยาบสุดละเอียดทุกกาย

ชั้นอบายภูมิ ๔ คือ เปรต อสุรกาย สัตว์ดิรัจฉาน นรก ทั้งขุมใหญ่และบริวารก็ดี นรกโลกันต์ก็ดี ล้วนแต่มีเครื่องเดินทั้งนั้น คือ *ภาคดำเขาบังคับเครื่องให้ปฏิบัติตามความชั่ว ตามพระไตรปิฎกของเขา คือ อภิชชา พยาบาท มิจฉาทิฐิ โลภะ โทสะ โมหะ ราคะ โทสะ โมหะ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย* เขาเดินเครื่องอัดบาปเหล่านี้ไปเป็นลำดับๆ เมื่อถึงการอันสมควรแล้ว ศูนย์บาปก็ดึงดูดไปเกิดในนรกอบายภูมินั้นๆ แล้วเขาก็เอาบาปอัดใส่เข้าใน

เครื่องแล้วเดินเครื่องเอาทุกข์อันเป็นผลของบาปเข้าที่ศูนย์กำเนิดสัตว์ที่เกิดในอบายภูมินั้น ๆ ให้ทุกขเวทนา เอิบ อาบ ซึม ซาบ ปน เป็นสวม ซ้อน ร้อยไส้ แล่นไปทั่วสรีระกายของสัตว์นั้น ๆ ก็เสวยทุกขเวทนาไปกว่าจะสิ้นสุด ถ้าบาปมากเขาก็เดินเครื่องแรงกล้าหนักเข้า ถ้าบาปน้อยเขาก็เดินเครื่องอ่อนเพลาช้าลง ถ้าบาปปานกลางเขาก็เดินเครื่องอย่างกลาง ๆ ไม่เร็วนักไม่อ่อนช้านัก เมื่อจะพ้นทุกข์ภาคขาวก็ต้องแก้ไขเข้าไปบังคับเครื่องจักรเดินหมุนขวาเสียเอง สัตว์นั้นจึงจะพ้นทุกข์นั้น

วิธีช่วยสัตว์นรก หลักฐานมีอยู่ในวิ๊อไล

วิธีช่วยสัตว์นรกและพวกอบายภูมิให้พ้นทุกข์นั้น ให้เอากายมนุษย์ของเขาทับทวีกับกายมนุษย์และกายพระพุทธเจ้าทั้งภพน้อยภพใหญ่ กลั่นให้สะอาดเข้าอยู่ในกายต้นธาตุมนุษย์และต้นธาตุนิพพาน แล้วเดินเครื่องบังคับเครื่องของภาคดำทุก ๆ เครื่อง ตั้งแต่ต้นเครื่องตลอดปลายเครื่อง บังคับให้เดินถอยหลังแล้วให้หยุดเครื่องหมดทุกเครื่อง แล้วรื้อเครื่องทำลายเครื่องของภาคดำเหล่านั้นเสียให้หมด แล้วประกอบวิชชาปรุงเครื่องตั้งขึ้นใหม่ให้เป็นของภาคขาวล้วน ๆ แล้วเข้าไปเดินเครื่องและบังคับเครื่องให้หมุนเวียนไปทางขวาของภาคขาว อัดสมบัติและคุณสมบัติ แล้วอัดบุญศักดิ์สิทธิ์ ทับทวี จองถนนพิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ไม่ถอยหลังกลับเป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด นับอายุธาตุ อายุบารมี ไม่ถ้วนหลายชนชั้นเท่า นับเป็น ๑ จองถนน ปาฏิหาริย์ พิสดาร ทับทวี ไปอีกไม่ถอยหลังกลับ ทำไปจนสุดหยาบสุดละเอียดทับทวีไป กายนรกก็ดี กายพวกอบายภูมิก็ดี ก็ย่อม

จะพ้นทุกข์ เพราะอัดบุญศักดิ์สิทธิ์เต็มหมดทุกกาย ครั้นแล้วเดินเครื่องตั้งดวง ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคา อานาคา อรหัต ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเข้านิโรธ ตรัสรู้ในนิโรธไปหมดทุกกายที่พ้นจากนรกและพ้นจากอบายภูมิ เป็นมนุษย์แล้วส่งไปให้ฟังพระธรรมเทศนาของพระพุทธเจ้าโคดมผู้เป็นเจ้าของศาสนา ได้ฟังท่านเทศนาแล้วก็จะสำเร็จมรรคผลนิพพาน ได้มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ ไปตามๆ กันดังนี้

เครื่อง

เครื่องของมนุษย์

เครื่องของมนุษย์นั้นซ้อนอยู่ในกำเนิดดังนี้ คือ.-

๑. ชั้นนอกเป็นเครื่องเห็น เครื่องจำ เครื่องคิด เครื่องรู้

๒. ชั้นที่ ๒ เข้าไปเป็นเครื่องบังคับกาย เครื่องบังคับวาจา เครื่องบังคับใจ อยู่ในหัวใจของข้อที่ ๑

๓. ชั้นที่ ๓ เข้าไปเป็นเครื่องบังคับอากาศโลก เครื่องบังคับขันธโลก เครื่องบังคับสัตวโลก อยู่ในหัวใจเครื่องข้อที่ ๒

๔. ชั้นที่ ๔ เข้าไปเป็นเครื่องบังคับกามภพ คือ ภาคดำเขาเอากามใส่เครื่องเข้า แล้วเดินเครื่องกามเข้าที่กลางกำเนิดสัตวโลกให้กาม เอิบ อาบ ซึม ซาบ ปน เป็น สวม ซ้อน ร้อยไส้ ไปทั่วกายของสัตว์กามภพ สัตว์ก็เอิบ อาบ ซึม ซาบ ปน เป็น สวม ซ้อน ร้อยไส้อยู่ด้วยรสของกาม เครื่องนี้อยู่ในหัวใจเครื่องข้อที่ ๓

๕. ชั้นที่ ๕ เข้าไปเป็นเครื่องบังคับรูปพรหม ๑๖ ชั้น ภาคดำเขาเอาองค์แห่งฌานทั้ง ๕ ใส่เข้าในเครื่องแล้วเดินเครื่องนั้น ให้ฌานเข้าที่กำเนิดรูปพรหมนั้น ๆ แล้วเดินเครื่องให้องค์ฌาน เอิบ อาบ ซึม ซาบ ปน เป็น สวม ซ้อน ร้อยไส้ เป็นสุขอยู่ในองค์ฌานนั้น เครื่องนี้อยู่ในหัวใจเครื่องข้อที่ ๔

๖. ส่วนเครื่องบังคับอรูปพรหมก็ดี เครื่องบังคับพระนิพพานก็ดี ก็มีนัยเหมือนดังกล่าวมาแล้ว ถ้าอรูปพรหม

ก็เอาอรูปฌานใส่เครื่องบังคับ ถ้าพระพุทธเจ้าในนิพพานก็เอานิโรธใส่เครื่องบังคับแล้วเดินเครื่องดังกล่าวมาแล้ว

เครื่องที่กล่าวมานี้เป็นสังเขป พอเป็นตัวอย่าง ถ้าจะพิสดารเครื่องออกไปให้มากเท่าไรก็ได้ทั้งนั้น ตามแต่ผู้มีปัญญาจะให้พิสดารเถิด แต่ก็ซ้อนเข้าไปข้างในเป็นชั้นๆ เข้าไปทุกที ทั้งเครื่องและผู้บังคับเครื่องนั้นๆ

เครื่องของสัตว์

เครื่องของสัตว์พวกหนึ่งๆ ก็มีเครื่องต่างๆ ประจำเหมือนกันหมด เช่นพวกมนุษย์ก็มี

๑. เครื่องในกำเนิดของมนุษย์

๒. เครื่องอากาศโลก เครื่องขันธโลก เครื่องสัตวโลก และโลกมนุษย์ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องข้อ ๑

๓. เครื่องอยู่ศูนย์กลางภพของภพมนุษย์ ซ้อนอยู่หัวใจเครื่องข้อที่ ๒

ทุกๆ โลกต่างก็มี ๓ เครื่องเหมือนกันหมดทุกชั้นทุกภพ ทั้งนรกสวรรค์ อายตนนิพพาน แต่ทว่าเดินติดต่อโยงเนื่องถึงกันเป็นลูกโซ่เป็นอันเดียวกันหมดทั้งนั้น แล้วมีเครื่องใหญ่เป็นที่รวบยอดเครื่องเหล่านั้น อยู่ในศูนย์กลางภพน้อยเป็นต้นเป็นประธานของเครื่องตลอดภพน้อย ส่วนผู้บังคับเครื่องทุกเครื่องนั้นเป็นภาคดำประจำอยู่เดิม แต่ถ้าภาคขาวละเอียดกว่าเข้าไส้ได้ ก็บังคับเครื่องทุกเครื่องเป็นภาคขาว ถ้าภาคไหนบังคับเครื่องก็เอาพระไตรปิฎกของภาคนั้นเดินเครื่องบังคับเห็น จำ คิด รู้ และ กาย วาจา ใจ ของสัตวโลกให้เป็นไปตามอำนาจสิทธิของตนด้วยบุญศักดิ์สิทธิ์ หรือบาปศักดิ์สิทธิ์ตามหน้าที่ของภาคนั้น

ผู้บังคับเครื่อง

ผู้บังคับเครื่องนั้น ถ้าภาคดำอะเอียดกว่าเข้าอยู่ในไส้สุดละเอียดได้ก็บังคับบัญชาให้เป็นไปทางฝ่ายชั่ว ถ้าภาคขาวละเอียดกว่าอยู่ในไส้สุดละเอียดได้ก็บังคับบัญชาให้เป็นไปทางฝ่ายดี เป็นเช่นนี้เหมือนกันหมดทุกเครื่อง ไม่ว่าเครื่องใหญ่ เครื่องย่อยเหมือนกันไปหมดทุกเครื่อง สวรรค์ ๖ ชั้นสูงเท่า ๆ กันทุกชั้น ๆ ละ ๔๒,๐๐๐ โยชน์ พรหม ๒๐ ชั้นสูงเท่า ๆ กันทุกชั้น ๆ ละ ๕,๕๕๐,๐๐๐ โยชน์ วัดขอบอเวจีขึ้นไปถึงขอบอรูปพรหมเนวสัญญานาสัญญายตนะ สูงหนึ่งร้อยกับสิบล้านโยชน์เศษ สิบเอ็ดล้านไม่ถึง นี้วัดโดยสายดำเขาย่อลงมา ถ้าวัดโดยเต็มส่วนจะเพิ่มขึ้นกว่านี้อีกร้อยเท่า อายตนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ มีชั้นละ ๓ พวกทุก ๆ ชั้น คือ จัดเป็น หีนะ(เลว) มัชฌิมา ปณีตะ (ประณีต) กว่ากัน ถ้าพระนิพพานในอายตนะเดียวกันก็จัดธาตุแก่อ่อนกว่ากันเป็น สูง ปานกลาง ต่ำ กว่ากันตามลำดับ ถ้าพวกพรหม ๒๐ ชั้น ๆ เดียวกันก็จัดฌาน เป็น หีนะ มัชฌิมา ปณีตะ กว่ากัน ถ้าเป็นมนุษย์ก็จัดฐานะความเป็นอยู่เป็น หีนะ มัชฌิมา ปณีตะ กว่ากัน ถ้าพวกอบายภูมิ ๔ ชั้น ๆ เดียวกันก็จัดทุกขเวทนาที่เขาได้รับผลนั้นเป็น หีนะ มัชฌิมา ปณีตะ กว่ากัน

อายตนนิพพานอยู่สูงจากภพสามขึ้นไป ๓ เท่า โลกันตร์นรกอยู่ต่ำจากภพสามลงไป ๓ เท่า ธรรมที่ให้เกิดมาเป็นมนุษย์นั้น คือ กายกรรม ๓ วจีกรรม ๔ มโนกรรม ๓ พระนิพพานเอากรรมบถ ๑๐ ประการนี้ใส่ในเครื่อง เดินเครื่องส่งมาให้เกิด เมื่อตรวจดูเครื่องจักรของภพสามแล้ว จงดูเครื่องจักรที่เขาเดินเครื่องอยู่ในอายตนนิพพานซึ่งอยู่ขอบภพข้างบน และเครื่องในโลกันตร์นรก ซึ่งอยู่ขอบภพข้างล่าง

ผู้ปกครองเครื่อง

ผู้ปกครองเครื่องใหญ่ที่เป็นประธานในศูนย์กลางภพนี้ที่กล่าวมาในข้อ ๑ นั้น คือ พระนิพพานองค์แรกของภพนี้เป็นผู้ปกครององค์แรก ต่อมาถ้าพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๒-๓-๔-๕ เกิดขึ้นในอายตนนิพพานมากเท่าไร องค์แรกนั้นก็สอนวิชชาให้เป็นลำดับทุกองค์แล้วให้ช่วยกันปกครองภพนี้ด้วยกันทุกองค์ แต่อยู่ในธาตุธรรมที่เป็นกลางเพราะมีฤทธิ์มาก ภาคขาวผู้ปกครองเครื่องทุกเครื่องล้วนแต่เป็นพระพุทธเจ้าทั้งนั้น แต่ถ้าภาคดำเขาสอดละเอียด เข้ามาอยู่ในไส้ได้เขาก็เดินเครื่องเป็นภาค*อกุสลาธัมมา* คือมนุษย์จะทำก็ดี จะพูดก็ดี จะคิดก็ดีก็ล้วนแต่ฝ่ายชั่ว เป็นบาปอกุศลให้ผลเป็นทุกข์ไป ถ้าภาคขาวละเอียดกว่าเข้าอยู่ในไส้ละเอียดได้ ก็เดินเครื่องภาคขาว คือ *กุสลาธัมมา* มนุษย์นั้นจะทำก็ดี จะพูดก็ดี จะคิดก็ดี ล้วนแต่ฝ่ายดี เป็นกุศลให้ผลเป็นสุขทุกอย่าง เครื่องภาคกลางคือ*อัพยากตาธัมมา* มนุษย์นั้นจะทำก็ดี จะพูดก็ดี จะคิดก็ดี ล้วนแต่เป็นฝ่ายกลาง ๆ ไม่ตกไปฝ่ายดีหรือฝ่ายชั่ว ไม่เป็นกุศลและอกุศล คือไม่ชั่วไม่ดี เช่นจะทำ จะพูด จะคิด ในเรื่องเหล่านี้ จะอาบน้ำ กินอาหาร ยืน เดิน นั่ง นอน ถ่ายอุจจาระปัสสาวะ เป็นต้น ไม่ตกไปในกุศลและอกุศล เป็นอัพยากตาธัมมา กลาง ๆ ไม่ดีไม่ชั่ว

วิธีดูเครื่องและเดินเครื่อง

วิธีนี้ก็ให้ทำเหมือนดังที่กล่าวมาแล้ว ในการดูเครื่องและเดินเครื่องของมนุษย์ ต่างแต่ว่าเดินเครื่องในอายตนนิพพานนั้น ให้เอานิโรธซึ่งเป็นสุข เดินสุขนั้นใส่ในไส้เครื่องเดินเครื่อง ส่วนในโลกันตร์นรกนั้น เอาบาปหนัก ๆ ที่เป็นมิจฉาทิฏฐิซึ่งเป็นทุกข์ เดิน

ทุกข์ใส่ในไส้เครื่องเดินเครื่อง เดินหมุนเวียนอยู่เสมอ เครื่องในอายตนนิพพานก็ดี ในโลกันตร์นรกก็ดี มีเครื่องใหญ่และเครื่องย่อย ๆ มีภาคขาว ภาคกลาง ภาคดำ เป็นผู้บังคับประจำอยู่ทุกเครื่องเหมือนดังที่กล่าวมาแล้วในเครื่องของมนุษย์นั้น เครื่องใหญ่ที่เป็นประธานของเครื่องในอายตนนิพพานก็ดี ในภพสามก็ดี ในโลกันตร์นรกก็ดี ยังเป็นเครื่องย่อยของเครื่องที่เป็นใหญ่ เป็นประธานกว่าเครื่องทั้งหมด จะดูเครื่องจงดูที่ศูนย์กลางภพนี้ จะเห็นเครื่องและผู้บังคับเครื่องนี้ เดินเครื่องบังคับเครื่องอื่น ๆ ทั้งเครื่องใหญ่ เครื่องย่อย ๆ ให้เดินไปตามทุกเครื่องตลอดทั้งหมดภพน้อยนี้ทั้งสิ้น คือ

๑. เครื่องใหญ่อยู่ศูนย์กลางภพสาม ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องในข้อ ๒

๒. เครื่องใหญ่อยู่ศูนย์กลางภพแต่ละภพ คือ อายตนนิพพานก็ดี แต่ละภพของภพสามก็ดี ภพโลกันตร์ก็ดี เป็นเครื่องย่อยมาจากเครื่องใหญ่ในข้อ ๑ นั้น ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของเครื่องย่อยในข้อ ๓

๓. เครื่องใหญ่อยู่ศูนย์กลางกำเนิดสัตวโลก โลกันตร์นั้น ๆ เป็นเครื่องย่อยมาจากเครื่องใหญ่ศูนย์กลางภพแต่ละภพที่กล่าวมาในข้อ ๒ นั้น ซ้อนอยู่ในหัวใจของเครื่องย่อยในข้อ ๔

๔. เครื่องย่อย ๆ มีไปทั่วกายสัตวโลกนั้น เป็นเครื่องย่อยมาจากเครื่องใหญ่ที่ศูนย์กลางกำเนิดนั้น คือ.–

ก. เครื่องของจำ ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องเห็น

ข. เครื่องของคิด ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของจำ

ค. เครื่องของรู้ ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของคิด

ง. เครื่องของ*ขันธ์ ๕* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของรู้

จ. เครื่องของ*อายตนะ ๑๒* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของขันธ์ ๕

ฉ. เครื่องของ*ธาตุ ๑๘* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของอายตนะ ๑๒

ช. เครื่องของ*อินทรีย์ ๒๒* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของธาตุ ๑๘

ซ. เครื่องของ*อริยสัจจ์ ๔* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของอินทรีย์ ๒๒

ฌ. เครื่องของ*ปฏิจจสมุปบาท* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของอริยสัจจ์ ๔

ญ. เครื่องของ*ศีล* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของปฏิจจสมุปบาทธรรม

ฎ. เครื่องของ*สมาธิ* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของศีล

ฏ. เครื่องของ*ปัญญา* ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของสมาธิ

วิธีแก้ตัวบุคคลให้ประพฤติดี

ถ้าจะแก้ตัวของเราก็ดีหรือคนอื่นก็ดี ให้ประพฤติดีเอาไว้ เว้นจากการประพฤติชั่วทางกาย วาจา ใจ จงเอากายมนุษย์กลั่นให้ใสสะอาดแล้วเข้าไปอยู่ในไส้สุดละเอียด เข้าไปบังคับเครื่องจักรเสียเองให้เครื่องเดินตามชอบใจของเรา คือเดินเครื่องภาคดำที่เป็นฝ่ายชั่วคือบาปนั้น บังคับให้เดินช้าถอยหลังเสีย เหมือนเครื่องยนต์เรือยนต์ที่เครื่องถูกบังคับให้เดินช้าถอยหลัง ย่อมจะห่างจากที่จะไปถึงฉะนั้น แล้วบังคับเครื่องภาคขาวให้เดินเร็วและละเอียดหนักยิ่งขึ้นไปไม่ถอย

หลังกลับ แล้วเอาธรรมของภาคขาวใส่ในเครื่องเดิน คือ ทาน ศีล ภาวนา ซึ่งเป็นธรรมฝ่ายดีสำหรับกายมนุษย์ เดินเครื่องถอยหลังสะเดาะธรรมฝ่ายอกุศลสำหรับกายมนุษย์ออกเสียจาก เห็น จำ คิด รู้ เดินเครื่องฝ่ายดีทับทวีไม่ถอยหลังกลับจนสุดหยาบสุดละเอียด จอง ถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี เป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ๆ แล้วกลับเป็นภาค เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ต่อไปอีกเป็น ๑-๒-๓-๔-๕ ชั้นไป นับไม่ถ้วนเป็นวิชชาเป็นต่อไปไม่สิ้นสุด

วิธีตรวจคน

ถ้าต้องการจะตรวจดูคนอื่นว่า จะมีอุปนิสสัยใจคอประพฤติดี-ชั่ว ใจบุญ-ใจบาป จะได้ดวงปฐมมรรคหรือมิได้ประการใด ให้เอากายมนุษย์ของเราทับทวีให้แน่นหนา แล้วกลั่นให้ใสสะอาดแล้วส่งเข้าไปในไส้สุดละเอียดในหัวใจเครื่องของเครื่อง เห็น จำ คิด รู้ ของเขา แล้วสาวเครื่องที่เดินอยู่ในไส้ เห็น จำ คิด รู้ ของเขาเข้าไปว่าจะเป็นภาคไหนแน่ ถ้าพบผู้บังคับเครื่องของเขาเป็นภาคขาวก็เป็นฝ่ายดี ถ้าพบผู้บังคับเครื่องของเขาเป็นภาคดำก็เป็นฝ่ายชั่ว ถ้าพบผู้บังคับเครื่องของเขาเป็นภาคกลางก็ไม่ดีไม่ชั่ว ปานกลาง แล้วประกอบวิชชาแก้เขาเสียให้เป็นภาคขาว บังคับเครื่องของเขาผู้นั้นให้ประพฤติดีต่อไป เพราะ*ร่างกายมนุษย์เป็นแต่รูปหุ่นเท่านั้น* สุดแต่ผู้ชักจะชักให้ไปทางไหน คือสุดแต่ ขาว กลาง ดำ จะเดินเครื่องชักไปก็ไปตาม

วิธีต้องการจะรู้อะไร

ต้องเอารู้เข้าไปซ้อนในไส้กลางกำเนิดสิ่งนั้น ๆ แล้วสาวเข้าไปใน ๆ ไส้กลางกำเนิดนั้นเป็นลำดับเรื่อยเข้าไปทุกที ไม่ถอยหลังกลับต้องนิ่งหยุดให้มาก

เครื่องสูงสุดที่ปกครอง

เครื่องสูงสุดที่ปกครองทั้งหมดเด่นกว่าเครื่องทุกเครื่อง คือ.-

๑. เครื่องยึดสิทธิ

๒. เครื่องยึดอำนาจ

๓. เครื่องบังคับให้เป็นบุญ

๔. เครื่องบังคับให้เป็นบาป

๕. เครื่องบังคับให้เป็นบารมี

๖. เครื่องบังคับให้เป็นรัศมี

๗. เครื่องบังคับให้เป็นกำลัง

๘. เครื่องบังคับให้เป็นฤทธิ์

เครื่องเหล่านี้ต้องมีสำหรับภพนั้น ๆ ไปทุกภพ และเครื่องใหญ่ เครื่องย่อยเดินบังคับให้เป็นปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคา อนาคา อรหัต ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เข้านิโรธ ตรัสรู้ในนิโรธ คำนวณในไส้ตรัสรู้ ญาณในตรัสรู้ เครื่องใหญ่ เครื่องย่อยบังคับให้เป็นพระไตรปิฎกฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลาง และให้หลุดจากพระไตรปิฎกฝ่ายชั่ว คือ อกุศลาธัมมา เครื่องขันธโลก อากาศโลก สัตวโลก และสภาพอื่น ๆ อีก เหมือนในภพนี้ ล้วนมีประจำสำหรับภพนั้นๆ ไปทุกภพ เดินติดต่อถึงกันเป็นลูกโซ่เกี่ยวเนื่องกันหมดทุกภพ ๆ ยิ่งละเอียดไปแค่ไหน เครื่องก็ใหญ่และแก่ไปตามแค่นั้น พระพุทธเจ้าในอายตนนิพพานของภพที่ละเอียดไปนั้น ก็มีพระองค์ใหญ่ ๆ และธาตุแก่ ๆ ไปตามภพนั้น ๆ ทุกประการ *ภพนั้นจะมีมากเท่าไรก็ตาม ก็มีศูนย์ตรงกันหมดทุกภพ แม้เครื่องใหญ่และเครื่องย่อย และสภาพอื่น ๆ อีกก็เหมือนกัน ของอย่างเดียว*

จะมีสักเท่าไรก็ตาม ศูนย์กลางนั้นย่อมตรงกันหมด อำนาจในดวงกำเนิดมนุษย์ทั้งสิ้น ภพหนึ่ง ๆ ก็มีกายสีต่าง ๆ ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกองค์ ทุกวงศ์ ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ และมีภพของสายขาว สายกลาง สายดำ และภพผู้เลี้ยงสายขาว ภพผู้เลี้ยงสายกลาง ภพผู้เลี้ยงสายดำ และมีภพเถา ภพชุด ภพชั้น ภพตอน ภพภาค ภพพืด ภพพืดในพืด ๆ ๆ ไม่ถอยหลังกลับ อเนกอนันต์นับไม่ถ้วน

วิธีเดินเครื่อง

ก่อนอื่นทั้งหมดจะเดินเครื่องต้องเข้าไปในหัวใจ *เครื่องของสิทธิ* ก่อนเครื่องอื่นทั้งหมด เพราะเป็นเครื่องปกครองเครื่องอื่น ๆ ให้สำเร็จทั้งหมด แล้วเดิน *เครื่องอำนาจ เครื่องบุญ เครื่องบารมี เครื่องรัศมี เครื่องกำลัง เครื่องฤทธิ์* เป็นลำดับไปก่อนเครื่องอื่น ๆ ทั้งหมดทุกคราวที่จะเดินเครื่อง เดินเครื่องนอกนี้ก่อนแล้วจึงเดินเครื่องอื่น ๆ ต่อไป ทำเช่นนี้ก่อนทุกคราว

ความละเอียดของเครื่อง

เครื่องสิทธิ ละเอียดกว่าเครื่องอำนาจ *เครื่องอำนาจ* ละเอียดกว่าเครื่องบุญศักดิ์สิทธิ์และบาปศักดิ์สิทธิ์ *เครื่องบุญศักดิ์สิทธิ์ และ บาปศักดิ์สิทธิ์* ละเอียดเท่า ๆ กัน แต่เครื่องบุญศักดิ์สิทธิ์ส่งผลแรงกว่าบาปศักดิ์สิทธิ์ และผลบุญไม่มีสิ้นสุด เพราะถึงอายตนพิพพานแล้วก็ยังไม่สิ้นสุด มีอายตนนิพพานต่อไปอีกไม่มีสิ้นสุด และส่งผลไม่มีจำกัดว่าเท่านั้นเท่านี้ บุญยิ่งมากผลยิ่งมาก อเนกอนันต์ไม่สิ้นสุด ส่วนบาปศักดิ์สิทธิ์นั้น ส่งผลเบากว่าบุญ และผลบาปมีที่สุดคือโลกันตร์เท่านั้น และมีอำนาจจำกัดการทำบาปไว้อย่างสูงสุดเพียง "*อนันตริยกรรม*" เป็นสุดยอดเท่านั้น

เครื่องสิทธิ เครื่องอำนาจ เครื่องบุญศักดิ์สิทธิ์ เครื่องบาปศักดิ์สิทธิ์ เครื่องบารมี เครื่องรัศมี เครื่องกำลัง เครื่องฤทธิ์ และสภาพอื่น ๆ อีกทุกอย่าง แต่ละอย่าง ๆ ล้วนมี เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด ไม่มีสิ้นสุดทั้งนั้นทุก ๆ อย่าง จงพิสดารเอาเถิด

เครื่องสิทธิ นั้นเป็นเครื่องทำอะไรสำเร็จหมดทุกอย่าง จึงเรียกว่าเครื่องสิทธิ

เครื่องตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า นั้น เดินเครื่องเข้าแล้วทำให้เกิดญาณผุดขึ้นตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า

เครื่องนิโรธ นั้น เดินเครื่องเข้าแล้วทำให้นิ่งแน่นหนักเข้าไปไม่ถอยหลังกลับ

เครื่องตรัสรู้ในนิโรธ นั้น เดินเครื่องเข้าแล้วทำให้เกิดญาณรู้ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ผุดขึ้นในนิ่งแน่นนั้น

เครื่องคำนวณ นั้น เดินเครื่องเข้าแล้วทำให้ญาณผุดขึ้นว่า ที่ตรัสรู้ขึ้นในนิโรธคราวนี้เป็นจำนวนเท่านั้น ที่ตรัสรู้ในนิโรธครั้งที่ ๒ นี้เป็นจำนวนเท่านั้น ที่ตรัสรู้ในนิโรธครั้งที่ ๓ เป็นจำนวนเท่านั้น ที่ตรัสรู้ในนิโรธครั้งที่ ๔-๕-๖-๗-๘ ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน โกฏิ อสงไขย เกินกว่าอสงไขยเป็นจำนวนเท่านั้น ๆ การคำนวณต้องคำนวณด้วยญาณของพระพุทธเจ้า คือ นิ่งแน่นหนักเข้าเป็นจุดเดียวแล้วเกิดญาณผุดรู้ขึ้นเองว่าเป็นจำนวนเท่านั้น ๆ ถ้านิ่งแน่นไม่ดีการคำนวณก็ผิดพลาด

บุญศักดิ์สิทธิ์ บาปศักดิ์สิทธิ์ บุญศักดิ์สิทธิ์และบาปศักดิ์สิทธิ์ทั้ง ๒ นี้ มีทั้งภาคขาวและภาคดำ บุญศักดิ์สิทธิ์ภาคขาวนั้น เหมือน

ปุณณเศรษฐีไถนาเป็นทองคำ และนายมาลาการเก็บดอกไม้ของพระเจ้าพิมพิสาร และนายจูเฬกสาฏกทำบุญได้ผลปัจจุบันทันตาเห็น ส่วนบาปศักดิ์สิทธิ์นั้น ได้แก่พระเทวทัต พระเจ้าสุปปพุทธะ และนางจิญจมานวิกาเหล่านี้ ประทุษร้ายพระพุทธเจ้า ต้นธาตุสอดละเอียดบาปศักดิ์สิทธิ์ลงมา ให้ธรณีแยกแผ่นดินออกแล้วสูบลงไปเกิดในอเวจีมหานรก ส่วนบุญศักดิ์สิทธิ์นั้น ทำบุญแด่พระพุทธเจ้า ต้นธาตุสอดบุญละเอียดลงมา ให้ได้ผลเป็นอัศจรรย์ทันตาเห็นเช่นเดียวกัน

พระไตรปิฎก

พระไตรปิฎกในกาย

กายมนุษย์นี้เป็นที่ประชุมพระธรรมขันธ์ ๘๔,๐๐๐ คือพระวินัยปิฎก ๒๑,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ พระสุตตันตปิฎก ๒๑,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ พระปรมัตถปิฎก (พระอภิธรรม) ๔๒,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ แต่ละขันธ์พิสดารออกไปเป็นขันธ์ละ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ทุกขันธ์ พระธรรมขันธ์ที่พิสดารแล้วนี้ แต่ละพระธรรมขันธ์ ๆ เอามาพิสดารออกไปอีกพระธรรมขันธ์ละ ๘๔,๐๐๐ ทุก ๆ พระธรรมขันธ์ เอาพระธรรมขันธ์ที่พิสดารแล้วนี้พิสดารออกไปอีก ๘๔,๐๐๐ ทุก ๆ พระธรรมขันธ์ พิสดารไปโดยนัยนี้นับอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน พิสดารพระธรรมขันธ์ออกไปมากเท่าใดกายมนุษย์ก็มีเต็มไปเท่านั้น เพราะกายธรรมขันธ์เป็นอันเดียวกัน พระธรรมขันธ์ ๘๔,๐๐๐ นั้น สรุปโดยย่อดังนี้.–

๑. *พระไตรปิฎกภาคขาว (กุสลา ธัมมา)* ธรรมอันเป็นกุศล ได้แก่

ทาน	ศีล	ภาวนา	ในกายมนุษย์
ศีล	สมาธิ	ปัญญา	ในกายทิพย์
อธิศีล	อธิจิต	อธิปัญญา	ในกายพรหม
ปฐมมรรค	มรรคจิต	มรรคปัญญา	ในกายปฐมวิญญาณละเอียด

นี้เป็นพระไตรปิฎกภาคขาว ส่วน *กายธรรมนั้นเป็นกายโลกุตตระ เป็นตัวและเนื้อหนังอันแท้จริงของ พระวินัยปิฎก พระสุต*

ตันตปิฎก พระปรมัตถปิฎก ที่แท้จริงบริสุทธิ์ผุดผ่องจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งหมด คือ อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ โลภะ โทสะ โมหะ ราคะ โทสะ โมหะ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย เมื่อพิสดารพระไตรปิฎกแค่ไหน ไกลไปอีกละเอียดไปแค่ไร กิเลสเครื่องห่อหุ้มก็คลายความผูกรัดมัดตรึงออกไปทุกที *ดวงทาน ดวงศีล ดวงภาวนา ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคามี อนาคามี อรหัต ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเข้านิโรธ ตรัสรู้ในนิโรธ* แต่ละดวงก็คลี่คลายขยายตัวใหญ่โตกว้างขวางขึ้นทุกที เหมือนดอกไม้ที่กลีบนอกคลายออกแล้ว กลีบในก็ขยายตัวคลี่แย้มบานออกเต็มที่ฉะนั้น

๒. *พระไตรปิฎกภาคดำ (อกุสลา ธัมมา)* ธรรมฝ่ายอกุศลได้แก่

อภิชฌา	พยาบาท	มิจฉาทิฏฐิ	ในกายมนุษย์
โลภะ	โทสะ	โมหะ	ในกายทิพย์
ราคะ	โทสะ	โมหะ	ในกายรูปพรหม
กามราคานุสัย	ปฏิฆานุสัย	อวิชชานุสัย	ในกายปฐมวิญญาณละเอียด

อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ โลภะ โทสะ โมหะ ราคะ โทสะ โมหะ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย ภาคดำเขาใส่เครื่องบังคับ ลักษณะฐานที่ตั้งของเครื่องจักรนั้น ตั้งอยู่ศูนย์กำเนิดของมนุษย์ เครื่องย่อย ๆ เป็นเครื่องหยาบอยู่ข้างนอก ๆ ส่วนเครื่องใหญ่ ๆ ละเอียดอยู่ลึกเข้าไปข้างใน ๆ แต่เครื่องที่ใหญ่ ๆ ที่ละเอียดเข้าไปข้างในนั้นแหละเป็นผู้บังคับเครื่องย่อยต่อ ๆ กันออกมาข้างนอก

แต่ซ้อนอยู่ในหัวใจเครื่องของกันและกันเข้าไป ส่วนผู้บังคับเครื่องก็ซ้อนอยู่ในหัวใจของผู้บังคับเครื่องเข้าไปข้างในทุกทีเหมือนกัน

ธรรมฝ่ายกุศลหรือฝ่ายดี (กุสลา ธัมมา) ธรรมฝ่ายอกุศลหรือฝ่ายชั่ว (อกุสลา ธัมมา) และธรรมฝ่ายกลาง ๆ ไม่ดีไม่ชั่ว (อัพพยากตา ธัมมา) ต่างก็มีพระไตรปิฎกฝ่ายละ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์เท่ากันทั้ง ๓ ประเภท คือ

พระสุตตันตปิฎก ๒๑,๐๐๐ พระธรรมขันธ์

พระวินัยปิฎก ๒๑,๐๐๐ พระธรรมขันธ์

พระอภิธรรมปิฎก ๔๒,๐๐๐ พระธรรมขันธ์

กายทุก ๆ กายตั้งต้นแต่กายมนุษย์ กายทิพย์ กายรูปพรหม กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรม กายละเอียด ๆ ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด กายเถา กายชุด กายชั้น กายตอน กายภาค กายพืด กายพืดในพืด ๆ ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ ทั้งสายขาว สายกลาง สายดำ ทั้งหมดทุก ๆ กาย *กายหนึ่ง ๆ ล้วนแต่มีพระไตรปิฎก ๓ ฝ่าย คือ ดี ชั่ว กลาง ประจำอยู่กับ เห็น จำ คิด รู้ ของกายนั้น ๆ ทุกกาย* ถ้ากายหยาบพระไตรปิฎกทั้ง ๓ ฝ่ายก็หยาบตาม ถ้ากายละเอียดก็ละเอียดตาม เพราะเป็นเครื่องห่อหุ้ม เห็น จำ คิด รู้ ของกายนั้น ๆ ศูนย์ของพระไตรปิฎกทั้ง ๓ ประเภทนั้น ฝ่ายดีก็มีศูนย์ ๘๔,๐๐๐ ศูนย์เท่ากันกับพระธรรมขันธ์ ส่วนฝ่ายชั่วและฝ่ายกลางก็มีศูนย์ ๘๔,๐๐๐ ศูนย์เท่ากันกับพระธรรมขันธ์ ศูนย์ที่กล่าวมาอยู่ในกลางกำเนิดของกายนั้น ๆ คือ.–

๑. กายมนุษย์ก็มีศูนย์พระไตรปิฎกฝ่ายดี

ก. ทาน พระสุตตันตปิฎก ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ข. ศีล พระวินัยปิฎก ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ค. ภาวนา พระอภิธรรมปิฎก ๔๒,๐๐๐ ศูนย์

๒. กายมนุษย์ก็มีศูนย์พระไตรปิฎกฝ่ายชั่ว

ก. อภิชฌา พระสุตตันตปิฎก ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ข. พยาบาท พระวินัยปิฎก ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ค. มิจฉาทิฏฐิ พระอภิธรรมปิฎก ๔๒,๐๐๐ ศูนย์

๓. กายมนุษย์ก็มีศูนย์พระไตรปิฎกสายกลางไม่ดีไม่ชั่ว

ก. ไม่เป็นทาน ไม่เป็นอภิชฌา อยู่ในระหว่างพระสุตตันตปิฎก ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ข. ไม่เป็นศีล ไม่เป็นพยาบาท อยู่ในระหว่างพระวินัยปิฎก ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ค. ไม่เป็นภาวนา ไม่เป็นมิจฉาทิฏฐิ อยู่ในระหว่างพระอภิธรรมปิฎก ๔๒,๐๐๐ ศูนย์

ดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ ของกายหนึ่ง ๆ หุ้มกันมีลักษณะสัณฐานเป็นชั้นเหมือนเปลือกไข่ ไข่ขาว ไข่แดง และใจกลางของไข่แดงฉะนั้น กล่าวคือ

๑. *ทาน* หุ้มดวงเห็น ดวงจำ *อภิชฌา* หุ้มดวงทาน ระหว่างกลางของทานและอภิชฌานั้นเป็นอัพพยากตาธัมมา

๒. *ศีล* หุ้มดวงคิด *พยาบาท* หุ้มดวงศีล ระหว่างกลางของศีลและพยาบาทนั้นเป็นอัพพยากตาธัมมา

๓. *ภาวนา* หุ้มดวงรู้ *มิจฉาทิฏฐิ* หุ้มดวงภาวนา ระหว่างกลางของภาวนาและมิจฉาทิฏฐินั้นเป็นอัพพยากตาธัมมา

แล้วตรวจดูให้เห็นเข้าไปเป็นลำดับ ๆ ทุกศูนย์ จนครบจำนวน ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ คือ.–

ก. ทาน ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ข. ศีล ๒๑,๐๐๐ ศูนย์

ค. ภาวนา ๔๒,๐๐๐ ศูนย์

ศูนย์หนึ่ง ๆ ก็มีต้น กลาง ปลาย คือ ดวงทาน ดวงศีล และดวงภาวนาติดกันไปด้วยทุกศูนย์ และในศูนย์ของแต่ละดวงเหล่านี้ก็มีต้น กลาง ปลาย คือ มีดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด และดวงรู้ ละเอียดเข้าไปเป็นลำดับ ๆ จึงเรียกว่ามีต้น มีกลาง และมีปลาย เรื่อยเข้าไปทุกศูนย์ *มีพระไตรปิฎกฝ่ายอกุสลาธัมมา* คืออภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ และ*พระไตรปิฎกฝ่ายอัพพยากตาธัมมา* คือ กลาง ๆ ไม่ดี ไม่ชั่วติดไปด้วยกันทุกศูนย์ทั้ง ต้น กลาง ปลาย เป็นลำดับ ๆ เข้าไปไม่ขาด

ทำเข้าไปข้างในมากน้อยเท่าไร *ขันธโลก สัตวโลก อากาศโลก* ก็มีคู่กันเข้าไปด้วยเท่านั้น และมีพระไตรปิฎกฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลางของขันธโลก สัตวโลก อากาศโลก เข้าไปด้วยเท่านั้น และมีศูนย์พระไตรปิฎกเท่ากับที่กล่าวมาแล้วเหมือนกัน

ทำเข้าไปข้างในมากน้อยเท่าไร ข้างนอก คือ อายตนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ขันธโลก สัตวโลก อากาศโลก ก็มีคู่กันเข้าไปกับกายนั้น ๆ ทุกกายจนสุดหยาบสุดละเอียด แล้วพิสดารพระไตรปิฎกฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลาง นั้นออกไปจากศูนย์ ๘๔,๐๐๐ ศูนย์เดิม คือศูนย์หนึ่ง ๆ พิสดารออกไปศูนย์ละ ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ แล้วพิสดารออกไปจากศูนย์ครั้งที่ ๓ อีก ออกไปศูนย์ละ ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ แล้วพิสดารออกไป ๆ ๆ โดยนัยนี้ไม่สิ้นสุดทั้ง ฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลาง และศูนย์หนึ่ง ๆ

ก็มีติดต่อกันไปด้วยกัน พร้อมทั้งฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลาง ทุกศูนย์ที่กล่าวมาแล้วเฉพาะกายมนุษย์เท่านั้น ส่วนกายอื่น ๆ ตั้งแต่กายทิพย์ไปก็มีนัยเหมือนดังกายมนุษย์ทุกประการ ต่างกันแต่พระไตรปิฎกเครื่องหุ้ม เห็น จำ คิด รู้ ของกายเหล่านั้นต่างกัน คือ

ก. กายทิพย์ฝ่ายดีมี ศีล สมาธิ ปัญญา
กายทิพย์ฝ่ายชั่วมี โลภะ โทสะ โมหะ
กายทิพย์ฝ่ายกลางมี ไม่เป็นศีล ไม่เป็นสมาธิ ไม่เป็นปัญญา ไม่เป็นโลภะ ไม่เป็นโทสะ ไม่เป็นโมหะ

ข. กายรูปพรหมฝ่ายดีมี อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา
กายรูปพรหมฝ่ายชั่วมี ราคะ โทสะ โมหะ
กายรูปพรหมฝ่ายกลางมี ไม่เป็นอธิศีล ไม่เป็นอธิจิต ไม่เป็นอธิปัญญา ไม่เป็นราคะ ไม่เป็นโทสะ ไม่เป็นโมหะ

ค. กายปฐมวิญญาณละเอียดฝ่ายดีมี ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา
กายปฐมวิญญาณละเอียดฝ่ายชั่วมี กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย
กายปฐมวิญญาณละเอียดฝ่ายกลางมี ไม่เป็นปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา และไม่เป็นกามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย

ง. กายธรรมฝ่ายดีมี ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคามี อนาคามี อรหัต ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเข้านิโรธ ตรัสรู้ในนิโรธ

โลกในกาย

โลกในกายโลกียะ

โลกในกายมนุษย์มี ๓ คือ

๑. *ขันธโลก* ได้แก่ขันธ์ ๕ เป็นธาตุตาย สำหรับรองรับธาตุเป็น คือ เห็น จำ คิด รู้

๒. *สัตวโลก* ได้แก่ธาตุเป็น คือ เห็น จำ คิด รู้ ซึ่งซ้อนอยู่ในขันธ์ ๕ ซึ่งเป็นเครื่องรองรับ

๓. *อากาศโลก* ได้แก่อากาศตามช่องว่างต่าง ๆ ในร่างกาย มีช่องหู ช่องจมูก ฯลฯ เป็นต้น เป็นธาตุตาย

อายตนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ก็มีอยู่ในกายมนุษย์ กายทั้งหมดในทุกภพต่างก็มีขันธ์ ๕ ด้วยกันทั้งนั้น แม้ชั้นอรูปพรหมก็มีขันธ์ ๕ เหมือนกันทั้งนั้น ต่างแต่ว่าขันธ์ ๕ ของชั้นนั้นละเอียดนัก ส่วนนรกก็ดี โลกันตร์ก็ดี ล้วนมีขันธ์ ๕ ทั้งสิ้น แม้พระนิพพานก็มีขันธ์ ๕ แต่ว่าขันธ์ ๕ ในพระนิพพานนั้นท่านเรียกต่างออกไปอย่างนี้

โลกในกายพระนิพพาน

๑. *ขันธโลก* ในกายพระนิพพานท่านเรียกว่า *ธรรมขันธ์* แทนขันธ์ ๕

๒. *สัตวโลก* ในกายพระนิพพานท่านเรียกว่า *อริยสัจจธรรม* แทนสัตว์โลก

๓. *อากาศโลก* ในกายพระนิพพานท่านเรียกว่า *ธรรมธาตุ* แทนอากาศโลก คือ ธาตุ ๖ นั้นเองเป็นอากาศธาตุ แต่ละเอียดสุขุมเย็นสนิทยิ่งนัก

นิพพานในศูนย์กลางกำเนิดของกายมนุษย์เข้าไปเรียกว่านิพพานเป็น อยู่ในกายมนุษย์ ส่วนนิพพานที่อยู่บนเหนือภพสามขึ้นไป ๓ เท่า ของภพสามนั้น เป็นที่เสด็จอยู่ของพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า และพระอรหันต์ขีณาสพเจ้าทั้งหลายที่ดับขันธ์เข้าสู่ปรินิพพานไปแล้วเรียกว่า อายตนนิพพาน เป็นนิพพานที่มีศูนย์ตรงกันกับศูนย์นิพพานเป็น ที่อยู่ในกายมนุษย์

เมื่อธาตุธรรมเดินฌานสมาบัติตกศูนย์นิพพานเป็นแล้ว ก็เป็นอันเข้าสู่ศูนย์อายตนนิพพานด้วย อายตนนิพพานเบื้องบนก็ดึงดูดธาตุธรรมนั้นขึ้นไปอยู่ชั้นบนเหมือนกายทิพย์

เมื่อจะตั้งปฏิสนธิตกศูนย์แล้ว ศูนย์กำเนิดเดิมซึ่งตั้งอยู่กลางขั้วมดลูกของมารดา ก็ดึงดูดเข้าไปตั้งอยู่กลางศูนย์กำเนิด ฉะนั้นกายมนุษย์นี้ได้กล่าวมาแล้วว่ามีขันธโลก สัตวโลก อากาศโลก เหมือนโลกข้างนอก เพราะกายมนุษย์นี้เป็นโลกอีกโลกหนึ่งเหมือนกัน จึงมีนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ อยู่ในกายมนุษย์นี้ทั้งสิ้น

อากาศโลก ขันธโลก สัตวโลก ทั้งข้างนอกกาย และภายในกายของภพนั้น คือ

๑. อากาศโลก เป็นที่หล่อเลี้ยงรองรับขันธโลก
๒. ขันธโลก เป็นที่หล่อเลี้ยงรองรับสัตวโลกให้เป็นอยู่
๓. สัตวโลก เป็นอยู่ได้เพราะอาศัยขันธโลกและอากาศโลกหล่อเลี้ยงรักษาไว้

ส่วนโลกภายในกาย คือ ขันธ์ ๕ หรือที่ตั้งรองรับ เห็น จำ คิด รู้ เป็นขันธโลก ดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ หรือเนื้อหนังของ เห็น จำ คิด รู้ นี้แหละเป็น สัตวโลก ซึ่งมีอากาศโลก ขันธโลกหล่อเลี้ยงรักษาไว้

กายนอกและกายในหล่อเลี้ยงขันธโลกและสัตวโลก นิพพานภพสาม โลกันตร์ กายมนุษย์ กายทิพย์ กายปฐมวิญญาณหยาบละเอียด กายธรรม ตลอดกายสุดหยาบสุดละเอียด พระไตรปิฎกฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลาง ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคามี อนาคามี อรหัต ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเข้านิโรธ ตรัสรู้ในนิโรธ คำนวณในตรัสรู้ ธรรมธาตุ ธรรมขันธ์ อริยสัจจธรรม และ 7 เครื่องใหญ่เครื่องย่อยและสภาพอย่างอื่น ๆ อีกต่าง ๆ ในภพนี้มีอย่างไร ส่วนภพอื่นก็มีประจำทุก ๆ ภพทั้ง ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขยภพ และมีตลอดจนสุดหยาบสุดละเอียดของ ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขยภพที่กล่าวมาแล้วนั้น ถ้าภพแก่เข้าไป ละเอียดเข้าไปมากเท่าไร สภาพเหล่านี้ก็แก่และละเอียดเข้าไปตามชั้นของภพ ถ้าภพใหญ่ก็ใหญ่ตาม ถ้าภพเล็กก็เล็กตาม ภพที่เราอยู่นี้มีอะไรบ้าง ภพอื่น ๆ ทุกภพก็มีอย่างเดียวกัน ต่างกันแต่ว่าหยาบหรือละเอียดกว่ากัน และเล็กกว่ากันใหญ่กว่ากันตามชั้นของภพเท่านั้น ทั้งภพสายขาว สายกลาง สายดำ ทั้งผู้เลี้ยงภพสายขาว สายกลาง สายดำ ทั้งภพลับ ภพเปิดเผย ภพนอกกาย ภพในกาย ภพเป็น ภพตาย ตลอดจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด พิดในพิด ๆ ๆ ไม่มีสิ้นสุด จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวีละเอียดยิ่งขึ้นไปทุกที ไม่ถอยกลับเหมือนกันทั้งนั้น

วิธีดูดวงในศูนย์กลางกำเนิดเดิม

การดูดวงในศูนย์กลางกำเนิดเดิม จะเห็นศูนย์นิพพาน ศูนย์ภพสาม ศูนย์โลกันตร์ ซึ่งมีสัตวโลกอาศัยอยู่พร้อมบริบูรณ์

นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ในกายมนุษย์เรียกว่า นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ข้างในตัว หรือ *ภาคเป็น*

ส่วนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ใหญ่นอกกายมนุษย์เรียกว่า นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ข้างนอกตัว หรือ *ภาคตาย*

นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ข้างในและข้างนอก หรือภาคเป็นและภาคตาย มีคู่กันเป็นเช่นนี้ทุกกายจนสุดหยาบสุดละเอียดเท่าจำนวนกาย ศูนย์ตรงกันหมดทุก ๆ นิพพาน ทุก ๆ ภพสาม ทุก ๆ โลกันตร์ ส่วนเครื่องจักรที่เดิน (ทำงาน) อยู่ของ นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ก็มีเหมือนกันหมด

ส่วนกายอื่น ๆ คือ กายทิพย์ กายรูปพรหม กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรม กายละเอียด ๆ ทุกกายจนสุดหยาบสุดละเอียดก็มี นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ข้างในและข้างนอก หรือภาคเป็นและภาคตายคู่กันไปเช่นนี้ทุกกาย และมีเครื่องใหญ่เครื่องย่อยเดินติดต่อกันเป็นลูกโซ่ไม่ขาดสายทุก ๆ กายจนสุดหยาบสุดละเอียด เหมือนกายมนุษย์เป็นหลักฐานเช่นนี้แล

กายเถา กายชุด

กายเถา กายชุด

กายมนุษย์ กายทิพย์ กายรูปพรหม กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรม กายละเอียดๆๆๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ เถา เหมือนชามซ้อนกันเป็น ๑ เถา

*กาย ๑ เถา*นั้นซ้อนกันเป็นลำดับจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ ชุด

กาย ๑ ชุดนั้นทับทวีซ้อนกันไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ ชั้น

กาย ๑ ชั้นนั้น ทับทวีกันไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ ตอน

กาย ๑ ตอนนั้น	,,	,,	๑ ภาค
กาย ๑ ภาคนั้น	,,	,,	๑ พืด
กาย ๑ พืดนั้น	,,	,,	๑ เถาที่ ๒
กาย ๑ เถาที่ ๒ นั้น	,,	,,	๑ ชุด
กาย ๑ ชุด ,,	,,	,,	๑ ชั้น
กาย ๑ ชั้น ,,	,,	,,	๑ ตอน
กาย ๑ ตอน ,,	,,	,,	๑ ภาค
กาย ๑ ภาค ,,	,,	,,	๑ พืด
กาย ๑ พืด ,,	,,	,,	๑ เถาที่ ๓
กาย ๑ เถาที่ ๓ นั้น	,,	,,	๑ ชุด
กาย ๑ ชุด ,,	,,	,,	๑ ชั้น
กาย ๑ ชั้น ,,	,,	,,	๑ ตอน
กาย ๑ ตอน ,,	,,	,,	๑ ภาค

กาย ๑ ภาคที่ ๓ นั้น ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ พิด

กาย ๑ พิด " " " ๑ เถาที่ ๔

ทับทวี เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด เป็นวิชชาเป็นไปเช่นนี้ นับอายุชาตุ อายุบารมีไม่ถ้วน จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวีไม่ถอยหลังกลับ

ความหมายของคำว่า "จองถนน"

วงศ์สายขาว สายกลาง สายดำ ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ และผู้เลี้ยงทุก ๆ กายตลอดวงศ์ ทั้งภพน้อย ภพใหญ่ เหมือนกันหมดทุกองค์ เช่น พิสดาร พระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ ก็พิสดารพร้อมกันเหมือนกันหมดตลอดวงศ์ของ สายขาว สายกลาง สายดำ เป็นต้น เรียกว่า "*จองถนน*" เพราะวิชชานั้นต่อกันตลอดวงศ์ แม้จะทำวิชชาอะไรก็ตาม ถ้าจะทำพร้อมกันเป็นอย่างเดียวกันหมดตลอดวงศ์ของ สายขาว สายกลาง สายดำ แล้วเรียกว่า "*จองถนน*" ทั้งสิ้น

ที่เรียกว่า *จองถนน* นั้น คือ *ทำวิชชาอย่างเดียวต่อไปมากน้อยเท่าไร จนสุดหยาบสุดละเอียด เป็น ๑ จองถนน*

จองถนนชั้นที่หนึ่ง ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ พิสดาร

จองถนนที่หนึ่ง ๑ พิสดาร ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ ปาฏิหาริย์

จองถนนที่หนึ่ง ๑ ปาฏิหาริย์ ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ ทับทวี

จองถนนที่หนึ่ง ๑ ทับทวี ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ จองถนนชั้นที่ ๒

จองถนนชั้นที่สอง ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ พิสดารชั้นที่ ๒

จองถนนที่สอง ๑ พิสดาร ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ ปาฏิหาริย์ชั้นที่ ๒

จองถนนที่สอง ๑ ปาฏิหาริย์ ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ ทับทวีชั้นที่ ๒

จองถนนที่สอง ๑ ทับทวี ทับทวีไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็น ๑ จองถนนชั้นที่ ๓

แล้วทำจองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ชั้นที่ ๓-๔-๕-๖ จนถึงล้านโกฏิอสงไขยไม่มีที่สิ้นสุดเรียกว่า "*วิชชาเป็น*" ไม่ตายสิ้นสุดลงได้ มีต่อความเป็นอยู่ไปเป็นลำดับ ๆ ไม่ขาดสาย

พระไตรปิฎก ฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลาง นั้นพิสดารจาก ๘๔,๐๐๐ ศูนย์เป็น จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี เป็น เถา ชุด ชั้น ตอนภาค พืด พืดในพืด ๆ ๆ ไม่สิ้นสุด นับอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน ใช้เดินเครื่องพิสดารทั้งนั้น

จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี เป็นวิชชาเป็นเช่นนี้ นับอายุธาตุ อายุบารมีไม่ถ้วน กายทุกกายทั้งกาย เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด แต่ละกาย ๆ ล้วนมีอายตนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ข้างในข้างนอกมีศูนย์ตรงกันหมดจนสุดหยาบสุดละเอียดทั้งกาย เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ตรงกันหมด และมีเครื่องจักรใหญ่และย่อยเดินติดกันเป็นลูกโซ่ไม่ขาดสายจากกัน เนื่องติดกันเป็นอันเดียว ที่กล่าวมาแล้วนี้เฉพาะกายมนุษย์เท่านั้น

ส่วนกายทิพย์ กายพรหม กายปฐมวิญญาณละเอียด กายธรรมและกายละเอียด ๆ ๆ ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด ก็มีนัยเดียวกันกับกาย

มนุษย์ทั้งสิ้น คือ มีอายตนนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ทั้งข้างในและข้างนอก (ภาคเป็นและภาคตาย) และมีเครื่องใหญ่ เครื่องย่อย เดินติดต่อกันไม่ขาดสาย *ทุกๆ กายก็มี เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด พืดใน พืดๆๆ จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี* มีซ้อนละเอียดเข้าไปใหญ่ขึ้นไป แก่ขึ้นไปทุกทีเหมือนกัน ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นทุกประการ

ศูนย์ของแต่ละอย่างตรงกันหมดเช่น ศูนย์นิพพานก็ตรงกันหมด ศูนย์เครื่องจักรก็ตรงกันหมดจนสุดหยาบสุดละเอียด

ที่ว่าสุดหยาบสุดละเอียดนั้น คือ สาวเข้าไปข้างในมากน้อยเท่าไร ไปหยุดแค่ไร ที่หยุดนั้นเรียกว่า "สุดละเอียด" ส่วนข้างต้นที่ลงมือทำครั้งแรกก็ดี หรือถอยหลังขึ้นไปจากเดิมทำมาแล้วครั้งแรกก็ดี มากน้อยเท่าไร ไปหยุดแค่ไร ที่หยุดนั้นเรียกว่า "สุดหยาบ" คือยิ่งละเอียดเข้าไปข้างในมากเท่าไร ข้างนอกยิ่งหยาบออกไปมากทุกที เช่นกายมนุษย์ละเอียดเข้าไปข้างในแค่ไร หยุดแค่ไร ที่หยุดนั้นเรียกว่า กายสุดละเอียด ส่วนข้างนอกตั้งแต่กายมนุษย์นี้เป็นเกณฑ์ แล้วทำถอยหลังตั้งแต่กายมนุษย์ขึ้นไปๆๆ กายจะใหญ่โตขึ้นทุกทีๆ และหยาบขึ้นทุกทีๆๆ กายใหญ่โตจนเส้นผมเส้นหนึ่งของกายใหญ่ จิ้มลงในโลกนี้เต็มโลก

ของที่โลกปรุงแต่งขึ้น ตามธรรมดาของเล็กซ้อนอยู่ในของใหญ่ แต่ส่วนของที่ธาตุและธรรมปรุงแต่งตรงกันข้าม ผิดกับของโลก คือของใหญ่ซ้อนอยู่ในของเล็กๆ ของละเอียดๆ ซ้อนอยู่ในของหยาบๆ ที่ซ้อนกันอยู่เช่น เถา ชุด นับไม่ถ้วนนั้น ยิ่งสาวเข้าไปข้างในต้นเถามากแค่ไรก็ยิ่งละเอียดและใหญ่ๆ ขึ้นไปทุกทีๆ เป็นเช่นนี้เหมือนกันหมดทุกอย่างของธาตุธรรม

วิธีทำวิชชาเป็นไม่ขาดสาย

ทำวิชชาเป็นไม่ขาดสาย คือ เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด พืดใน พืดชั้นที่ ๑ รวมชั้นที่ ๑ ทั้งหมด เป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด พืดในพืดชั้นที่ ๒ รวมชั้นที่ ๒ ทั้งหมด เป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด พืดในพืดเป็นชั้นที่ ๓ รวมชั้นที่ ๓ ทั้งหมดเป็นชั้นที่ ๔-๕-๖ ฯลฯ ชั้นที่ร้อย ที่พัน ที่หมื่น ที่แสน ที่ล้าน ที่โกฏิ จนไม่มีที่สิ้นสุดเรียกว่า *วิชชาเป็น* คือไม่ตายขาดสูญได้

ส่วน *จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี* ก็เป็นวิชชาเป็น นับทับทวีกันขึ้นไปเป็นชั้น ๆ มีนัยเหมือนดังที่กล่าวมาแล้ว คือ จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ชั้น ๑ ทั้งหมด เป็น จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ชั้นที่ ๒ ทั้งหมด เป็น จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ชั้นที่ ๓ รวมชั้นที่ ๓ เข้าทั้งหมด เป็น จองถนน พิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ชั้นที่ ๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐ ชั้นที่ร้อย ที่พัน ที่หมื่น ฯลฯ โกฏิ ไม่มีสิ้นสุดเรียกว่า *วิชชาเป็น คือ มีต่อกันไปไม่ขาดสาย*

วิธีประกอบวิชชาทุกอย่าง ต้องเข้าไส้กลางของกลาง ๆ ทีเดียว จึงจะถูกวิชชาที่แท้จริง ไม่เช่นนั้นผิดหมด ซ้าย ขวา หน้า หลัง นอก ใน ไม่ไป ต้องเดินกลางในกลาง ไส้ในไส้เรื่อยเข้าไปไม่ถอยหลังกลับ นั่นแหละจึงจะถูกวิชชาที่แท้จริงของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เพราะวิชชาของท่านต้องเดินนิโรธเข้าไปในกลางของกลางเรื่อยเข้าไปไม่สิ้นสุด *ถ้าออกข้างนอกก็ผิด เป็นวิชชาของฝ่ายดำ*

วิธีทำวิชชา การทำวิชชาต้องใช้ต่อทุก ๆ สิ่งทุกกายให้ยาวจนสุดกายหยาบสุดกายละเอียดเสมอเช่น เชื่อม เห็น จำ คิด รู้ เชื่อมญาณ เชื่อมบุญ บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ เชื่อมสายธาตุ สายธรรม เชื่อมสายสมบัติ เชื่อมอายุ หมดทั้งวงศ์สายขาว ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ ทั้งภาคเป็น ทั้งภาคตาย ทั้งภพน้อยภพใหญ่ เชื่อมเข้าเป็นอันเดียวกันแล้ว พิสดาร เป็นชุด เป็นชั้นเป็นตอน เป็นภาคน้อย ภาคกลาง ภาคใหญ่ แล้วเสริมกลั่นส่งเข้าไปในไส้ว่างของนิ่งแน่นในกลางกำเนิดขาวนั้น แล้ว ทับทวี จองถนนพิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวีจนสุดหยาบสุดละเอียด นับอายุธาตุ อายุบารมีไม่ถ้วน เป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด

วิธีทำแว่นทำกล้อง แว่นกล้องนั้นสำหรับส่องวิชชาให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ต้องทำประกอบขึ้นด้วยธาตุธรรมเหล่านี้คือ.-

๑. ธาตุธรรมของ เห็น จำ คิด รู้

๒. ธาตุธรรมตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ธาตุธรรมของนิโรธ ธาตุธรรมของตรัสรู้ในนิโรธ ธาตุธรรมของคำนวณในตรัสรู้ในนิโรธ

ธาตุธรรมทั้ง ๒ พวกนี้ เอามาประกอบขึ้นเป็นแว่นเป็นกล้องเหมือนทางโลกเขาเอาทรายแก้วมาประกอบขึ้นเป็นกระจกแว่น กระจกกล้องฉะนั้น ธาตุธรรมทั้ง ๒ พวกนี้ยิ่งละเอียดเข้าไปมากเท่าไรแว่นกล้องประจำกายนั้น ๆ ทุกกายจะละเอียดไปตามกายนั้น *แว่น*นั้นมีลักษณะใสสะอาดบริสุทธิ์ สัณฐานกลมเหมือนกระจกแว่นหรือดวงอาทิตย์สำหรับใช้ส่อง ส่วน*กล้อง*นั้นละเอียดกว่าแว่น สัณฐานกลมใสอยู่ในจุดศูนย์กลางแว่น สำหรับใช้ส่องให้เห็นชัดขึ้น เหมือนกล้อง

จุลทัศน์ใช้ส่องของเล็กให้เห็นชัดฉะนั้น ถ้ายังไม่เห็นชัดก็ใช้วิธีต่อแว่นกล้องต่อไป

วิธีต่อแว่น ต่อกล้อง ต่อญาณ ต่อนิโรธ ต่อตรัสรู้ในนิโรธ ต่อคำนวณในตรัสรู้ในนิโรธ ต่อ เห็น จำ คิด รู้ ของทุก ๆ กาย ตลอดวงศ์สายขาว สายกลาง และสายดำ กายทั้งหมดทุกกายมี เห็น จำ คิด รู้ มีแว่น มีกล้อง มีญาณ นิโรธ ตรัสรู้ในนิโรธ คำนวณในตรัสรู้ในนิโรธ ทุกกาย จงเอามาต่อกันเข้าให้หมดทุกกาย ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ ทั้งภพน้อย ภพใหญ่ แล้วกลั่นให้ใสสะอาด

วิธีต่อแว่นต่อกล้องนั้นต่อในกลางของกลาง ๆ ๆ อยู่ทีเดียว ไม่ใช่ต่อให้ยืดยาวไปเหมือนสันเชือก ต่อเข้าไปในกลางของกลาง ๆ ๆ ละเอียดเข้าไปทุกทีไม่ถอยหลังกลับ จนสุดหยาบสุดละเอียด วิธีส่องแว่นและกล้องก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่ส่องให้ยืดยาวไปเหมือนทางเดิน ส่องเข้าไปในกลางของกลาง ๆ ๆ ทีเดียว ให้ละเอียดเข้าไปทุกทีไม่ถอยหลังกลับ จนสุดหยาบสุดละเอียด ยิ่งละเอียดเข้าไปมากเท่าไร แว่นและกล้องก็ยิ่งใสหนักขึ้น ยิ่งเห็นวิชชาเด่นชัดขึ้น

วิธีฟังเหตุการณ์ การฟังเหตุการณ์ของเขา ให้เอารู้แลบเข้าในไส้เขาแล้ว นิ่งฟังเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเขา (ฝ่ายดำ)

ต้นธาตุมนุษย์

ต้นธาตุที่อยู่ในกายมนุษย์นี้ มีรัศมีของกายกลมโดยรอบตัว วัดได้ ๒๐ วา วัดตัดตรงดุจมะนาวผ่าซีกได้ ๓ วา สีของรัศมีนั้นมี ๖ ประการคือ

๑. สีชั้นในสุด เป็นสีขาวอมเหลือง คือ สีดาว

๒. ชั้นที่ ๒ ออกมา เป็นสีแดงอมเหลือง

๓. ชั้นที่ ๓ ออกมา เป็นสีขาวนวล

๔. ชั้นที่ ๔ ออกมา เป็นสีเหลืองอมแดง หรือสีทองแดง

๕. ชั้นที่ ๕ ออกมา เป็นสีเหลืองอมชมพู

๖. ชั้นที่ ๖ ออกมา เป็นสีเขียวอมดำ หรือสีปีกแมลงทับ

รัศมี ๖ ประการของต้นธาตุมนุษย์นี้ ภาคดำเขาปิดเสีย ตามนุษย์จึงแลไม่เห็น ต้องพิจารณาด้วยตา*ธรรมกาย* จึงจะรู้และเห็นได้

สิทธิและอำนาจ

สิทธิและอำนาจทั้งสองอย่างนี้ต่างกัน *สิทธิ* หมายถึงได้สิทธิในสิ่งนั้น ๆ บริบูรณ์เต็มที่ เช่นได้สิทธิเป็นกษัตริย์ ได้สิทธิเป็นจักพรรดิ์ ได้สิทธิเป็นพ่อบ้านแม่เรือน ได้สิทธิในพื้นที่ดิน เป็นเรือกสวนไร่นาเป็นต้น *ส่วนอำนาจนั้นเป็นของมีขึ้นเนื่องมาจากสิทธินั้น* เช่น กษัตริย์มีสิทธิปกครองอาณาจักรไปแค่ไร อำนาจก็มีไปแค่นั้น หรือพ่อบ้านแม่เรือนเป็นผู้มีสิทธิในพื้นที่เรือกสวนไร่นาของ ๆ ตน มีสิทธิปกครองสิทธิ์ขาดแค่ไร อำนาจของตนก็มีสิทธิไปแค่นั้น

วิธีแสวงหาสิทธิทางโลก ต้องใช้วิธีต่าง ๆ นานา ตลอดจนถึงเบียดเบียนรบราฆ่าฟันกันเป็นพวก ๆ ใช้ศัตราวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ เข้าประหัตประหารกัน เพื่อแย่งสิทธิกันนั้นเอง เพราะชาติใดพวกใดได้สิทธิขยายเขตออกไปมากแค่ไร อำนาจการปกครองขยายส่วนไปแค่นั้นตามสิทธิ

ส่วนการแสวงหาสิทธิในทางธรรมนั้น ไม่ใช้อาวุธยุทโธปกรณ์ประหัตประหารกันเช่นนั้น ใช้สมาธิจิตหรือจิตตานุภาพที่หยุดนิ่งจนละเอียดไม่มีสิ้นสุด ที่เรียกว่า "อนัตตญาโณ" นับเป็นเครื่องหาสิทธิของเขามา คือ เอากายทั้งหมดทุกกาย ตลอดวงศ์สายขาว วงศ์สายกลาง และสายดำ ทั้ง เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด มาซ้อนสับทับทวีเข้าในกายมนุษย์ กลั่นให้ใสสะอาดดี แล้วเอาจุลจักรกับพวกบริวารพร้อมด้วยสมบัติรัตนะ ๗ ประการ และมหาจักรกับบริวารพร้อมด้วยสมบัติรัตนะ ๗ ประการ ของทุก ๆ กายตลอด วงศ์สายขาวสายกลาง ทั้งกาย เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด มาซ้อนสับทับทวีเข้า

ในรัตนะ ๗ ประการนั้นทั้ง ๗ อย่าง หรือเฉพาะอย่างเดียวก็ได้ คือ เมื่อเอารัตนะอย่างหนึ่ง อีก ๖ อย่างก็คงมารวมอยู่ในรัตนะอย่างเดียวนั้นทั้งหมด เช่นจะรวมในจักรแก้ว รัตนะอีก ๖ ก็รวมในจักรแก้วหมดนั้นทุกอย่าง หรือจะไม่รวมเฉพาะอย่าง ให้คงเป็นสัตตรัตนะอยู่ครบทั้ง ๗ ก็ได้สุดแท้แต่จะต้องการ แล้วกลั่นให้ใสสะอาดทั้ง ๗ แล้วเอา*มือขวาของกายมนุษย์นี้ถือจักร มือซ้ายถือดวงแก้ว ส่วนรัตนะอีก ๕ อย่างนั้นเอาเข้าในกายมนุษย์* กลั่นให้กายใสเป็นแก้ว นี้เป็นการยืนพื้นไว้เป็นมูลเดิม แล้วพิสดารรัตนะ ๗ ออกไปตามแต่จะต้องการใช้

วิธีใช้รัตนะ ๗

๑. ถ้าจะให้สว่างก็เอารัตนะ ๗ นั้นรวมเข้าในดวงแก้ว แล้วกลั่นเข้าในแว่นในกล้องสำหรับส่องให้ชัด

๒. จะให้เป็นพาหนะก็เอารัตนะ ๗ นั้น รวมเข้าในช้างแก้วม้าแก้วสำหรับขี่

๓. จะให้เป็นสมบัติก็เอารัตนะ ๗ นั้น อัดรวมเข้าในขุนคลังแล้วให้เป็นสมบัติต่าง ๆ ขึ้น

๔. จะให้เกิดกำลังก็เอารัตนะ ๗ นั้น อัดรวมเข้าในขุนพลแก้วทำให้เกิดพละกำลังในกิจการนั้น ๆ

๕. ถ้าจะให้เป็นสุขสบายและเป็นที่รักของคน ก็เอารัตนะ ๗ อัดรวมเข้าในนางแก้ว ทำให้เป็นที่รักที่ชอบของคนอื่น ๆ และเป็นสุขสบาย

๖. ถ้าจะให้เกิดอำนาจเป็นที่เกรงขามและเกิดฤทธิ์ ก็เอารัตนะ ๗ นั้นอัดรวมเข้าในจักรแก้ว แล้วใช้จักรแก้วไปตามความปรารถนา

เมื่อกายมนุษย์นี้มือขวาถือจักรแก้ว มือซ้ายถือดวงแก้วมณีโชติ และแก้วอีก ๕ นั้นกลั่นเข้าในกายมนุษย์จนใสสะอาดบริสุทธิ์ดีแล้ว จงเดินเครื่องเข้าไปในหัวใจเครื่องของสิทธิ ร้อยไส้หัวใจเครื่องสิทธิเข้าไปเป็นลำดับ ๆ ไม่ถอยหลังกลับละเอียดเข้าไปแก่เข้าไปทุกที เข้าไปในหัวใจเครื่องของทะเลสิทธิ ของเหตุทะเลในเหตุทะเลสิทธิ ละเอียดหนักเข้าไปไม่ถอยหลังกลับ แก่เข้าไปเท่าไรละเอียดเข้าไปเท่าไร ร้อยไส้เครื่องสิทธิเข้าไปได้เท่าไร ก็ชื่อว่าได้ธาตุธรรมเป็นสิทธิเท่านั้น ๆ และได้อำนาจปกครองบังคับธาตุธรรมได้แค่นั้น ๆ เหมือนพระมหากษัตริย์รบได้อาณาเขตออกไปเท่าไร ก็ได้อำนาจปกครองเท่านั้น ๆ ทำไปเช่นนี้เป็นลำดับ ๆ จนกว่าจะยึดสิทธิในธาตุธรรมได้ทั้งหมด ถ้ายึดสิทธิธาตุธรรมได้ทั้งหมดแล้ว ก็เอาบรมพุทธจักรสูงสุดมาใช้ได้ เมื่อใช้บรมพุทธจักรสูงสุดได้แล้ว ก็มีอำนาจบังคับให้เกิดบุญศักดิ์สิทธิ์ และบังคับบาปศักดิ์สิทธิ์ได้สมใจนึก ไม่มีอะไรเป็นอุปสรรคขัดขวาง เช่นจะนึกให้คนนี้เป็นกษัตริย์ก็ได้ดังใจนึก จะให้คนนี้เป็นเศรษฐีก็เป็นได้สมใจนึก จะให้คนนี้คนนั้นเป็นอย่างใด ๆ หรือภพนี้ภพนั้นเป็นอย่างใด ๆ จะเป็นฝ่ายดีฝ่ายชั่วก็ตาม ก็ได้สมใจนึกทุกประการไม่ขัดขวางเลย

* เพราะฉะนั้น วิชชา (วิชชาการสะสาง ธาตุ-ธรรม) นี้ท่านอาจารย์ (พระมงคลเทพมุนี) ของผู้บันทึก จึงอุตส่าห์พยายามยิ่งนักทุกคืนวันเป็นเวลา ๑๑ ปีเศษ เพื่อจะยึดสิทธิมาสร้างความสุขให้แก่สัตวโลกทั่วไป ตลอดทั้งแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาลทั้งสิ้นโดยไม่ถอยหลังกลับ

พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ขีณาสพทั้งหลายสร้างบารมีมาองค์ละมาก ๆ นับด้วยอสงไขย ก็เพื่อจะยึดสิทธินี้เอง

เพราะสิทธิเป็นตัวสำเร็จ สิทธิทางโลกยึดได้ด้วยกำลังศัตราวุธ ส่วนสิทธิทางธรรมยึดได้ด้วยบารมีเท่านั้น นอกจากบารมีแล้วยึดไม่ได้

*บารมี*นั้นมี ๓๐ ประการ คือ ทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมะบารมี ปัญญาบารมี วิริยะบารมี ขันติบารมี สัจจะบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี และอุเบกขาบารมี รวมเป็น ๑๐ เมื่อบารมีแก่กล้าขึ้นเต็มส่วนก็จะกลั่นตัวเองเป็นอุปบารมีอีก ๑๐ และเมื่ออุปบารมีแก่กล้าขึ้นเต็มส่วนก็จะกลั่นตัวเองเป็นปรมัตถบารมีอีก ๑๐ รวมเป็น ๓๐ ประการ

ส่วน*รัศมี*นั้นก็มาจากบารมี ๓๐ นั้นเอง แต่กลั่นเป็นแสงสว่างรุ่งโรจน์โชติช่วงขึ้น เป็นรัศมีสว่าง

กำลัง นั้นคือความแรงและความแก่กล้าของบารมี ๓๐ นั้นแรงกล้าขึ้น

ส่วน *ฤทธิ์* นั้น คือ สำเร็จผลของบารมี ๓๐ นั้น คือ *ตัวยึดสิทธิ* นั้นเอง

ทั้งบารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ เหล่านี้ พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ขีณาสพทั้งหลาย ตลอดถึงพระอริยสาวกและปุถุชนทั้งสิ้น ได้ก่อสร้างบำเพ็ญมานับชาติไม่ถ้วน เป้าหมายใจดำแห่งจุดประสงค์ก็เพื่อจะปั้นกำลังให้มากจนกว่าจะพอการยึดสิทธินี้ได้สำเร็จผลนั้นเอง เหมือนชาวโลกตระเตรียมกำลัง พลรบบ้าง อาหารบ้าง ศัตราวุธบ้าง เพื่อรบเอาดินแดนเป็นสิทธิของพวกจนสำเร็จผลนั้นเอง

เครื่องสิทธิ

เครื่องสิทธิเป็นเครื่องใหญ่เป็นที่รวบรวมและปกครองสรรพสัตว์ทั้งหมดของภพหนึ่ง ๆ อยู่ในหัวใจเครื่องของต้นเครื่องทั้งสิ้น

ฉะนั้นเครื่องสิทธิจึงเป็นรากฐานและเป็นมูลเดิมของภพ แต่อยู่ในกำเนิดเดิมของภพทุกภพเหมือนกละรูปอยู่ในกำเนิดเดิมของกายมนุษย์ และเหมือนราก ลำต้น กิ่งก้านสาขา ของต้นไม้อยู่ในพืชเดิมของต้นไม้ ฉะนั้น

เครื่องอำนาจ

ในเครื่องสิทธินั้นมีเครื่องอำนาจ เครื่องบุญ เครื่องบารมี เครื่องรัศมี เครื่องกำลัง เครื่องฤทธิ์ เครื่องบุญศักดิ์สิทธิ์ เครื่องบาปศักดิ์สิทธิ์ เครื่องตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เครื่องเข้านิโรธ เครื่องตรัสรู้ในนิโรธ เครื่องคำนวณ มีเหมือนกันหมดทุกภพ ๆ ใหญ่ขึ้นไป ๆ ละเอียดขึ้นไปตามชั้นของภพนั้น ๆ เป็นเถา เป็นชุด เป็นชั้น เป็นตอน เป็นภาค เป็นพิด แล้วเป็นเถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด ชั้นที่ ๑-๒-๓-๔-๕ ฯลฯ ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน โกฏิ อสงไขยเกินกว่าอสงไขยจนนับไม่ถ้วน แล้วมีเครื่องปกครองภพสาม โลกันตร์ เครื่องปกครอง อากาศโลก ขันธโลก สัตวโลก เครื่องปกครองกำเนิดเดิม เครื่องปกครอง เห็น จำ คิด รู้ เครื่องปกครองอวัยวะน้อยใหญ่ทั่วทุกขุมขนนอกกาย ดุจดังที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น

เครื่องเหล่านี้ก็ดี กายของพระนิพพาน ภพสาม โลกันตร์ แต่ละกาย ๆ ก็ดี อย่างหนึ่ง ๆ ล้วนแต่เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด นับอสงไขยชั้นไม่ถ้วนทุกอย่างสุดแต่จะพิสดารไปเถิด ภพหนึ่ง ๆ นั้นตั้งอยู่ห่างกันเท่าชั่วญาณของพระพุทธเจ้าองค์แรก ซึ่งเป็นผู้ปกครองภพนั้น ๆ เท่ากันทั้ง ๔ ด้าน ภพที่เราอยู่นี้นับจากภพของนอกเข้ามากว่าจะถึงภพเราอยู่นี้ นับอสงไขยชั้นเป็นหนึ่ง นับไปหลายชนชั้นเท่า

จนนับอสงไขยชั้นไม่ถ้วน จึงจะถึงภพที่เราอยู่นี้ และชั้นในของภพที่เราอยู่นี้เข้าไปก็มีอเนกอนันต์นับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วนเหมือนกัน ภพหนึ่ง ๆ นั้นเมื่อสุดภพแล้ว มีสายภพเป็นดุจหัวขั้วโยงเข้าไปชั้นในเข้าไป ในเหตุอากาศ ๆ ๆ ไปจรดกับขั้วของภพชั้นในนั้นคือสุดภพชั้นในแล้วก็มีสายโยงเข้าไปในเหตุอากาศ สว่าง ว่างอีก โยงติดต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่เข้าไปเช่นนี้ไม่ขาดสาย ในสายที่โยงเข้าไปนั้น แต่ละสาย ๆ มี เครื่องสิทธิ เครื่องอำนาจ เครื่องบุญ เครื่องบารมี เครื่องรัศมี เครื่องกำลัง เครื่องฤทธิ์ เครื่องบุญศักดิ์สิทธิ์ เครื่องบาปศักดิ์สิทธิ์ เครื่องตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เครื่องเข้านิโรธ เครื่องตรัสรู้ในนิโรธ เครื่องคำนวณ แต่ละเครื่องมี เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด นับชั้นไม่ถ้วน มีเหมือนกันทุกภพและโยงติดต่อกันเป็นลูกโซ่ถึงกันเป็นอันเดียวกันหมด ยิ่งเข้าไปข้างในมากเท่าไรเครื่องเหล่านี้ก็ยิ่งใหญ่ ยิ่งแก่ ยิ่งละเอียด หนักขึ้นไปตามภพนั้น ๆ ทุกประการไม่ถอยหลังกลับ

เซพ–มรรค

วิธีดูเซพ

"*เซพ*" นั้นคือ *คุกหรือที่คุมขังนักโทษผู้กระทำผิด* คือธาตุธรรมในภพนั้น ๆ ประชุมกันว่า ถ้าใครทำผิดต่อวงศ์สายขาวหรือเป็นไส้ศึกและเป็นแนวที่ ๕ ทรยศต่อวงศ์สายขาวที่เรียกว่า *ขบถ* แล้วให้เซพเป็นผู้ดึงดูดธาตุธรรมของผู้นั้นมาทำลายเสีย ดุจดังว่าผู้รักษากฎหมาย หรือกฎอัยการศึกก็ให้*ยิงเป้า*เสีย เมื่อธาตุธรรมในภพนั้น ๆ ประชุมกันแล้ว จึงเอาธาตุธรรมของกายนั้น ๆ ทั้งกาย เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด ทั้งหมดเฉพาะภพนั้นคนละเล็กละน้อยมารวมกันแล้ว ปรุงธาตุธรรมเหล่านั้นขึ้นเป็นเซพ ๆ นั้นมี เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด ของเซพไม่มีสิ้นสุด ละเอียดไปตามกาย กายละเอียดไปแค่ไร ก็มีเซพละเอียดไปตามกายทุกกายทุกภพ ภพหนึ่ง ๆ ก็มีเซพประจำภพนั้น ๆ ทุกภพ แต่ละเอียดไปตามภพนั้น *เซพนั้นอยู่ในหัวใจเครื่องของสิทธิ* ละเอียดเข้าไปเป็นลำดับ ๆ ตามภพตามกายไม่มีสิ้นสุด มีสัณฐานกลมโตเท่า ๆ กับภพสาม เซพของภพไหนก็โตเท่าภพนั้น หน้าที่ของเซพ คือ ถ้าใครทำผิดก็ดึงดูดธาตุธรรมส่วนที่ละเอียด ๆ ตลอดถึงธาตุธรรมหยาบ ๆ ของผู้นั้น เอาเข้าเซพไปตามความผิดมากน้อยหนักเบา หรือต้นธาตุต้นธรรมในอายตนนิพพานและในมนุษย์สั่งให้เอาใครเข้าเซพ ก็ดึงดูดเอาผู้นั้นเข้าไปตามคำสั่งของต้นธาตุต้นธรรม ซึ่งเป็นแม่ทัพมีอาญาสิทธิ์ขาด หรือถ้าจะสั่งให้เอาใครออกจากเซพ คนนั้นก็ออกจากเซพได้ เหมือนพระเจ้าแผ่นดินจะเอาใครเข้าคุกก็ได้ จะถอดใครออกจากคุกก็ได้

ภายในของเชพนั้นเป็นอากาศว่าง แต่ว่าอากาศว่างนั้น เป็นแก๊ส เป็นกรด เป็นไอกรด เป็นสุด หมด ไม่มี ว่าง เปล่า ดับ สับหาย สูญ สิ้นเชื้อ ไม่เหลือเศษ หล่อเลี้ยง เป็นอยู่ ปราสาท เหตุรส เหตุชาติ เหตุไอ เหตุแก๊ส เหตุแก๊สกรด ละเอียดลงไปเป็นลำดับ ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด

วิธีดูเชพดูด คือ มีเครื่องของเชพ เมื่อบังคับเครื่องเดินเครื่องของเชพแล้ว เชพก็ดึงดูดธาตุธรรมนั้นเข้าในเชพ แล้วแก๊สกรดในเชพก็ทำลายธาตุธรรมนั้นเป็นลำดับจนสุดหยาบสุดละเอียด

วิธีดูมรรค

"*มรรค*" นั้นเป็นธาตุธรรมละเอียด *อยู่ในหัวใจเครื่องของเชพ* มีหน้าที่กินเชื้อธาตุธรรมให้สูญสิ้น เหมือนไฟกินเชื้อน้ำมัน และกรดกินเชื้อมลทินนั้น ๆ ให้สูญสิ้นไปฉะนั้น เหมือนมรรคของปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็กินเชื้อของกิเลส คือ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย ให้สูญสิ้นไป คือ.–

๑. *กาย* กับเนื้อ*หัวใจ* เป็น *ศีล* และเป็น *ปฐมมรรค* เมื่อมรรคเกิดขึ้นแล้ว มรรคก็เป็นกรดกินเชื้อของกิเลส *ปฏิฆานุสัย* ให้สูญสิ้นไป เหมือนไฟกินเชื้อน้ำมันฉะนั้น

๒. *ดวงจิต* เป็น *สมาธิ* และเป็น *มรรคจิต* เมื่อมรรคเกิดแล้ว มรรคก็เป็นแก๊สกรดกินเชื้อของกิเลส *กามราคานุสัย* ให้สูญสิ้นไป เหมือนกรดกัดสนิมฉะนั้น

๓. *ดวงวิญญาณ* เป็น *ปัญญา* และเป็น *มรรคปัญญา* เมื่อมรรคเกิดขึ้นแล้ว มรรคก็ฆ่าเชื้อของกิเลส *อวิชชานุสัย* ให้หมดสูญไป

เหมือนแก๊สกรดที่จี้ให้หมดมลทินแว๊บเดียวเท่านั้น มลทินก็หายสูญสิ้นหมดเชื้อไปฉะนั้น

มรรค นั้นมีสัณฐานกลมโตเท่ากับเซพ เซพของภพไหนก็โตเท่ากับภพสามของภพนั้น ๆ ส่วนมรรคก็โตเท่ากันกับเซพของภพนั้น ๆ เหมือนกัน แต่ซ้อนอยู่ภายในของเซพ ละเอียดกว่าเซพ และกินเชื้อธาตุธรรมเป็นลำดับ ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดเช่นเดียวกันกับเซพ

เซพ และ *มรรค* ทั้ง ๒ นี้ แต่ละภพ ๆ ก็มี เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ของภพนั้น ๆ เหมือนกัน

รัศมี สิ่งที่มีรัศมีเช่นดวงอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวแลตัวบุคคลเป็นต้น มีผู้บังคับเครื่องเดินเครื่องอยู่ในหัวใจเครื่องสิทธิส่งรัศมีมาให้เนื่องกัน เป็นลำดับ ๆ ไม่ขาดสาย

ผู้บังคับเครื่อง นั้น มีทั้งภาคขาว ภาคดำ ภาคใดละเอียดกว่าก็ยึดสิทธิอำนาจเดินเครื่องส่งรัศมีของภาคนั้น ๆ มา รัศมีภาคขาวแจ่มใสเปล่งปลั่งสีเหลืองนวลเย็นตา สุกใสรุ่งเรือง ถ้ารัศมีภาคดำ ส่งสีแดงคล้ำมัวเฉียบแหลมบาดตาเคืองตา ต้องนิ่งแน่นเดินเครื่องตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เครื่องเข้านิโรธ เครื่องตรัสรู้ในนิโรธ เครื่องคำนวณเทับทวีไม่ถอยหลังกลับ เข้าไปในหัวใจเครื่องสิทธิไปยึดสิทธิและอำนาจบังคับเครื่องให้ได้

ธาตุธรรมพิสดาร

ธาตุนั้นต้องอาศัยธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจึงตั้งอยู่ได้ ไม่เช่นนั้นก็คุมกันไม่ติดเป็นธาตุขึ้นได้ ธาตุทั้ง ๖ นั้นมีสัณฐานกลมเหมือนกันหมด ซ้อนกันอยู่เป็นชั้น ๆ ใหญ่กว่าขึ้นไปเป็นลำดับ ๆ คือ วัดตัดกลางจากกลางของธาตุนั้น ๆ คือ.-

ธาตุดิน หนา ๒๔๐,๐๐๐ โยชน์

ธาตุน้ำ หนา ๔๘๐,๐๐๐ โยชน์

ธาตุไฟ หนา ๙๖๐,๐๐๐ โยชน์

ธาตุลม หนา ๑,๙๒๐,๐๐๐ โยชน์

ธาตุวิญญาณ หนา ๓,๘๔๐,๐๐๐ โยชน์

ส่วนอากาศธาตุนั้นไม่มีที่สิ้นสุดเรียกว่า *อนนฺโต อากาโส*

ธาตุทั้ง ๖ นี้ส่วนหยาบเห็นด้วยตา ส่วนละเอียดตามนุษย์แลไม่เห็น ต้องใช้ตาธรรมกายและใช้แว่นใช้กล้อง ต่อแว่นต่อกล้องส่องจึงเห็น เพราะเล็กยิ่งกว่าไยแมลงมุมที่ผ่าซีกออกไปตั้งอสงไขย แล้วแยกธาตุ ๖ ไปทีละธาตุ คือ แยกธาตุดินก่อนดังนี้

๑. แยกธาตุดินออกเป็น ๖ ธาตุ ครั้งที่ ๑

๒. แล้วเอาธาตุดินครั้งที่ ๑ แยกออกอีก ๖ ธาตุ

๓. แล้วเอาธาตุดินครั้งที่ ๒ แยกออกอีก ๖ ธาตุ

๔. แล้วเอาธาตุดินครั้งที่ ๓ แยกออกอีก ๖ ธาตุ

๕. แล้วเอาธาตุดินครั้งที่ ๔ แยกออกอีก ๖ ธาตุ

แล้วเอาธาตุดินครั้งที่ ๕-๖-๗- ฯลฯ ที่ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน โกฏิ อสงไขยมาแยกออกเป็น ๖ ธาตุ เฉพาะธาตุดินอย่างเดียว

เท่านั้นจนสุดหยาบสุดละเอียด เป็นธาตุดินล้วน คือ *เป็นว่าง เป็นเปล่า* เป็นของว่าง ของเปล่าไม่มีที่สิ้นสุด ใน*เหตุของว่าง ของเปล่า* นั้นเมื่อต่อแว่นต่อกล้องส่องเข้าไปก็มีธาตุดินอีก แล้วแยกไปอีก แยกๆ ไปจนไม่มีที่สิ้นสุด

แล้วแยก ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ ธาตุวิญญาณ อากาศธาตุทั้ง ๕ นี้ไปทีละธาตุ ๆ วิธีแยกเหมือนดังแยกธาตุดินนั้นทุกประการ

ส่วนธรรมนั้นเป็นของควบคุมธาตุและรักษาธาตุ ทั้ง ๖ นั้นให้ดำรงอยู่ไปได้ ไม่ให้แตกแยกหักพังสลาย *ธรรม*ในที่นี้ท่านหมายเอา *กุสลา ธัมมา อกุสลา ธัมมา อัพพยากตา ธัมมา*

ธาตุของสัตว์นรก อกุสลาธัมมารักษาให้ทนต่อไฟและเครื่องกรรมกรณ์ต่าง ๆ ในนรกนั้น ๆ ได้ เช่น พวกเป็ดกินหินเข้าไป ไฟธาตุเผาให้ละลายได้ แต่ส่วนไข่ของเป็ดอยู่ได้ไม่ละลายเพราะธรรมรักษาธาตุที่มีวิญญาณครองก็ดี หรือธาตุไม่มีวิญญาณครองก็ดี ล้วนแต่ธรรมรักษาทั้งสิ้น ถ้าฝ่ายดี กุสลาธัมมารักษา ถ้าฝ่ายชั่ว อกุสลาธัมมารักษา ถ้าฝ่ายไม่ดีไม่ชั่ว อัพพยากตาธัมมารักษา ได้ในอรรถว่า *ยสฺมึ สมเย ขนฺธา ตสฺมึ สมเย ธมฺมา โหนฺติ* แปลว่า "*ขันธ์ธาตุมีในสมัยใด ธรรมย่อมมีในสมัยนั้น*" ธรรม คือ กุศลธรรม อกุศลธรรม อัพพยากตาธรรม ธรรมก็มีหยาบมีละเอียดไปตามธาตุ ธาตุละเอียดไปแค่ไรและแก่ไปแค่ไร ธรรมก็ละเอียดและแก่ไปแค่นั้นคู่กันไปกับธาตุ แล้วแยกธรรมธาตุ ๖ นั้นไปทีละธาตุ ๆ คือ แยกธาตุดินก่อน แล้วจึงแยกธาตุอีก ๕ นั้นไปเป็นลำดับ ๆ วิธีแยกก็เหมือนกันกับแยกธาตุ ๖ ดังที่กล่าวมาแล้วทุกประการ แต่แยกไปทีละธาตุ ๆ เท่านั้น

ธาตุเดิมธรรมเดิม

ธาตุเดิมธรรมเดิมนั้นมาจาก*ไม่มี* ไม่มีนั้นเองมาเป็นธาตุเดิมธรรมเดิม

ธาตุเดิม มีสัณฐานกลมใสสะอาดบริสุทธิ์ไม่มีสีใดเจือปน

ส่วน*ธรรมเดิม*นั้นใสสะอาดบริสุทธิ์กว่าธาตุ ไม่มีสีอันใดเจือปนเช่นกัน มีสัณฐานกลมเหมือนธาตุ แต่ดีกว่าใสกว่าละเอียดกว่าธาตุ ส่วนธาตุที่มีสีเจือปนนั้นเป็นธาตุที่ผสมแล้ว ส่วนธรรมก็เหมือนกัน ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ ทั้ง ๕ อย่างนี้เป็นอากาศโลกส่วนละเอียดประกบอยู่ และเซพอยู่ในขันธโลก

โลกคือภพก็ดี โลกคือกายมนุษย์ก็ดี ตั้งอยู่ท่ามกลาง มีอากาศโลกส่วนหยาบ ๆ หล่อเลี้ยงอยู่ภายนอกอากาศโลก ส่วนละเอียดก็หล่อเลี้ยงแทรกแซงอยู่ภายใน สัตวโลกอาศัยละเอียดภายในหล่อเลี้ยงไว้ให้เป็นอยู่

สรรพสิ่งทั้งปวงรวมเรียกว่า ธาตุธรรม ทั้งสิ้น เช่น ธาตุเปรี้ยว ธาตุเค็ม ธาตุเผ็ด ธาตุร้อน ธาตุเย็น ธาตุขม ธาตุหวาน ฯลฯ ธาตุอเนกอนันต์ ส่วนสีต่าง ๆ ก็เป็นธาตุธรรม เช่น ธาตุเขียว ธาตุแดง ธาตุเหลือง ธาตุขาว ธาตุดำ ฯลฯ แต่ล้วนเป็นธาตุอเนกอนันต์นับไม่ได้ สิ่งใดเป็นธาตุ สิ่งนั้นก็เป็นธรรมด้วยทั้งสิ้น

ส่วนธาตุที่หยาบ คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ อากาศธาตุ ก็ทำลายได้เช่นเมื่อเวลาโลกพินาศ หรือเอาไฟเผาสิ่งนั้นสิ่งนี้ หรือดินกรด น้ำกรด ไฟกรด ลมกรด อากาศกรด เป็นต้น ย่อมทำลายได้แต่เฉพาะธาตุที่หยาบกว่าตน ส่วนธาตุที่ละเอียดกว่านั้นลงไปจนไม่สามารถจะแลเห็นได้ด้วยตาเนื้อ เป็นต้นว่า *ธาตุช้อน ธาตุสุด*

ธาตุหมด ธาตุไม่มี ธาตุว่าง ธาตุเปล่า ธาตุดับ ธาตุลับ ธาตุหาย ธาตุสูญ ธาตุสิ้นเชื้อ ธาตุไม่เหลือเศษ และส่วนที่เป็นธาตุละเอียดๆ ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ ทำลายไม่ถึง ทำลายไม่ได้ ธาตุธรรมที่ละเอียด เช่นว่ามานี้มีอเนกอนันต์นับไม่ถ้วนเหมือนกัน

แยกธาตุของสีรัศมี ๖

สีรัศมี ๖ ประการ คือ สีขาวอมเหลือง สีแดงอมเหลือง สีขาวอมนวล สีเหลืองอมแดง สีเหลืองอมชมพู สีเขียวอมดำ ไปทีละสีๆ จนครบ ๖ สี สีหนึ่งๆ แยกเป็นธาตุ เสร็จแล้วก็แยกเป็นธรรมต่อไป จนสุดหยาบสุดละเอียด

แยกธาตุแยกธรรม

แยกธาตุแยกธรรมของที่ตั้ง เห็น จำ คิด รู้ ของธาตุเห็น ธาตุจำ ธาตุคิด ธาตุรู้ ของดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ ไปจนสุดหยาบสุดละเอียด เป็นธาตุล้วนธรรมล้วนของกายทุกกายตลอดถึงกาย เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด จนสุดหยาบสุดละเอียด

แล้วแยกธรรมของที่ตั้ง บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ สิทธิ อำนาจ บุญศักดิ์สิทธิ์ บาปศักดิ์สิทธิ์

แยกธาตุธรรมของธาตุบารมี ธาตุรัศมี ธาตุกำลัง ธาตุฤทธิ์ ธาตุสิทธิ ธาตุอำนาจ ธาตุบุญศักดิ์สิทธิ์ ธาตุบาปศักดิ์สิทธิ์ ไปจนสุดหยาบสุดละเอียดเป็นธาตุล้วนธรรมล้วน ของกายนั้นๆ ทุกกายตลอด เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด

ที่ตั้งของสภาพ ๘ อย่างมี บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ สิทธิ อำนาจ บุญศักดิ์สิทธิ์ บาปศักดิ์สิทธิ์ เหล่านี้ ตั้งอยู่ในหัวใจเครื่องสิทธิในไส้

สุดละเอียด ซ้อนกันเข้าไปเป็นลำดับ ๆ บารมีอยู่ชั้นนอก บาปศักดิ์สิทธิ์อยู่ชั้นใน

แยกธาตุแยกธรรมของพระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ ธรรมขันธ์

พระไตรปิฎกภาคกุศล ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ ภาคอกุศล ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ ภาคอัพพยากตาเป็นกลาง ๆ ไม่เป็นบุญไม่เป็นบาป ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ ธรรมขันธ์หนึ่ง ๆ เรียกว่า ศูนย์หนึ่ง ๆ ศูนย์หนึ่งนั้นพิสดารออกไปอีกศูนย์ละ ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ครั้งที่ ๑ พิสดารครั้งที่ ๒-๓-๔-๕-๖-๗ ฯลฯ จนถึง ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน โกฏิ จนนับไม่ถ้วน จนสุดหยาบสุดละเอียด แล้วจัดเป็น อดีต ปัจจุบัน อนาคต ทั้งอากาศโลก ขันธโลก สัตวโลก ทั้ง ๓ ภาค แล้วแยกเป็นธาตุภาค ๑ แยกเป็นธรรมภาค ๑ ไปจนสุดธาตุสุดธรรม เป็นธาตุล้วน ๆ ธรรมล้วน ๆ

วิธีพิสดารนั้น พิสดารไปทีละภาค ๆ คือ ภาคกุศล ภาคอกุศล ภาพอัพพยากตา ส่วนแยกธาตุแยกธรรมนั้น ก็แยกคู่กันไปกับพิสดารทีละภาค ๆ เช่นเดียวกัน

ภพพิสดาร

ภพต่าง ๆ ประกอบด้วย

๑. ภพน้อย ภพใหญ่

๒. ภพของสีต่าง ๆ สายต่าง ๆ

๓. ภพลับ ภพเปิดเผย ภพเลื่อนลอย

๑. ภพน้อย ภพใหญ่

รากฐานของภพ รากฐานของภพน้อย ภพใหญ่ และเครื่องใหญ่เครื่องย่อย เป็นผู้ปกครองภพ และเครื่องซึ่งซับซ้อนกันอยู่นับอายุธาตุ อายุบารมีอสงไขยไม่ถ้วน ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

รากฐานของภพทั้งหมดนั้น กำเนิดก็มีเท่าเมล็ดโพธิ์หรือเมล็ดไทรเมล็ดเดียวเท่านั้น เหมือนกำเนิดพืชเดิมของมนุษย์ฉะนั้น คือกำเนิดของมนุษย์นั้น เล็กเท่าหยาดน้ำมันงาอันใสที่สลัดทิ้งเสียแล้ว ๗ ครั้ง ซึ่งเรียกว่า *กละรูป* กละรูปนั้นตั้งฐานติดอยู่ที่ปากช่องโลหิตระดูเดิน ภายในกละรูปนั้นมีอากาศโลกเป็นที่รองรับ และมีขันธโลก คือ รูปขันธ์ตั้งอยู่ในอากาศโลก มีสัตวโลก คือ นามขันธ์ หรือ เห็น จำ คิด รู้ ตั้งอยู่ในขันธโลก ส่วนพืชเดิมเล็กเท่าเมล็ดโพธิ์ เมล็ดไทรนั้นก็คงเล็กเท่านั้นอยู่ตามเดิม ส่วนกละรูปซึ่งตั้งอยู่ในพืชเดิมนั้นอาศัยความ เอิบ อาบ ซึม ซาบ ของโลหิตระดูที่ปากช่องนั้น ซึมซาบเลี้ยงรักษาก็เจริญใหญ่โตเป็นลำดับ ๆ เหมือนพืชเดิมของต้นไม้ ซึ่งมีรากเง่าและลำต้นพร้อมทั้งกิ่งก้านสาขาอยู่ในพืชเดิมนั้นพร้อมแล้ว

อาศัยปถวีธาตุ และอาโปธาตุเอิบอาบซึมซาบเข้าไปเลี้ยงรักษา ก็เจริญงอกงามออกรากแตกลำต้นกิ่งก้านสาขาใหญ่โตขึ้นเป็นลำดับฉันใด รากฐานและมูลเดิมของภพน้อยและภพใหญ่ทั้งหมด แม้จะมีมากมายสักเท่าไร ๆ ก็ตาม ต้นเดิมก็คงมีกำเนิดเล็กเท่าเมล็ดโพธิ์เมล็ดไทรเมล็ดเดียวเท่านั้น เป็นพืชเดิมและเกิดซ้อนสับทับทวีกันขึ้นต่อ ๆ ไปเป็นลำดับ ๆ ไม่สิ้นสุดนับอสงไขยไม่ถ้วน นับอายุธาตุอายุบารมีหลายชนชั้นเท่า ก็ไม่ถ้วนอีก สุดวิสัยที่จะนับได้ ออกจากกำเนิดเดิมซึ่งเป็นพืชเมล็ดเดียวเท่านั้น

ภพนั้น ได้กล่าวมาในเบื้องต้นแล้ว ณ ที่นี้จะกล่าวแต่พอสมควรเท่านั้น คือ ภพนั้น ทั้งภพน้อย ภพใหญ่ ตั้งเรียงกันเป็นวงกลมดังเส้นดอกกระทุ่มกลมรอบภพหนึ่ง ๆ เท่ากับดอกกระทุ่มเส้นหนึ่ง ๆ เป็นวงกลมเข้าไปเป็นชั้น ๆ นับอสงไขยของอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน มีอยู่ในกลางของกลาง ๆ กำเนิดภพทุกทีไม่มีสิ้นสุด ภพชั้นในรักษาภพชั้นนอกต่าง ๆ รักษากันเข้าไปเป็นชั้น ๆ ทุกทีไม่มีสิ้นสุด ยิ่งเข้าไปในภพยิ่งแก่ ยิ่งใหญ่ ยิ่งละเอียดหนักเข้าไปทุกทีไม่ถอยหลังกลับ พระพุทธเจ้าและกายนั้น ๆ ก็แก่ ใหญ่ และละเอียดตามภพนั้น ๆ หนักเข้าไปทุกทีเช่นเดียวกัน

สภาพของโลกนั้นต่างกับของธรรม คือ *สภาพของโลกนั้น ของเล็กซ้อนอยู่ในของใหญ่และเข้าไปข้างในมากเท่าไรก็ยิ่งเล็กลงเท่านั้น* ส่วนสภาพของธรรมไม่เป็นเหมือนของโลก คือ *สภาพธรรมนั้น ของใหญ่ซ้อนอยู่ในของเล็ก ยิ่งเข้าไปข้างในมากเท่าไรยิ่งใหญ่ยิ่งละเอียดยิ่งแก่หนักเข้าทุกที ๆ* กำเนิดของภพหนึ่ง ๆ นั้น อยู่ในกลางของกลางกำเนิดของเดิมทั้งสิ้น เหมือนกำเนิดเดิมของกายมนุษย์ กำเนิดกาย

อื่น ๆ มากน้อยเท่าไร ก็อยู่ในกลางของกลางกำเนิดมนุษย์ทั้งสิ้น กำเนิดภพกำเนิดหนึ่ง ๆ นั้นอยู่ในหัวใจ

สัณฐานของภพ สัณฐานของภพน้อยภพใหญ่ที่ตั้งอยู่ คือ ภพใหญ่ตั้งอยู่กลาง ภพน้อยตั้งอยู่โดยรอบกลมสัณฐานเหมือนดังดอกกระทุ่ม คือภพใหญ่เหมือนกลางดอกกระทุ่ม ภพน้อยล้อมรอบเป็นชั้น ๆ เข้าไปนับอสงไขยไม่ถ้วน เหมือนเส้นของดอกกระทุ่มเต็มรอบไปทั้งดอก ภพหนึ่ง ๆ เท่ากับดอกกระทุ่มเส้นหนึ่ง ภพที่เราอยู่นี้เป็นภพเล็กอยู่รอบนอกและตั้งเรียงกันเป็นรอบที่ ๑-๒-๓-๔-๕ เป็นรอบ ๆ เป็นชั้น ๆ เข้าไปทุกที ๆ ยิ่งเข้าไปรอบชั้นในเข้าไป ก็ยิ่งแก่ใหญ่และละเอียดยิ่งขึ้นไปทุกที ๆ ตามลำดับเข้าไปเป็นชั้น ๆ *ภพนั้นพระพุทธเจ้าองค์ใดเกิดขึ้นก่อนในภพนั้น ภพนั้นก็ใหญ่โตเท่าพระญาณของพระพุทธเจ้าองค์แรกนั้น เพราะพระองค์ทรงปกครองเท่าพระญาณของพระองค์* ต่อมามีพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๒-๓-๔ เกิดขึ้นเป็นลำดับ พระพุทธเจ้าองค์แรกก็สอนให้ทำวิชชาช่วยกันปกครองภพนั้นขึ้นอีกเป็นลำดับ ส่วนภพที่อยู่ชั้นนอก ๆ จากภพที่เราอยู่นี้ออกไป ก็มีเท่าชั้นใน คือ เอาภพที่เราอยู่นี้เป็นเกณฑ์ข้างในเข้าไปมีภพล้อมกลมโดยรอบมี ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขยรอบ นับเข้าไปข้างในอีกก็มี ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขยรอบ นับเข้าไปข้างในทีละ ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขยรอบ ๆ ๆ นับเข้าไปเช่นนี้จนสุดหยาบสุดละเอียดของการนับภพ

ภพหนึ่ง ๆ ก็ตั้งอยู่ห่างกันเท่าญาณของพระพุทธเจ้าที่เกิดขึ้นพระองค์แรกของภพนั้น ๆ ส่วนระหว่างของภพนั้นตั้งอยู่ห่างกันเท่าญาณของพระพุทธเจ้าองค์แรกของภพนั้น กลมโดยรอบทั้ง ๔ ด้าน

เช่นเดียวกัน วิธีนับรอบชั้นใน นับตั้งแต่ภพที่เราอยู่เข้าไปเป็นชั้น ๆ ตามลำดับทีละ ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขย ส่วนรอบชั้นนอกจากภพที่เราอยู่นี้ออกมา นับตั้งแต่ภพที่อยู่นี้ตั้งต้นออกมาเป็นชั้น ๆ ตามลำดับ จนสุดชั้นรอบนอกมีภพอยู่ ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขย

วิธีนับภพว่ามีมากเท่าไร เอาภพที่เราอยู่นี้ตั้งเป็นเกณฑ์นับเข้าไปข้างในมากน้อยเท่าไร เป็นภพส่วนละเอียดข้างในเข้าไปเท่าไร ข้างนอกก็มีภพหยาบออกไปแค่นั้น ตัวอย่างเช่นสถานที่โบสถ์ โบสถ์นั้นเหมือนภพที่เราอยู่นี้ นับเข้าไปข้างในคือ นับภพที่เราอยู่ภายในโบสถ์ ซ้อนกันอยู่อเนกอนันต์นับไม่ถ้วน เหมือนอากาศซ้อนอยู่ภายในโบสถ์ฉะนั้น ภายนอกนั้นคือภพที่ซ้อนอยู่ภายนอกตัวโบสถ์ออกมาเป็นส่วนหยาบ ส่วนภพละเอียดข้างในนับได้มากน้อยเท่าไร ส่วนภพหยาบภายนอกก็มีเท่ากันกับข้างในนั้น ภพละเอียดข้างในนั้นคือ ยิ่งละเอียดเท่าไรยิ่งแก่มากและใหญ่มากเท่านั้น และมีเข้าไปเป็นชั้น ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด แล้วมีขาดระยะเป็นตอน ๆ *ภาคดำเขาทำเป็นภพดับ ลับ ตัด ตอน ซ่อน หาย สุด หมด ไม่มี ว่าง เปล่า* ไว้แล้วก็มีภพตั้งต้นต่อไปอีก แล้วไปขาดระยะลงอีก มีเป็นระยะ ๆ ไปเช่นนี้ไม่ขาดสาย

ภพนั้นที่ถูกมีเนื่องกันไปไม่ขาดสาย แต่ภาคดำเขาเอาธาตุดับ ลับ ตัด ตอน ซ่อน หาย มาใส่เข้า ภพจึงดูเป็นขาดตอนเป็นระยะ ๆ เข้าไปละเอียด ดับ ลับ ตัด ตอน ไปแค่ไร แค่นั้นเป็นหยาบที่สุดของเราคือเราขยับเลื่อนวิชชาเป็น ต้นวิชชาตามส่งไปให้ละเอียดเลยเข้าไปผ่านไส้ของเขาเลยไป ละเอียดออกหน้าเข้าไป จำนวนภพนั้นนับเข้าไปข้างในเป็นชั้น ๆ อสงไขย แล้วนับอสงไขยเป็นหนึ่ง ตั้งต้นไปอีก

จนถึงอสงไขยอีกแล้วนับอสงไขยที่ ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗ เป็นลำดับไปๆ เช่นนี้จนสุด เท่าอายุธาตุอายุบารมี แล้วนับอายุธาตุอายุบารมีเป็น ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗ ไปถึงอสงไขย แล้วนับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีไปอีกเป็น ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗ อสงไขยอายุธาตุ อายุบารมีก็ยังไม่สิ้นสุดภพ สรุปรวมความว่า ภพไม่มีสิ้นนับไม่ถ้วน วิธีนับอายุธาตุนั้น จะเอา มหากัลป์ ๑ หรือพุทธันดร ๑ หรือ ๑ อสงไขยปี ขึ้นนับเป็น ๑ ตั้งต้นไปได้ทั้งนั้น ทั้ง ๓ อย่างเท่ากับ ๑ อนุวินาทีๆ หนึ่ง ตั้งต้นไป ๖๐ อนุวินาทีเป็น ๑ วินาที ๖๐ วินาทีเป็น ๑ นาที ๖๐ นาทีเป็น ๑ ชั่วโมง ภพที่มากมายนับไม่ถ้วนเหล่านั้นภพหนึ่งๆ มีเครื่องใหญ่เครื่องย่อย เดินเครื่องติดต่อกันเป็นลูกโซ่นับไม่ถ้วน

เครื่องประจำภพ

รอบภพหนึ่งๆ ก็มี

๑. เครื่องสิทธิ
๒. เครื่องอำนาจ
๓. เครื่องบุญศักดิ์สิทธิ์
๔. เครื่องบาปศักสิทธิ์
๕. เครื่องบารมี
๖. เครื่องรัศมี
๗. เครื่องกำลัง
๘. เครื่องฤทธิ์

เครื่องทั้งหมดมี *หัวใจเครื่อง* และ *ผู้เดินเครื่อง* แต่ละเครื่องๆ มีเครื่องใหญ่เครื่องย่อยซ้อนสับทับทวีกันเป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืดๆ ในพืดๆๆ นับอายุธาตุ อายุบารมีไม่ถ้วน ทุกๆ เครื่องทุกๆ ภพ ทั้งภพน้อย ภพใหญ่ ภพลับ ภพเปิดเผย ของกายนั้นๆ ของผู้เลี้ยงกายนั้น ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกองค์ ทุกวงศ์ ทั้งวงศ์ สายขาว สายกลาง สายดำ เหมือนกันทั้งสิ้น ส่วนเครื่องใหญ่ เครื่องย่อยต่างๆ นานา ทุกๆ เครื่อง ทุกๆ ภพ ทุกๆ สี ทุกๆ สาย ทุกๆ กาย ทุกๆ วงศ์ ทุกๆ องค์ ของกายนั้นๆ ของผู้เลี้ยงกายนั้นๆ ทั้งภพน้อย ภพใหญ่ ภพลับ ภพเปิดเผย ทั้งวงศ์สายขาว สายกลาง สายดำ ล้วนแต่เดินเครื่องติดต่อกันเป็นลูกโซ่ไม่ขาดสาย ทุกเครื่องเดินถึงกันเป็นอันเดียวกันหมดทุกเครื่องจนสุดหยาบสุดละเอียด สุดแต่ฝ่ายไหนเข้าบังคับเครื่องๆ ก็เป็นไปตามความบังคับของฝ่ายนั้น ฝ่ายนั้นมีสิทธิมีอำนาจในการบังคับเครื่องได้ตามต้องการ ภพนั้นอยู่ข้างนอกจากภพเราอยู่นี้มี ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขยชั้น เป็นภพเล็กทั้งนั้น พระพุทธเจ้าถอดกายทั้งนั้น ส่วนภพข้างในจากภพเราอยู่นี้เข้าไปมีอเนกอนันต์นับไม่ถ้วน นับรวมกันทีละ ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขยชั้นๆ จนสุดหยาบสุดละเอียด และภพชั้นหนึ่งๆ ตั้งเรียงกันไปโดยรอบ รอบหนึ่งๆ มีภพ ๑๐๐ ปะโกฏิอสงไขย เหมือนกันทุกรอบทั้งภพข้างในและภพข้างนอก ภพนั้นยิ่งเข้าไปข้างในละเอียดมากเท่าไร พระนิพพานและพระพุทธเจ้าก็ยิ่งแก่และละเอียดมากและยิ่งใหญ่มากขึ้นไปทุกที และเป็นพระพุทธเจ้าพวกไม่ถอดกาย นิพพาน ภพสาม โลกันตร์

วิธีดูภพ วิธีดูภพนั้น ให้นิ่งอยู่ในกลางของกลางกำเนิดภพ กำเนิดภพนั้นอยู่ในกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมของมนุษย์ นิ่งแน่นอยู่

ในศูนย์กลางกำเนิดภพทีเดียว จะเห็นภพและเห็นเครื่องใหญ่เครื่องย่อยละเอียดเข้าไปเป็นชั้นๆ ทุกที ถ้าเห็นยังไม่ชัดก็เชื่อมเสริมกลั่นส่งกายมนุษย์และกายทุกกายตลอดวงศ์สายขาวทั้งหมด ทับทวี จองถนนพิสดาร ปาฏิหาริย์ ทับทวี ไม่ถอยหลังกลับ ซ้อนนิโรธ ซ้อนตรัสรู้ในนิโรธ ซ้อนคำนวณ ทับทวี นิ่งแน่น กลั่นแว่น กลั่นกล้อง หนักเข้าจะเห็นชัด ยิ่งหยุดนิ่งมากเท่าไร ก็ยิ่งเห็นชัดมากขึ้นนับอสงไขยไม่ถ้วนก็จะเห็นชัด ภพและเครื่องและสภาพต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ของสายขาวอย่างเดียว ส่วนสายอื่นๆ คือวงศ์ สายกลาง สายดำ ทุกสีทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ ทั้งภพน้อย ภพใหญ่ นั้นสีหนึ่งๆ ของสายขาว สายกลาง สายดำ นั้นแต่ละสิ่งๆ ล้วนมีนัยเท่ากันดังที่กล่าวมาแล้วทุกอย่าง ส่วนผู้ปกครองของภพนั้น พระพุทธเจ้าองค์แรกที่เกิดขึ้นในภพนั้นๆ ก่อนองค์อื่นเป็นผู้ปกครองเครื่อง ต่อมาเมื่อมีพระพุทธเจ้าเกิดขึ้นในภพนั้นๆ มากเท่าไร พระพุทธเจ้าองค์แรกก็สอนวิชชาให้ช่วยกันปกครองภพนั้นๆ ด้วยกันทุกองค์ พระพุทธเจ้าที่ปกครองเหล่านั้น แต่ละองค์ก็มี เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด ของพระพุทธเจ้านับอสงไขยชั้นไม่ถ้วนเหมือนกัน

๒. ภพของสีต่างๆ สายต่างๆ

ตามที่กล่าวมาเป็นภพของสายขาว ส่วนสายดำก็ดี สายกลางก็ดีมีนัยแบบเดียวกับภพสายขาว สายหนึ่งๆ ก็มีธาตุธรรมที่มีกายเป็นสีต่างๆ นับได้อสงไขยสี สีที่เป็นใหญ่นั้นมี ๘ สีๆ ละทิศ สี ๘ สีนี้สีหนึ่งๆ มีสีอื่นๆ เป็นบริวารหนึ่งอสงไขยสีเหมือนกันทั้ง ๘ สี สีดำ

นั้นเป็นสีที่ *ถูกปราบ คือภาคดำ* ส่วนอีก ๗ สีนั้นเป็น *ภาคของขาว* ทั้งนั้นซึ่งเป็น *ผู้ปราบ* ภพน้อย ภพใหญ่ นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ขันธโลก สัตวโลก อากาศโลก เครื่องใหญ่ เครื่องย่อย เครื่องสิทธิ เครื่องอำนาจ เครื่องบุญ เครื่องบารมี เครื่องรัศมี เครื่องกำลัง เครื่องฤทธิ์ และสภาพอื่น ๆ อีกทั้งหมดทุกประการของธาตุธรรมสีหนึ่ง ๆ แต่ละอย่าง ๆ ล้วนมีมากมายอเนกอนันต์ นับอสงไขยและนับอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน เหมือนภพน้อย ภพใหญ่ และสภาพต่าง ๆ ของกายมนุษย์สายขาวที่กล่าวมาแล้วทุกประการ สภาพต่าง ๆ คือ นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ขันธโลก สัตวโลก อากาศโลก เครื่องใหญ่ เครื่องย่อย และสภาพอื่น ๆ อีกภายในกายมีจำนวนมากน้อยเท่าไร และละเอียดเข้าไปเท่าไร แก่เข้าไปเท่าไร ใหญ่เข้าไปเท่าไร ภายนอกกายซึ่งเป็นธาตุธรรมดาย สำหรับรองรับธาตุธรรมเป็นนั้น ก็มีจำนวนมากน้อยเท่านั้น กับภายในกายมีหยาบออกไปและอ่อนออกไปเท่ากับภายในกายเหมือนกัน สรุปความว่าข้างภายในทำไปได้เท่าไร ข้างนอกกายก็มีคู่กันไปเท่านั้นเหมือนกัน

สีใหญ่ ๘ สีประจำ ๘ ทิศนั้น คือ สีทั้ง ๘ ทิศนี้อยู่ห่างไกลกัน ชั่วญาณของพระพุทธเจ้า ต้นพระนิพพานของภพที่เราอยู่นี้เหมือนกันทั้ง ๘ ทิศ

สีใหญ่ ๘ สี ประจำทิศทั้ง ๘ คือ

ทิศตะวันออก	สีขาว
ทิศอาคเนย์	สีเหลือง
ทิศทักษิณ	สีแดง
ทิศหรดี	สีเขียว

ทิศตะวันตก	สีดำ
ทิศพายัพ	สีม่วงอ่อน
ทิศอุดร	สีกลาง
ทิศอิสาณ	สีน้ำกรักแดง (สีน้ำตาลทรายแดง)

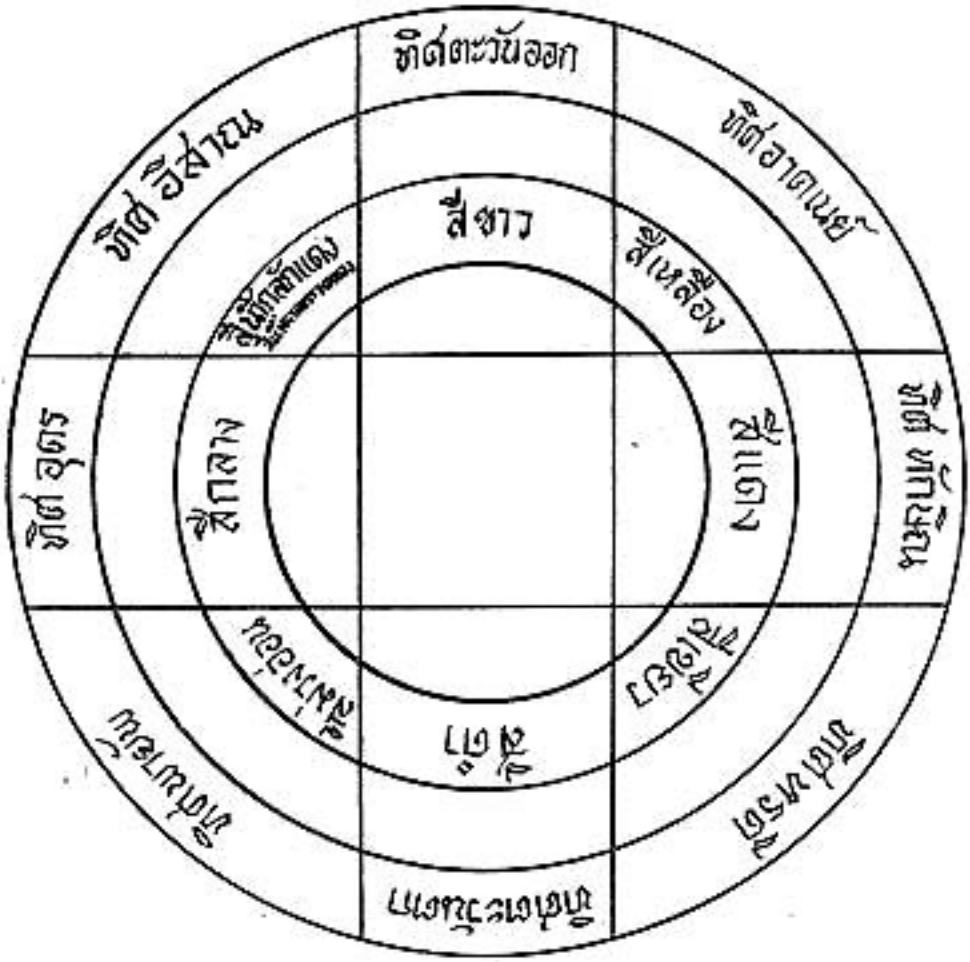

สีกลางไม่ดำไม่ขาวนั้น คือ สีตะกั่วตัด สีปรอท หรือสีขี้เถ้า สีใหญ่ ๆ ๘ สีนั้น พิสดารออกไปสีหนึ่ง ๆ เป็น ๖ สี เรียกว่า "ฉัพพรรณรังสี" คือ สีขาว สีเหลือง สีแดง สีเขียว สีชาดหรคุณ คือ

สีเหลืองอ่อน สีหงสบาท คือ สีเลื่อมปภัสสร มีสี เขียว แดง ขาว เหลือง สอดสีระคนปนกันดังรัศมีพระอาทิตย์ในเวลาอรุณขึ้นฉะนั้น สีทั้ง ๖ นี้ พิสดารออกไปทีละ ๖ ๆ เป็น ๓๖ สี แล้วพิสดาร ๓๖ สีนั้นออกไปอีกละ ๖ ๆ เป็น ๒๑๖ แล้วพิสดาร ๒๑๖ สีนั้นออกไปอีกละ ๖ ๆ ฯลฯ พิสดารออกไปเป็น ๖ ๆ เหมือนดังพิสดารธาตุธรรม ๖ เป็นลำดับ ๆ ไปจนนับได้สีละอสงไขยหนึ่ง ๖ สี เป็น ๖ อสงไขยสี ที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นพิสดารชั้นต่ำ แล้วพิสดารชั้นกลางต่อไป คือ

สี "ฉัพพรรณรังสี" ทั้ง ๖ นั้นพิสดารออกไปสีละ ๑๒ ๆ เป็น ๗๒ สี แล้วพิสดาร ๗๒ สีนั้นออกไปสีละ ๑๒ สีเป็น ๘๖๔ สี แล้วพิสดารสี ๘๖๔ สีนั้นออกไปอีกละ ๑๒ พิสดารไปอย่างละ ๑๒ สี ๆ โดยนัยนี้เป็นลำดับ ๆ จนถึงสีละอสงไขยหนึ่ง อสงไขยหนึ่ง ๑๒ สี เป็น ๑๒ อสงไขย ที่กล่าวมานี้เป็นพิสดารชั้นกลาง แล้วพิสดารสีชั้นสูงต่อไป คือ

สี "ฉัพพรรณรังสี" ทั้ง ๖ นั้นพิสดารออกไปสีหนึ่ง ๆ สีละ ๑๐๘ ๆ เป็น ๖๔๘ สีแล้วพิสดารสี ๖๔๘ สีนั้นออกไปอีกสีละ ๑๐๘ ๆ ฯลฯ เป็นลำดับไป ๆ จนถึงสีอสงไขย ๑๐๘ เป็น ๑๐๘ อสงไขย

๓. ภพลับ ภพเปิดเผย ภพเลื่อนลอย

ภพลับนั้น คือ ภพที่ซ่อนเร้นตั้งอยู่ในไส้ของ อากาศโลก ขันธโลก สัตวโลก และซ้อนกันอยู่เป็นชั้น ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดเป็นเถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พิด ของภพอเนกอนันต์นับไม่ถ้วน

ภพเปิดเผยนั้น คือ ภพที่ตั้งอยู่เป็นที่ปรากฏชัด ได้แก่ภพต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น

*ภพเลื่อนลอย*นั้น คือ ภพที่ตั้งอยู่ไม่เป็นที่ เลื่อนลอยไปตามอากาศได้ และตั้งอยู่ในไส้ของอากาศโลก ขันธโลก สัตวโลก ซ้อนกันอยู่เป็นชั้น ๆ จนสุดหยาบสุดละเอียดอเนกอนันต์ เป็น เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด นับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน

ภพทั้ง ๓ ประเภทที่กล่าวมาแล้วนี้ แต่ละภพ ๆ มี นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ มีสัตวโลก ขันธโลก อากาศโลก และสัตว์อาศัยอยู่ภพหนึ่ง ๆ อเนกอนันต์นับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีของ เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ของสัตว์ไม่ถ้วน สัตว์ตัวหนึ่ง ๆ ก็มีซ้อนสับทับทวีอยู่ในกายสัตว์ตัวเดียวเท่านั้น นับอสงไขยของ เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ของสัตว์ไม่ถ้วนและนับอายุธาตุบารมีก็ไม่ถ้วน นี้กล่าวเฉพาะสัตว์ในภพนั้น ๆ ตัวเดียวเท่านั้น ถ้าจะกล่าวสัตว์ทั้งหมดก็พรรณนาไม่ถ้วน บรรดาสัตว์เหล่านั้น แต่ละตัว ๆ มีพระไตรปิฎกทั้ง ๓ ภาค คือภาคกุศล ภาคอกุศล ภาคอัพพยากตา อย่างย่อภาคละ ๘๔,๐๐๐ ศูนย์ อย่างพิสดารนับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีของศูนย์หรือของธรรมขันธ์ไม่ได้ มีประจำทุกตัวสัตว์ทั้งหยาบทั้งละเอียดไม่เว้นเหมือนกันหมดทุกภพ แล้วแยกธาตุแยกธรรมของกายเหล่านั้นทั้งหมดทุกกายทุกภพ ตลอดสุดหยาบสุดละเอียดทั้ง เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืด ของกายและของภพทับทวีไม่ถอยหลังกลับ นับอายุธาตุอายุบารมีอสงไขยไม่ถ้วน แล้วแยกธาตุธรรมของ อากาศโลก ขันธโลก สัตว-โลก ของกายทุกกาย ๆ ทุก ๆ ภพนั้นแล้ว ตั้งพระไตรปิฎกทั้ง ๓ ภาค ทั้งย่อและพิสดารไปทุก ๆ กาย ทุก ๆ ภพ นั้น เป็นธาตุเป็นธรรมไปจนสุดหยาบสุดละเอียด นับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน

ภพลับก็ดี ภพเปิดเผยก็ดี ภพเลื่อนลอยก็ดี อากาศเลื่อนลอยอยู่เล็กเท่าปลายเข็มเท่านั้น ภพทั้ง ๓ จำพวกนี้อาจจะซ้อนกันอยู่ได้นับจำนวนมากๆ ตั้งหมื่นแสนล้านโกฏิอสงไขยเหมือนกำเนิดธาตุธรรมเดิมเล็กเท่าเมล็ดโพธิ์เมล็ดไทรฉะนั้น ภพนับอสงไขยไม่ถ้วนก็ยังอยู่ได้ทั้งนั้น ทั้ง ๓ ภพนั้น แต่ละภพๆ มีนิพพาน ภพสามโลกันตร์ มี อากาศโลก ขันธโลก สัตวโลก เหมือนภพของมนุษย์นั้นทั้งสิ้นแลฯ

ผู้ปกครองภพ

ภพนี้ เรียกว่าภพน้อยมี นิพพาน ภพสาม โลกันตร์ ใครเป็นผู้ปกครองตลอดภพน้อยนี้ ผู้ปกครองคือ *ชั้นแรกพระพุทธเจ้าไม่ได้ถอดกายมนุษย์ ซึ่งเป็นต้นธาตุพระองค์แรกของวงศ์สายขาว เป็นผู้ปกครองพระองค์เดียวทั้งภพน้อยภพใหญ่* ถ้าภพใดมีพระพุทธเจ้าองค์แรกบังเกิดขึ้น สำหรับภพนั้นพระพุทธเจ้าต้นธาตุสายขาวนั้นก็มอบอำนาจฤทธิ์สิทธิ์ขาดให้ปกครองภพนั้นๆ แทนพระองค์ต่อไป พระพุทธเจ้าองค์แรกของภพใด เมื่อได้รับอำนาจปกครองจากพระพุทธเจ้าต้นธาตุแล้ว ถ้ามีพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๒ เกิดขึ้น ก็สอนวิชชาให้ช่วยกันปกครองต่อไป ถ้ามีองค์ที่ ๓ เกิดขึ้น ก็สอนวิชชาให้ช่วยกันปกครองต่อไปอีก และถ้ามีพระพุทธเจ้าเกิดขึ้นเท่าไร ก็สอนวิชชาให้ช่วยกันปกครองต่อไปอีกทุกๆ องค์โดยนัยนี้ ในอายตนนิพพานจะมีพระพุทธเจ้าสักเท่าไรก็ตาม ก็ชื่อว่าเป็นอันปกครองภพน้อยนี้ด้วยกันทุกๆ พระองค์ เป็นเช่นนี้เหมือนกันหมดทุกภพน้อยภพใหญ่เหมือนพระเจ้าจักรพรรดิ์มอบอำนาจให้เจ้าประเทศราชปกครองกันต่อไปฉะนั้น

พระพุทธเจ้าที่ปกครองภพต่าง ๆ นั้น พระพุทธเจ้าที่อยู่ในภพไหนก็ปกครองภพนั้น ส่วนพระพุทธเจ้าชั้นในก็ปกครองภพชั้นนอกกันเป็นลำดับ ๆ เข้าไปดังนี้.–

พระพุทธเจ้าชั้นที่ ๒ ปกครองพระพุทธเจ้าชั้นที่ ๑

,,	๓	,,	๒
,,	๔	,,	๓
,,	๕	,,	๔
,,	๖	,,	๕

ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน โกฏิ อสงไขยนับอายุธาตุอายุบารมีอสงไขยไม่ถ้วน ปกครองกันเข้าไปเป็นชั้น ๆ เป็นลำดับ ๆ จนถึงภพต้นที่ไม่มีต้นต่อไป ภพสุดที่ไม่มีสุดต่อไป ภพแก่ที่ไม่มีแก่ต่อไป ภพละเอียดที่ไม่มีละเอียดต่อไป และถึงพระพุทธเจ้าองค์ต้นที่ไม่มีต้นต่อไป องค์ที่สุดไม่มีสุดต่อไป องค์ที่แก่ไม่มีแก่ต่อไป องค์ที่ละเอียดไม่มีละเอียดต่อไป ซึ่งเรียกว่าพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมเป็นผู้ปกครองวงศ์สายขาวทั้งหมด ทุกสี ทุกสาย ทุกกาย ทุกวงศ์ ทุกองค์ ทั้งมนุษย์ ผู้เลี้ยงมนุษย์ ทั้งหมด ทั้งภพน้อย ทั้งภพใหญ่ ทั้งภพลับ ทั้งภพเปิดเผย และทั้งภพเลื่อนลอยทั้งสิ้น

"สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชิณาติ"

"นิพฺพานปจฺจโย โหตุ"

แล้วก็ให้เดินวิชชาไปกลางของกลางในธาตุธรรมของพระต้นธาตุต้นธรรมที่แก่ๆ ขึ้นไปไม่มีการถอยออกมา สลักกลางหนักเข้า กลั่นกายทุกกายให้ใสสะอาดสุดหยาบสุดละเอียด เถา ชุด ชั้น ตอน ภาค พืดในสายของภาคขาวมีเท่าไรรวมเข้าในศูนย์ของต้นธาตุให้หมด

เมื่อเดินละเอียดเข้าไปแล้วเท่าไร *ก็นำเอาพระทั้งหมดที่จะทำในครั้งนี้เข้าไปไว้ในศูนย์กลางกายของต้นธาตุต้นธรรมเหล่านั้น รวมพระเหล่านั้นให้เป็นอันเดียวกัน แยกออกเป็นธาตุทั้งสี่* คือ ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ เมื่อแยกออกเป็นธาตุทั้งสี่แล้ว *ก็กลั่นธาตุเหล่านั้นให้* ใสสะอาดเสมอกันหมด ใสทับทวีหนักเข้า

พอเห็นว่าใสเต็มที่แล้ว *ก็รวมธาตุเหล่านั้นเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีก* รวมกัน*ประกอบขึ้นเป็นกายมนุษย์* แล้วก็ทับทวีเข้าไปมีกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายทิพย์ละเอียด กายรูปพรหม รูปพรหมละเอียด กายอรูปพรหม อรูปพรหมละเอียด กายธรรม กายธรรมละเอียด ละเอียดหนักเข้า ๆ จนถึงกายสุดละเอียด *เดินมรรคผล* ตั้งแต่ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคามี อนาคามี อรหัต ทับทวีจนถึงพระอรหัตที่แก่หนักเข้าไปอีก เสร็จแล้ว *ก็แยกธาตุ*กายพระอรหัตนั้นออกเป็น ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ วิญญาณ *แยกแล้วก็กลั่น*ธาตุให้ใสสะอาดหนักขึ้นไปอีก

เมื่อเห็นว่าใสสะอาดเต็มที่แล้วก็*รวมธาตุ*เหล่านั้นเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน*ประกอบกันขึ้นเป็นกายมนุษย์อีก* แล้วก็สลักเข้าไปมีดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ มีธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม จนถึงกายธรรม จึงเดิน*มรรคผล* ตั้งแต่

ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคามี อนาคามี และอรหัต ทับทวีมรรคผลต่อกันขึ้นไปแบบนี้ จนใสหนักขึ้นสะอาดหนักขึ้น เข้าถึงมรรคผลที่แก่หนักขึ้นไป แล้วก็แยกกายพระอรหัตนั้นออกเป็นธาตุ คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม อากาศ วิญญาณ แยกออกจากกันให้หมด

เมื่อแยกและกลั่นจนใสเต็มที่แล้ว ก็กลับรวมเข้ามาด้วยกันอีก *รวมประกอบขึ้นเป็นกายมนุษย์อีก* มีดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้เช่นเดียวกัน มีกายมนุษย์ กายทิพย์ กายรูปพรหม อรูปพรหม และกายธรรม เดินมรรคผล ตั้งแต่ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา โคตรภู โสดา สกิทาคามี อนาคามี และอรหัต อรหัตในอรหัตให้แก่หนักเข้าละเอียดหนักเข้าไปไม่มีการถอยออก

การเดินวิชชาก็ทับทวีไปตามส่วน เข้ากลางละเอียดหนักขึ้นไปทุกที เดินสลับกันไปมาแบบที่กล่าวมาแล้วนั้น ยิ่งละเอียดเข้าไปเท่าไรธาตุก็ยิ่งละเอียดหนักขึ้น แก่หนักขึ้น มรรคผลที่เข้าถึงก็ยิ่งละเอียดพิสดารยิ่งกว่าที่เคยเดินกันแบบธรรมดา เรียกกันย่อ ๆ ว่า "*รวมแล้วแยก*" แต่ไม่ได้ทำอยู่ในที่เดิม หากแต่จะเข้าถึงธาตุและธรรมที่สูงขึ้นไป แก่ขึ้นไปไม่มีการถอยกลับ *ต้องเดินเป็นวิชชาเป็นเสมอ อย่าให้เป็นวิชชาตายได้เป็นอันขาด*

เมื่อได้ทำมานานจนครบกำหนดสามเดือน ถึงวันออกพรรษาตรงกับวันแรมหนึ่งค่ำเดือนสิบเอ็ด เวลาใกล้รุ่งคือจวนหกโมงเช้า หลวงพ่อท่านก็สั่งว่าใกล้เวลาที่พระนี้จะสำเร็จเป็นองค์ขึ้นมาแล้ว ให้เร่งรัดทวีหนักขึ้น และก็สั่งว่าพระนี้แม้ที่ทำมาแล้วในอดีต ในปัจจุบัน และอนาคต จะมีใครทำได้สำเร็จเหมือนไม่มี ฉะนั้นพระนี้จึงเป็นยอดของความศักดิ์สิทธิ์ เป็นยอดของความสำเร็จที่ไม่มีใครเหมือน จึงให้

ทับทวีวิชชารวมความศักดิ์สิทธิ์ ที่จะสามารถป้องกันอุปัทวันตราย ทั้งหลายทั้งปวง เช่น ป้องกันโจรภัย ภัยจากโจรผู้ร้าย อัคคีภัย ภัยจากไฟ อุทกภัย ภัยจากน้ำท่วม วาตภัย ภัยจากลม วินาศภัย ภัยจากความวินาศต่าง ภัยจากความทุกข์ทั้งหลาย ภัยจากอาวุธทุกชนิด ตลอดจนโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ หากมีพระนี้ไปด้วยก็จะคุ้มครองป้องกันเหตุร้ายทั้งหลายเหล่านั้นมิให้เกิดมีขึ้นได้ แต่ทว่า*หากจะมีใครนำพระนี้ไปใช้ป้องกันตัวหรือทำการอันใดที่เป็นความทุจริตคิดมิชอบแล้วไซร้ ก็ให้พระช่วยบังคับกลับจิตใจคนเหล่านั้นให้หันกลับมาสู่ความดี เลิกประพฤติชั่วเสีย ถ้าไม่เลิก พระก็จะลงโทษบุคคลผู้นั้นโดยสมควรแก่ความผิด* และขอให้บรรดาลาภผลทั้งหลายจงบังเกิดมีแก่ผู้ได้พบและมีพระไว้สักการบูชา จะไปทำมาค้าขายในที่ใดก็มีแต่จะขายดีมีกำไร จะรับราชการหรือทำงานในหน้าที่การงานใด ๆ ก็ดี จงมีแต่ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานนั้น ๆ จะทำกิจการอันใดที่เป็นไปในทางที่ดีที่ชอบแล้ว ก็ขอจงสำเร็จผลตามความประสงค์ทุกประการ แม้ศัตรูหมู่พาลก็อย่าให้เข้ามาคิดประทุษร้ายได้

เมื่อสั่งความศักดิ์สิทธิ์ทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ได้เวลารุ่งอรุณคือหกโมงเช้าพอดี ก็ให้เดินมรรคผลต่อไปจนกระทั่งสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้า ได้ตรัสรู้เป็นที่สุด แต่ในพวกที่ทำวิชชาภาวนากันอยู่นั้นก็จะต้องมีการเดินวิชชากันต่อไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด *เพราะว่าพระนี้ได้เดินวิชชาเป็นอยู่แล้ว จึงนับว่าการเดินมรรคผลในพระเหล่านั้นไม่มีหยุด เดินเป็นอัตโนมัติทีเดียว ฉะนั้นความศักดิ์สิทธิ์ของพระนี้จึงจะยิ่งศักดิ์สิทธิ์ขึ้นทุกที ไม่มีอะไรที่จะมาทำให้เสื่อมจากความศักดิ์สิทธิ์ไปได้.*

พระของขวัญ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำฯ ได้สร้างขึ้น มีอยู่ ๓ รุ่นด้วยกัน คือ

รุ่นที่ ๑ สร้างขึ้นเมื่อกลางเดือน ๗ พ.ศ. ๒๔๙๓ และได้เริ่มแจกในวันแรม ๖ ค่ำเดือน ๑๑ ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ และได้แจกหมดในปีนั้นเอง

รุ่นที่ ๒ ได้สร้างขึ้นอีกใน พ.ศ. ๒๔๙๔ และได้แจกหมดไปเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕

รุ่นที่ ๓ ได้สร้างขึ้นอีกใน พ.ศ. ๒๔๙๙ และได้แจกหมดไปเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

พระของขวัญ ทั้ง ๓ รุ่นนี้ พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้เป็นประธานในการสร้างทุกรุ่น มีจำนวนรุ่นละ ๘๔,๐๐๐ องค์ โดยมีพระภาวนาโกศลเถร (ธีระ ธมฺมธโร ป.ธ. ๔) พร้อมด้วยพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกาอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อแจกแก่ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์เพื่อสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดปากน้ำฯ

นับตั้งแต่พระของขวัญที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำฯ ได้สร้างขึ้นหมดไปแล้ว ปรากฏว่ายังมีผู้ต้องการพระของขวัญวัดปากน้ำภาษีเจริญนี้อีกมาก ทางวัดปากน้ำฯ โดยมีพระเทพวรเวที (ช่วง วรปุญฺโญ ป.ธ. ๙) เจ้าอาวาส เป็นประธาน พระครูภาวนาภิรม (วีระ คณฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาส และอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ เป็นรองประธาน และพระณัฐนันท์ กุลสิริ วิปัสสนาจารย์ พร้อมด้วยพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา อีกจำนวนหนึ่ง ดำเนินการสร้าง *พระผงธรรมขันธ์* ขึ้น เพื่อแจกให้ผู้มาบริจาคจตุปัจจัยแก่วัดปากน้ำฯ

โดยเริ่มลงมือสร้างเมื่อต้นเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เสร็จในวันเข้าพรรษาในปีนั้นพอดี และได้เริ่มแจกหลังวันออกพรรษาในปีนั้นเอง

ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๑๘ ทางวัดปากน้ำฯ โดยมีพระธรรมธีรราชมหามุนี (ช่วง วรปุญฺโญ) เจ้าอาวาสเป็นประธาน พระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณฺฐตฺโม) รองเจ้าอาวาส และอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระเป็นรองประธาน พระณัฐนันท์ กุลสิริ วิปัสสนาจารย์ พร้อมด้วยพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา จำนวนหนึ่ง ได้ดำเนินการสร้าง *พระผงธรรมขันธ์* ขึ้นอีก ๑,๒๐๑,๒๕๐ องค์ โดยเริ่มสร้างเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เสร็จเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายนในปีเดียวกัน *พระผงธรรมขันธ์* ที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์จะสร้างไว้เพื่อผู้มีจิตศรัทธาบริจาคจตุปัจจัยได้ร่วมบรรจุพระดังกล่าวไว้ในหอเจริญวิปัสสนากรรมฐานที่ได้สร้างขึ้น (โดยกำหนดจะบรรจุในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๐ ตรงกับวันพฤหัสบดี ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ ซึ่งเป็นวันมรณภาพของหลวงพ่อครบรอบ ๑๘ ปี) เพื่อเป็นพุทธบูชาและเพื่อสืบพระศาสนาต่อไป

พระผงธรรมขันธ์ ทั้ง ๒ รุ่นนี้ ได้ดำเนินการสร้างตามวิธีการสร้างพระของขวัญของพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำฯ ที่ได้ถ่ายทอดวิชชาไว้ให้ทุกประการ และมีผงที่เหลือจากการใช้สร้างพระของขวัญทั้ง ๓ รุ่น พร้อมด้วยเส้นผมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อที่ได้ปลงไว้ตั้งแต่สมัยที่พระเดชพระคุณท่านยังมีชีวิตอยู่ และทางวัดได้เก็บไว้ ผสมอยู่ด้วย เพื่อความศักดิ์สิทธิ์และศิริมงคลแก่สาธุชนผู้บูชาทุกท่าน.

วิชชาแก้โรค

เอากายคนไข้เข้ามาซ้อนในกลางสุดละเอียด แล้วสมาบัติในนิโรธ นิโรธในสมาบัตินับครั้งไม่ถ้วน อธิษฐานกายมนุษย์เป็นอัสณีย์ธาตุกรดละลายกายคนไข้ จนเห็นชัดเจนดี เมื่อเราเห็นชัดเจนดีแล้ว เราจะเห็นได้ว่าเจ้าของโรคส่งโรคมาโดยวิธีใด ลักษณะของการส่งโรคของเขาจะส่งมาละเอียดมาก และซ่อนเร้นมาก เพื่อมิให้เราเห็นและเก็บวิชชาเขาได้ เขาจะส่งโรคมาโดยส่งกายเจ็บเข้ามาซ้อน หรือส่งธาตุที่เป็นโรคซ้อน ซ้อนเข้ามา ความเป็นอยู่หล่อเลี้ยงที่ผู้เลี้ยงส่งมาหล่อเลี้ยงกายคนไข้ก็ตาม เมื่อเราเห็นก็เข้าใส้วิชชาที่เขาส่งให้เป็นโรค บังคับให้ถึงเจ้าของโรค ผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ผู้ปกครองย่อย ผู้ปกครองใหญ่ ไปให้สุด โรคก็จะหายได้

ข้อสำคัญต้องกลั่นละลายกายของคนไข้ให้ใสสะอาดอยู่เสมอ เขาจะได้ส่งโรคมาเติมมิได้ และเมื่อทำวิชชาแก้โรคแล้ว ผู้ทำวิชชาเองจักต้องกลั่นกายตัวเองให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ทุกครั้ง

รายนามผู้ร่วมเป็นเจ้าภาพพิมพ์หนังสือ
บรรคผลพิสดาร ๒

พระครูปัญญาภิรัต (ถวิล ธมฺมาภิรโต)
พระครูพิพัฒน์ธรรมคณี (อำนาจ อุปคุตโต)
พระครูสมณธรรมสมาทาน (สวัสดิ์ โชติปาโล)
พระครูอุปถัมภ์ธรรมกิจ (สงัด อำสุมาลี)
พระครูวินัยธรบุญศรี ปุญฺญสิริ
(บุญศรี พึกสุวรรณ ป.ธ. ๔)
พระมหาวันชัย อกฺกโชติ
(วันชัย ทองจันทา ป.ธ. ๖)
พระมหาเปล่ง ธมฺมโสภโณ
(เปล่ง จิระวัฒนโสภณ ป ธ. ๔)

พระแพ สทฺธาทิโก
พระโนรี จนฺทคุตโต
พระเปงแช สุเขสโก
พระสังเวียน อธิวตฺโต
พระนิล กิตฺติปาโล
พระพิชัย กิตฺติสาโร
พระกังวาฬ มหาปญฺโญ
พระศักดิ์ชัย ธนวฑฺโฒ
พระต่อศักดิ์ ติกฺขปญฺโญ

อุบาสิกาเชียร ธิรสวัสดิ์
อุบาสิกาธัญญาณี สุดเกษ
อุบาสิกาเยื้อน มีประมูล
อุบาสิกาอาภรณ์ ตัณเการณ์

อุบาสิกาทองเพชร ขันติกลม
อุบาสิกาสมหมาย จำปาเงิน
อุบาสิกาจรรยงศรี สร้อยคำ
อุบาสิการัมภา โพธิ์คำฉาย

น.ส. กรรณิการ์ นลราชสุวัจน์
คุณกอรบี้เกื้อ สิงหนาทนิติรักษ์
นางเจิม อ่วมพัด
คุณจำนงค์ พูนแสวง

น.ส. กนกศรี หาญพัฒนนันท์
คุณกัลยา พันธุ์รัตน์
น.ส. จุฑารัตน์ ณ นคร
นายเจริญ เจริญสุขศิริ

คุณแม่เฉลียว สามเสน
คุณเฉลิม บุนยาภพ
คุณเชิญศรี ขจาย ฉัตร ทองสมบัติ
คุณแม่ตีบ แผ้วพลสง
คุณโต๊ะเม้ง แซ่ตั้ง
นางตลับ เงินดี
นายถาวร-นางบุปผา อัมพรพิพัฒน์
และบุตรธิดา
นายทองสืบ นลราชสุวัจน์
นายทองใบ รอดสวัสดิ์
คุณทวีศักดิ์ พัฒนเมฆินทร์และครอบครัว
คุณทวี-ละออ ลาภเหลือ
น.ส. ธนิดา จุณณปิยะ
คุณนพมงคล-ลัดดา เสนาจักร
นายนิล ปิ่นสุวรรณ
คุณหน่ง แซ่โซว
คุณนารา ฮั้ววาณิช
น.ส. นิรชร คชสุต
นายบวรเทพ จาติกวณิช
นายนิทัศน์ ธงไชย
นางบุญประคอง นวลแข
คุณบังอร สิงหนาทนิติรักษ์
คุณบุหรง ศิวบุณย์
นายบัณฑิต จุณณปิยะ
คุณบุญเปรียบ ลาภเหลือ
นายบุญธรรม อ่วมพัด
คุณประภา สุจินัย
คุณปรีดา สามเสน
คุณประสิทธิ์-อุไรวรรณ อือนอก
คุณประคอง สิงหนาทนิติรักษ์
นายประสิทธิ์-นางบุญสม ศุภผลศิริ
คุณประภา กาญจนวราห์
คุณประภาพร แสงสุชาติ
คุณประไพ ฟองอากา
นายผิว ตันศิวณิชย์
คุณปรีชา-ราษี-ชฎิล รัตโนดม
นางพยอม-นายสุธรรม จันทร์กลัด
น.ส. ผุสดี เพชรพลาย
คุณพรทิพย์ ชมภูมิเวช
คุณพีรยุทธิ์ นลราชสุวัจน์
คุณระวิน อัจฉริยลุชา
คุณวิภา รัตโนดม
คุณหญิงลมุน บุรกรรมโกวิท
คุณลออ สวัสดิ์

คุณวินัย เสนีวงศ์ ณ อยุธยา
พ.ต. สกล-บุ๋น ศิริกุล
นายสะไกร-พ.ญ. ลักษณา สามเสน
นายสมหมาย-นางวรทิพย์ มณีราช
พล ต. โสภณ-ประทุม กระลาลัย
นายสุทธิเทพ จันทร์กลัด
คุณสุวิณี กิตติวิบูลย์
นายสนอง จันทรแสง
คุณแม่สมบูรณ์ อ่านเปรื่องและบุตร
คุณสมบุญ เปลี่ยนสีเขียว
นายเอดะ อุตตรนที (คาวาคิตะ)
คุณอัมพร รายเลข
คุณโอภาส-เจียมใจ ศริทัพ
คุณวิยดา-จุมพัล คืนตัก
คุณศรีสม สาขากร
คุณสมพักตร์ น้อยจินดา
น.ส. สุกัญญา อนันต์โฆสิต
น.ส. สุจิตรา ก่อตระกูล
คุณสมบูรณ์-กันยา มหาพิชยกุล
นายสายหยุด พรมดิษฐ์
คุณสิทธุ ตวงทอง
คุณหงวน สิงหนาทนิติรักษ์
คุณอุไรรัตน์-อริยา-ลักษมี
จันทนา พลพัฒนาฤทธิ์
นางอุไร สามารถ
คุณอุไรวรรณ กิตติวิบูลย์

ขออนุโมทนา

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ชวนพิมพ์
112-116 ถนนบริพัตร ท้ายบาตร
กรุงเทพมหานคร โทร. 810541
นายชวน ศรีสงคราม ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา พ.ศ.2519

เย ธมฺมา เหตุปฺปภวา เตสํ เหตุํ ตถาคโต (อาห)
เตสญฺจ โย นิโรโธ จ เอวํ วาที มหาสมโณ

(มหาวคฺค. ปฐม. ๔/๑๔)

ธรรมเหล่าใด มีเหตุเป็นแดนเกิด พระตถาคตเจ้าตรัสเหตุแห่งธรรมเหล่านั้น และตรัสความดับแห่งธรรมเหล่านั้น (ว่ามีความดับไปเพราะเหตุ) พระมหาสมณะมีปกติตรัสอย่างนี้